

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

60. gadagājums
2017. gada 31. oktobris

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ **Padomes Regula (ES) 2017/1939 (2017. gada 12. oktobris), ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidei** 1

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

PADOMES REGULA (ES) 2017/1939

(2017. gada 12. oktobris),

ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidei

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 86. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Beļģijas, Bulgārijas, Čehijas Republikas, Francijas, Grieķijas, Horvātijas, Kipras, Lietuvas, Luksemburgas, Portugāles, Rumānijas, Slovākijas, Slovēnijas, Somijas, Spānijas un Vācijas paziņojumu, ar kuru minētās valstis 2017. gada 3. aprīlī Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju informēja par savu vēlmi izveidot ciešāku sadarbību, pamatojoties uz regulas projektu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta piekrišanu ⁽¹⁾,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Savienība ir izvirzījusi sev mērķi izveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu.
- (2) Iespēja izveidot Eiropas Prokuratūru (EPPO) ir paredzēta Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD), proti, sadaļā par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu.
- (3) Gan Savienībai, gan Eiropas Savienības dalībvalstīm ir pienākums aizsargāt Savienības finanšu intereses pret noziedzīgiem nodarījumiem, kas katru gadu rada ievērojamus finansiālus zaudējumus. Tomēr pašlaik valstu kriminālās justīcijas iestādes šos nodarījumus ne vienmēr pienācīgi izmeklē un uzsāk kriminālvajāšanu.
- (4) Komisija 2013. gada 17. jūlijā pieņēma priekšlikumu Padomes regulai par EPPO izveidi.
- (5) Padome 2017. gada 7. februāra sanāksmē konstatēja, ka nav vienprātības par regulas projektu.
- (6) Saskaņā ar LESD 86. panta 1. punkta otro daļu 17 dalībvalstu grupa 2017. gada 14. februāra vēstulē pieprasīja, lai regulas projekts tiktu nodots izskatīšanai Eiropadomē.
- (7) Eiropadome 2017. gada 9. martā apsprieda regulas projektu un konstatēja, ka vienošanās LESD 86. panta 1. punkta trešās daļas nozīmē nav panākta.

⁽¹⁾ 2017. gada 5. oktobra piekrišana (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

- (8) Beļģija, Bulgārija, Čehijas Republika, Francija, Grieķija, Horvātija, Kipra, Lietuva, Luksemburga, Portugāle, Rumānija, Slovākija, Slovēnija, Somija, Spānija un Vācija 2017. gada 3. aprīlī Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai paziņoja, ka vēlas izveidot ciešāku sadarbību *EPPO* izveidei. Tāpēc saskaņā ar LESD 86. panta 1. punkta trešo daļu uzskatāms, ka Līguma par Eiropas Savienību (LES) 20. panta 2. punktā un LESD 329. panta 1. punktā minētā atļauja īstenot ciešāku sadarbību ir piešķirta, un noteikumi par ciešāku sadarbību tiek piemēroti no 2017. gada 3. aprīļa. Turklāt attiecīgi 2017. gada 19. aprīļa, 2017. gada 1. jūnija, 2017. gada 9. jūnija un 2017. gada 22. jūnija vēstulēs Latvija, Igaunija, Austrija un Itālija norādīja vēlmi piedalīties ciešākas sadarbības izveidē.
- (9) Saskaņā ar LESD 328. panta 1. punktu, izveidojot ciešāku sadarbību, tai ir jābūt pieejamai visām Eiropas Savienības dalībvalstīm. Šai sadarbībai jābūt tām pieejamai arī jebkurā citā laikā, tostarp attiecībā uz jau uzsāktu ciešāku sadarbību, ja tās atbilst šajā sakarā jau pieņemtajiem aktiem. Komisijai un dalībvalstīm, kas iesaistās ciešākā sadarbībā *EPPO* izveidei ("dalībvalstis"), būtu jānodrošina, ka tās sekmē pēc iespējas lielāka Eiropas Savienības dalībvalstu skaita iesaistīšanos. Šai regulai būtu jāuzliek saistības kopumā un vajadzētu būt tieši piemērojamai tikai tajās dalībvalstīs, kas iesaistās ciešākā sadarbībā *EPPO* izveidei, vai pamatojoties uz lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar LESD 331. panta 1. punkta otro vai trešo daļu.
- (10) Saskaņā ar LESD 86. pantu *EPPO* būtu jāizveido no *Eurojust*. Tas nozīmē, ka šai regulai starp tām būtu jāizveido ciešas attiecības, pamatojoties uz savstarpēju sadarbību.
- (11) LESD ir paredzēts, ka *EPPO* materiāltiesiskā kompetence saskaņā ar šo regulu ir jāattiecina tikai uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas skar Savienības finanšu intereses. *EPPO* uzdevumi tādējādi būtu veikt izmeklēšanu un kriminālvajāšanu un celt apsūdzību pret tiem, kas izdarījuši nodarījumus pret Savienības finanšu interesēm saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2017/1371 ⁽¹⁾ un nodarījumus, kas ar tiem nesaraunami saistīti. Jebkādam šīs kompetences paplašināšanai, lai tajā iekļautu smagus noziegumus ar pārrobežu dimensiju, ir nepieciešams vienprātīgs Eiropadomes lēmums.
- (12) Saskaņā ar subsidiaritātes principu Savienības finanšu intereses ietekmējošu noziegumu apkarošanu, tās vērēna un seku dēļ labāk var veikt Savienības līmenī. Pašreizējā situācija, kad kriminālvajāšana par nodarījumiem pret Savienības finanšu interesēm ir tikai Eiropas Savienības dalībvalstu iestāžu rokās, neļauj vienmēr pienācīgi izpildīt šo mērķi. Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, izveidojot *EPPO*, pastiprināt cīņu pret nodarījumiem, kas skar Savienības finanšu intereses, nevar sasniegt atsevišķās Eiropas Savienības dalībvalstīs, jo kriminālvajāšana, ko valstis veic par nodarījumiem pret Savienības finanšu interesēm, ir sadrumstalota, un tādēļ, ka *EPPO* ir paredzēta kompetence veikt kriminālvajāšanu par šādiem nodarījumiem, minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība tāpēc var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. panta noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai, un tā nodrošina, lai tās ietekme uz dalībvalstu tiesisko kārtību un institucionālajām struktūrām būtu pēc iespējas mazāk traucējoša.
- (13) Šī regula paredz dalītās kompetences sistēmu starp *EPPO* un valsts iestādēm, kad tiek apkaroti noziegumi, kas skar Savienības finanšu intereses, pamatojoties uz *EPPO* pārņemšanas tiesībām.
- (14) Ņemot vērā lojālas sadarbības principu, gan *EPPO*, gan kompetentajām valsts iestādēm būtu citai cita jāatbalsta un jāinformē nolūkā efektīvi apkarot noziegumus, kas ir *EPPO* kompetencē.
- (15) Šī regula neskar dalībvalstu sistēmas attiecībā uz veidu, kā tiek organizēta kriminālizmeklēšana.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1371 (2017. gada 5. jūlijs) par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības (OV L 198, 28.7.2017., 29. lpp.).

- (16) Tā kā *EPPO* nepieciešams piešķirt izmeklēšanas un kriminālvajāšanas pilnvaras, būtu jāievieš institucionālās aizsardzības pasākumi, lai nodrošinātu tās neatkarību, kā arī atbildību pret Savienības iestādēm.
- (17) *EPPO* būtu jādarbojas visas Savienības interesēs, un tai nebūtu ne jālūdz, ne jāpieņem norādījumi no personām, kas nav saistītas ar *EPPO*.
- (18) Stingra atbildība papildina neatkarību un pilnvaras, kas *EPPO* piešķirtas saskaņā ar šo regulu. Eiropas galvenais prokurors ir pilnībā atbildīgs par savu kā *EPPO* vadītāja pienākumu veikšanu, un šādā statusā viņš uzņemas kopējo institucionālo atbildību pret Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par *EPPO* vispārējām darbībām. Tā rezultātā jebkura no minētajām iestādēm konkrētos apstākļos, tostarp nopietnu pārkāpumu gadījumos, var vērsties Eiropas Savienības Tiesā ("Tiesa") ar mērķi prasīt viņa atbrīvošanu no amata. Tāda pati procedūra būtu jāpieņem Eiropas prokuroru atbrīvošanai no amata.
- (19) *EPPO* būtu jāizdod publisks gada pārskats par savām vispārējām darbībām, kurā kā minimums būtu jāiekļauj statistikas dati par *EPPO* darbu.
- (20) *EPPO* organizatoriskajai struktūrai būtu jānodrošina ātra un efektīva lēmumu pieņemšana, veicot kriminālizmeklēšanu un kriminālvajāšanu, neatkarīgi no tā, vai tajās iesaistīta viena vai vairākas dalībvalstis. Struktūrai būtu arī jānodrošina, lai *EPPO* tiktu pārstāvētas visas dalībvalstu tiesību sistēmas un tradīcijas un lai ar izmeklēšanu un kriminālvajāšanu savās attiecīgajās dalībvalstīs principā nodarbotos prokurori, kuriem ir zināšanas par atsevišķām tiesību sistēmām.
- (21) Tālab *EPPO* vajadzētu būt nedalāmai Savienības struktūrai, kas darbojas kā vienota iestāde. Centrālo līmeni veido Eiropas galvenais prokurors, kas ir visas *EPPO* vadītājs un Eiropas Prokuroru kolēģijas vadītājs, Pastāvīgās palātas un Eiropas prokurori. Decentralizēto līmeni veido Eiropas deleģētie prokurori, kuri atrodas dalībvalstīs.
- (22) Turklāt, lai nodrošinātu savas darbības konsekveni un tādējādi Savienības finanšu interešu līdzvērtīgu aizsardzību, *EPPO* organizatoriskajai struktūrai un iekšējam lēmumu pieņemšanas procesam būtu jāļauj centrālajam birojam pārraudzīt, vadīt un uzraudzīt ikvienu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, ko veic Eiropas deleģētie prokurori.
- (23) Šajā regulā termini "vispārēja uzraudzība", "pārraudzība un vadība" un "uzraudzība" tiek lietoti, lai aprakstītu dažādas kontroles darbības, ko īsteno *EPPO*. Ar "vispārēju uzraudzību" būtu jāsaprot *EPPO* darbību vispārēja administrēšana, kur norādījumi tiek doti tikai par jautājumiem, kuri *EPPO* ir nozīmīgi horizontālā līmenī. Ar "pārraudzību un vadību" būtu jāsaprot pilnvaras pārraudzīt un vadīt atsevišķu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu. Ar "uzraudzību" būtu jāsaprot ciešāka un pastāvīga izmeklēšanas un kriminālvajāšanas uzraudzība, tostarp, kad vien tas ir nepieciešams, iejaukšanās un norādījumu došana par izmeklēšanas un kriminālvajāšanas jautājumiem.
- (24) Kolēģijai būtu jāpieņem lēmumi par stratēģiskiem jautājumiem, tostarp par *EPPO* prioritāšu un izmeklēšanas un kriminālvajāšanas politikas noteikšanu, kā arī par vispārējiem jautājumiem, kas izriet no atsevišķām lietām, piemēram, attiecībā uz šīs regulas piemērošanu, *EPPO* izmeklēšanas un kriminālvajāšanas politikas pareizu īstenošanu vai jautājumiem, kas ir principiāli vai kam ir būtiska nozīme, lai izstrādātu saskaņotu *EPPO* izmeklēšanas un kriminālvajāšanas politiku. Kolēģijas lēmumiem par vispārējiem jautājumiem nebūtu jāietekmē izmeklēšanas un kriminālvajāšanas pienākums saskaņā ar šo regulu un valsts tiesību aktiem. Kolēģijai būtu jādara viss iespējamais, lai pieņemtu lēmumus ar konsensu. Ja šādu konsensu nevar panākt, lēmumi būtu jāpieņem balsojot.
- (25) Pastāvīgajām palātām būtu jāpārtrauc un jāvada izmeklēšana un jānodrošina *EPPO* darbību saskaņotība. Pastāvīgo palātu sastāvs būtu jānosaka saskaņā ar *EPPO* reglamentu, kurā cita starpā būtu jāatļauj Eiropas prokuroram būt par locekli vairāk nekā vienā Pastāvīgajā palātā, ja tas ir lietderīgi, lai, ciktāl iespējams, nodrošinātu vienādu darba slodzes sadalījumu starp atsevišķiem Eiropas prokuroriem.

- (26) Pastāvīgās palātas būtu jāvada Eiropas galvenajam prokuroram, vienam no Eiropas galvenā prokurora vietniekiem vai Eiropas prokuroram saskaņā ar *EPPO* reglamentā noteiktajiem principiem.
- (27) Lietu sadalei starp Pastāvīgajām palātām būtu jābalstās uz sistēmu sadalei pēc nejausības principa, lai, ciktāl iespējams, nodrošinātu vienlīdzīgu darba slodzes sadalījumu. Atkāpēm no šā principa vajadzētu būt iespējamām, lai, pamatojoties uz Eiropas galvenā prokurora lēmumu, nodrošinātu *EPPO* pienācīgu un efektīvu darbību.
- (28) Kolēģijā būtu jāieceļ pa vienam Eiropas prokuroram no katras dalībvalsts. Eiropas prokuroriem kompetentās Pastāvīgās palātas vārdā principā būtu jāuzrauga izmeklēšana un kriminālvajāšana, ko veic Eiropas deleģētie prokurori savā izcelsmes dalībvalstī. Tiem būtu jādarbojas kā sadarbības koordinatori starp centrālo biroju un decentralizēto līmeni savās dalībvalstīs, atvieglojot *EPPO* kā vienotas iestādes darbību. Uzraugošajam Eiropas prokuroram būtu arī jāpārbauda jebkura norādījuma atbilstība valsts tiesību aktiem un jāinformē Pastāvīgā palāta, ja norādījumi tiem neatbilst.
- (29) Darba slodzes dēļ, ja kādā dalībvalstī ir liels skaits izmeklēšanas un kriminālvajāšanas lietu, Eiropas prokuroram vajadzētu būt iespējai lūgt, lai izņēmuma kārtā konkrētas izmeklēšanas un kriminālvajāšanas viņa izcelsmes dalībvalstī varētu piešķirt citiem Eiropas prokuroriem. Lēmums būtu jāpieņem Eiropas galvenajam prokuroram ar tā Eiropas prokurora piekrišanu, kurš pārņemtu attiecīgās lietas. Šādu lēmumu kritēriji būtu jāparedz *EPPO* reglamentā, ietverot arī prasību, ka Eiropas prokurors, kurš pārņem lietas, pietiekamā līmenī pārzina attiecīgās dalībvalsts valodu un tiesību sistēmu.
- (30) *EPPO* izmeklēšana parasti būtu jāveic Eiropas pilnvarotajiem prokuroriem dalībvalstīs. Viņiem tā būtu jāveic saskaņā ar šo regulu un – attiecībā uz jautājumiem, uz kuriem šī regula neattiecas, – saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Eiropas deleģētajiem prokuroriem uzdevumi būtu jāveic uzraugošā Eiropas prokurora uzraudzībā un kompetentās Pastāvīgās palātas vadībā un ievērojot tās norādījumus. Ja dalībvalsts tiesību aktos ir paredzēta noteiktu aktu iekšēja pārskatīšana valsts prokuratūras struktūrā, šādu Eiropas deleģētā prokurora pieņemtu lēmumu pārskatīšanai saskaņā ar *EPPO* reglamentu būtu jāietilpst uzraugošā Eiropas prokurora uzraudzības pilnvarās. Tādos gadījumos dalībvalstīm nevajadzētu būt pienākumam paredzēt pārskatīšanu valsts tiesās, neskarot LES 19. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ("harta") 47. pantu.
- (31) Prokurora funkcijas kompetentās tiesās ir pildāmas līdz procesa noslēgumam, ar ko saprot galīgu jautājuma izšķiršanu par to, vai aizdomās turētais vai apsūdzētais ir izdarījis nodarījumu, tostarp – attiecīgajā gadījumā – notiesāšanu un jebkādu prasību izskatīšanu vai aizsardzības līdzekļu izmantošanu, kas pieejami, iekams minētais lēmums nav kļuvis galīgs.
- (32) Eiropas deleģētajiem prokuroriem vajadzētu būt *EPPO* sastāvdaļai un kā tādiem, veicot izmeklēšanu un kriminālvajāšanu par nodarījumiem, kas ir *EPPO* kompetencē, viņiem būtu jārikojas vienīgi *EPPO* vārdā un tās uzdevumā savas attiecīgās dalībvalsts teritorijā. Tas nozīmētu, ka saskaņā ar šo regulu viņiem tiek piešķirts funkcionāli un juridiski neatkarīgs statuss, kas atšķiras no jebkāda valsts tiesību aktos paredzēta statusa.
- (33) Neatkarīgi no sava šajā regulā paredzētā īpašā statusa Eiropas deleģētajiem prokuroriem savu pilnvaru termiņa laikā vajadzētu būt arī savas dalībvalsts prokuratūras locekļiem, proti, prokuroriem vai tiesu iestāžu locekļiem, un to dalībvalstīm būtu jāpiešķir viņiem vismaz tādas pašas pilnvaras kā valsts prokuroriem.
- (34) Eiropas deleģētajiem prokuroriem vajadzētu būt pienākumam ievērot Pastāvīgo palātu un Eiropas prokuroru izdotos norādījumus. Ja Eiropas deleģētais prokurors uzskata, ka ar norādījumu viņam tiek prasīts veikt jebkādu pasākumu, kas neatbilstu valsts tiesību aktiem, viņam būtu jālūdz, lai Eiropas galvenais prokurors pārskata minēto norādījumu.

- (35) Eiropas deleģētajam prokuroram, kurš nodarbojas ar lietu, būtu jāziņo uzraugošajam Eiropas prokuroram un kompetentajai Pastāvīgajai palātai par jebkādiem nozīmīgiem pavērsieniem lietā, tādiem kā izmeklēšanas pasākumu veikšana vai izmaiņas aizdomās turēto personu sarakstā.
- (36) Pastāvīgajām palātām būtu jāisteno savas lēmumu pieņemšanas pilnvaras *EPPO* procesu konkrētos posmos, lai nodrošinātu kopēju izmeklēšanas un kriminālvajāšanas politiku. Tām būtu jāpieņem lēmumi, pamatojoties uz lēmuma projektu, ko ierosinājis Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu. Tomēr izņēmuma gadījumos Pastāvīgajai palātai vajadzētu būt iespējai pieņemt lēmumu bez lēmuma projekta, ko ierosinājis Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu. Tādos gadījumos šādu lēmuma projektu var ierosināt Eiropas prokurors, kurš uzrauga lietu.
- (37) Pastāvīgajai palātai vajadzētu būt iespējai deleģēt savas lēmumu pieņemšanas pilnvaras uzraugošajam Eiropas prokuroram konkrētos gadījumos, kad nodarījums nav smags vai process nav sarežģīts. Novērtējot nodarījuma smaguma pakāpi, būtu jāņem vērā tā sekas Savienības līmenī.
- (38) *EPPO* reglamentā būtu jāparedz mehānisms Eiropas prokuroru savstarpējai aizstāšanai. Aizstāšanas mehānisms būtu jāizmanto gadījumos, kad Eiropas prokurors uz īsu laiku nevar pildīt savus pienākumus, piemēram, prombūtnes dēļ.
- (39) Turklāt Eiropas prokurors būtu jāaizstāj ar vienu no viņa dalībvalsts Eiropas deleģētajiem prokuroriem gadījumos, kad Eiropas prokurors atkāpjas no amata, tiek atbrīvots no amata vai atstāj amatu jebkādu citu iemeslu dēļ, vai, piemēram, ilgstošas slimības gadījumos. Šāda aizstāšana būtu jāierobežo uz laikposmu, kas nepārsniedz trīs mēnešus. Iespēja pagarināt šo termiņu būtu jāatstāj Kolēģijas ziņā, ja to uzskata par nepieciešamu, ņemot vērā *EPPO* darba slodzi un prombūtnes ilgumu, kamēr tiek aizstāts vai atgriežas Eiropas prokurors. Eiropas deleģētajam prokuroram, kurš aizstāj Eiropas prokuroru, aizstāšanas laikposmā vairs nevajadzētu būt atbildīgam par izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, ko viņš veic kā Eiropas deleģētais prokurors vai kā valsts prokurors. Attiecībā uz *EPPO* procesiem, kurus vadījis Eiropas deleģētais prokurors, kas aizstāj Eiropas prokuroru, būtu jāpiemēro *EPPO* noteikumi par lietas nodošanu citam.
- (40) Eiropas galvenā prokurora un Eiropas prokuroru iecelšanas procedūrai būtu jāgarantē viņu neatkarība. Viņu leģitimitātei būtu jāizriet no Savienības iestādēm, kas iesaistītas iecelšanas procedūrā. Eiropas galvenā prokurora vietnieki būtu jāieceļ Kolēģijai no savu locekļu vidus.
- (41) Atlases komitejai būtu jāsaņem Eiropas galvenā prokurora amata vietai izraudzīto kandidātu gala saraksts. Pilnvaras izstrādāt komitejas darbības noteikumus un iecelt tās locekļus būtu jāpiešķir Padomei, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu. Šādas īstenošanas pilnvaras izrietētu no konkrētajām pilnvarām, kuras saskaņā ar LESD 86. pantu ir piešķirtas Padomei, un atspoguļo specifiku, kas raksturīga *EPPO*, kura aizvien būs stingri integrēta valstu juridiskajās struktūrās un vienlaikus būs Savienības struktūra. *EPPO* darbosies procesos, kur lielākā daļa pārējo dalībnieku būs valstu struktūras, tādas kā tiesas, policija un citas tiesībsardzības iestādes, un tādēļ Padome ir īpaši ieinteresēta cieši iesaistīties iecelšanas procedūrā. Piešķirot Padomei minētās pilnvaras, tiek arī pienācīgi ņemts vērā iespējamais sensitīvais raksturs, kāds piemīt visām lēmumu pieņemšanas pilnvarām, kurām ir tieša ietekme uz valstu tiesu un kriminālvajāšanas struktūrām. Savstarpēji vienojoties, Eiropas Parlamentam un Padomei būtu viens no gala sarakstā iekļautajiem kandidātiem jāieceļ par galveno prokuroru.

- (42) Katrai dalībvalstij būtu jāizvirza trīs kandidāti Eiropas prokurora amatam, kas jāizraugās un jāieceļ Padomei. Lai nodrošinātu Kolēģijas darba nepārtrauktību, ik pēc trim gadiem veic daļēju nomaiņu, aizstājot vienu trešdaļu Eiropas prokuroru. Būtu jāpiešķir Padomei pilnvaras pieņemt pārejas noteikumus par Eiropas prokuroru iecelšanu uz pirmo pilnvaru termiņu un tā laikā. Minētās īstenošanas pilnvaras uzskatāmi parāda Padomes pilnvaras izraudzīties un iecelt Eiropas prokurorus. To pamato arī Eiropas prokuroru specifika, jo viņi ir saistīti ar savām attiecīgajām dalībvalstīm un vienlaikus ir Kolēģijas locekļi, un – vispārīgāk runājot – EPPO specifika, ievērojot to pašu loģiku, kas pamato īstenošanas pilnvaru piešķiršanu Padomei, lai izstrādātu komitejas darbības noteikumus un ieceltu tās locekļus. Lemjot par vienas trešdaļas Eiropas prokuroru daļēju nomaiņu to pirmajā pilnvaru termiņā, Padomei būtu jāņem vērā dalībvalstu ģeogrāfiskais aptvērums.
- (43) Eiropas deleģēto prokuroru iecelšanas procedūrai būtu jānodrošina, lai tie būtu EPPO sastāvdaļa un lai darbības līmenī tie vienlaikus paliktu integrēti savu valstu tiesību sistēmās un tiesu un kriminālvajāšanas struktūrās. Dalībvalstīm būtu jāizvirza kandidāti Eiropas deleģēto prokuroru amatam, kuri pēc Eiropas galvenā prokurora priekšlikuma būtu jāieceļ Kolēģijai.
- (44) Katrā dalībvalstī vajadzētu būt diviem vai vairākiem Eiropas deleģētajiem prokuroriem, lai nodrošinātu EPPO lietu veidotās darba slodzes pienācīgu sadalījumu. Eiropas galvenajam prokuroram, apspriežoties ar katru dalībvalsti, būtu jāapstiprina Eiropas deleģēto prokuroru skaits katrā dalībvalstī, kā arī uzdevumu funkcionālais un teritoriālais sadalījums starp tiem. Šādās apspriedēs būtu pienācīgi jāņem vērā valstu prokuratūru sistēmu organizācija. Eiropas deleģēto prokuroru kompetenču funkcionālā sadalījuma jēdziens varētu paredzēt uzdevumu sadalījumu.
- (45) Eiropas deleģēto prokuroru kopējo skaitu dalībvalstī var mainīt ar Eiropas galvenā prokurora apstiprinājumu, ievērojot EPPO gada budžeta pozīcijas atļautās robežas.
- (46) Kolēģijai vajadzētu būt atbildīgai par disciplinārajām procedūrām attiecībā uz Eiropas deleģētajiem prokuroriem, kuri darbojas saskaņā ar šo regulu. Tā kā Eiropas deleģētie prokurori paliek aktīvi dalībvalstu prokuratūru vai tiesu iestāžu locekļi un var pildīt arī valsts prokurora funkcijas, valstu disciplināros noteikumus var piemērot ar šo regulu nesaistītu iemeslu dēļ. Tomēr šādos gadījumos Eiropas galvenais prokurors būtu jāinformē par atbrīvošanu no amata vai jebkādu disciplinārsodu, ņemot vērā viņa atbildību par EPPO vadību un lai aizsargātu tās integritāti un neatkarību.
- (47) EPPO darbs principā būtu jāveic elektroniskā formā. EPPO būtu jāizveido, jāuztur un jāpārvalda lietu pārvaldības sistēma. Lietu pārvaldības sistēmā būtu jāietver informācija, kas saņemta par iespējamiem nodarījumiem, kuri ir EPPO kompetencē, kā arī informācija no lietu materiāliem, arī tad, ja minētās lietas ir slēgtas. Izveidojot lietu pārvaldības sistēmu, EPPO būtu jānodrošina, lai sistēma ļautu EPPO darboties kā vienotai iestādei, ja Eiropas deleģēto prokuroru pārvaldīto lietu materiāli ir pieejami centrālajam birojam tā lēmumu pieņemšanas, pārraudzības un vadības, un uzraudzības uzdevumu veikšanai.
- (48) Valsts iestādēm būtu nekavējoties jāinformē EPPO par jebkādu rīcību, kas varētu būt EPPO kompetencē esošs nodarījums. Lietās, kas nav EPPO kompetences jomā, EPPO būtu jāinformē kompetentās valsts iestādes par jebkādiem faktiem, kas tai kļuvuši zināmi un kas varētu būt noziedzīgs nodarījums, piemēram, nepatiesa liecība.
- (49) Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām, kā arī valsts iestādēm būtu nekavējoties jāsniedz EPPO jebkāda informācija par nodarījumiem, attiecībā uz kuriem tā varētu īstenot savu kompetenci. EPPO var arī saņemt vai apkopot informāciju no citiem avotiem, tādiem kā privātstruktūras. EPPO pārbaudes mehānisma mērķim vajadzētu būt izvērtēt, vai, pamatojoties uz saņemto informāciju, ir izpildīti EPPO materiāltiesiskās, teritoriālās un personāla kompetences nosacījumi.

- (50) Trauksmes cēļi var vērst *EPPO* uzmanību uz jaunu informāciju, tādējādi palīdzot tās darbā – veikt izmeklēšanu, kriminālvajāšanu un celt apsūdzību pret tādu nodarījumu izdarītājiem, kas apdraud Savienības finanšu intereses. Tomēr trauksmes cēļus var atturēt bailes no attriebības. Lai atvieglinātu tādu nodarījumu atklāšanu, kas ir *EPPO* kompetencē, dalībvalstis tiek rosinātas saskaņā ar saviem valsts tiesību aktiem paredzēt efektīvas procedūras, kas ļautu ziņot par iespējamiem nodarījumiem, kas ir *EPPO* kompetencē, un nodrošināt, lai personas, kuras ziņo par šādiem nodarījumiem, tiktu aizsargātas no attriebības un jo īpaši no negatīvām vai diskriminējošām darbībām darba attiecībās. *EPPO* vajadzības gadījumā būtu jāizstrādā savs reglaments.
- (51) Lai pilnīgi ievērotu pienākumu informēt *EPPO*, ja rodas aizdomas par nodarījumu, kas ir tās kompetencē, dalībvalstu iestādēm, kā arī visām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām būtu jāievēro spēkā esošās ziņošanas procedūras un jāievieš efektīvi mehānismi tām paziņoto apgalvojumu iepriekšējai izvērtēšanai. Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras šajā nolūkā var izmantot Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (*OLAF*).
- (52) Dalībvalstu iestādēm būtu jāizveido sistēma, kas nodrošina, ka informācija *EPPO* tiek ziņota pēc iespējas drīz. Dalībvalstis pašas var izlemt, vai veidot tiešu vai centralizētu sistēmu.
- (53) Minētā ziņošanas pienākuma ievērošana ir būtiska *EPPO* sekmīgai darbībai un būtu jāinterpretē plaši, lai nodrošinātu to, ka valsts iestādes ziņo par gadījumiem, kad dažu kritēriju tūlītēja izvērtēšana nav iespējama (piemēram, kaitējuma apmērs vai piemērojamais sods). *EPPO* vajadzētu būt arī iespējai katrā atsevišķā gadījumā pieprasīt informāciju no dalībvalstu iestādēm par citiem nodarījumiem, kas skar Savienības finanšu intereses. Nebūtu jāuzskata, ka tādējādi *EPPO* tiek dota iespēja sistemātiski vai periodiski pieprasīt informāciju no dalībvalstu iestādēm par sīkiem nodarījumiem.
- (54) Lai efektīvi izmeklētu nodarījumus, kas skar Savienības finanšu intereses, un ievērotu *ne bis in idem* principu, dažos gadījumos var būt nepieciešams paplašināt izmeklēšanu, attiecinot to uz citiem nodarījumiem saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ja tie ir nesaraujami saistīti ar nodarījumu, kas skar Savienības finanšu intereses. Nesaraujami saistītu nodarījumu jēdziena nozīme būtu jāapsver, ņemot vērā attiecīgo judikatūru, kurā *ne bis in idem* principa piemērošanai kā būtisks kritērijs ir izraudzīts materiālo faktu identiskums (jeb fakti, kas pēc būtības ir vienādi), ko saprot kā tādu konkrētu apstākļu kopuma esamību, kuri ir nesaraujami saistīti kopā laikā un telpā.
- (55) *EPPO* vajadzētu būt tiesībām īstenot kompetenci, ja nodarījumi ir nesaraujami saistīti un ja nodarījums, kas skar Savienības finanšu intereses, ir dominējošs attiecīgā nodarījuma smaguma pakāpes izpratnē, ko atspoguļo maksimālās sankcijas, kuras varētu piemērot.
- (56) Tomēr *EPPO* vajadzētu būt tiesībām īstenot kompetenci arī gadījumā, ja nodarījumi ir nesaraujami saistīti un ja nodarījums, kas skar Savienības finanšu intereses, nav dominējošs sankciju līmeņu izpratnē, bet ja cits nesaraujami saistītais nodarījums ir uzskatāms par papildinošu pēc būtības tāpēc, ka tas vienīgi ir bijis izšķirīgs, kad izdarīts nodarījums, kas skar Savienības finanšu intereses, jo īpaši, ja šāds cits nodarījums ir izdarīts galvenokārt tādēļ, lai radītu apstākļus tāda nodarījuma izdarīšanai, kas skar Savienības finanšu intereses, piemēram, nodarījums, kura vienīgais mērķis ir nodrošināt materiālos vai juridiskos līdzekļus tāda nodarījuma izdarīšanai, kas skar Savienības finanšu intereses, vai lai nodrošinātu peļņu vai labumu no tā.
- (57) Jēdzienam “nodarījumi, kuri saistīti ar līdzdalību noziedzīgā organizācijā” būtu jāatbilst definīcijai, kas paredzēta valsts tiesību aktos saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2008/841/TI ⁽¹⁾, un tas var ietvert, piemēram, piederību šādai noziedzīgai organizācijai vai tās organizēšanu un vadīšanu.

⁽¹⁾ Padomes Pamatlēmums 2008/841/TI (2008. gada 24. oktobris) par cīņu pret organizēto noziedzību (OV L 300, 11.11.2008., 42. lpp.).

- (58) EPPO kompetencei attiecībā uz nodarījumiem, kas skar Savienības finanšu intereses, parasti būtu jāprevalē, pat ja uz kompetenci pretendē dalībvalstis, lai tā varētu nodrošināt konsekvenci un vadību izmeklēšanai un kriminālvajāšanai Savienības līmenī. Attiecībā uz minētajiem nodarījumiem dalībvalstu iestādēm, ja vien nav jāveic steidzami pasākumi, būtu jāatturas no darbības, kamēr EPPO nav izlēmusi, vai veicama izmeklēšana.
- (59) Konkrēts gadījums būtu jāuzskata par tādu, kam ir sekas Savienības līmenī *inter alia* tad, ja noziedzīgam nodarījumam ir transnacionāls raksturs un mērogs, ja šādā nodarījumā ir iesaistīta noziedzīga organizācija vai ja nodarījuma konkrētais veids varētu radīt nopietnus draudus Savienības finanšu interesēm vai Savienības iestāžu ticamībai un Savienības iedzīvotāju palāvībai.
- (60) Ja EPPO nevar īstenot savu kompetenci konkrētā gadījumā tāpēc, ka ir pamats uzskatīt, ka kaitējums, kas ir radīts vai var tikt radīts Savienības finanšu interesēm, nav lielāks par kaitējumu, kas ir radīts vai var tikt radīts citam cietušajam, EPPO tomēr būtu jāspēj īstenot savu kompetenci ar noteikumu, ka tā ir labākā situācijā, lai veiktu izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu, nekā attiecīgās(-o) dalībvalsts(-u) iestādes. Varētu izrādīties, ka EPPO ir labākā situācijā *inter alia* tad, ja būtu efektīvāk ļaut EPPO veikt attiecīgā noziedzīgā nodarījuma izmeklēšanu un kriminālvajāšanu noziedzīgā nodarījuma transnacionālā rakstura un mēroga dēļ, ja nodarījumā ir iesaistīta noziedzīga organizācija vai ja nodarījuma konkrētais veids varētu radīt nopietnus draudus Savienības finanšu interesēm vai Savienības iestāžu ticamībai un Savienības iedzīvotāju palāvībai. Šādā gadījumā EPPO būtu jāspēj īstenot savu kompetenci ar dalībvalsts(-u) kompetento valsts iestāžu sniegtu piekrišanu, ja ir radīts kaitējums šādam(-iem) citam(-iem) cietušajam(-iem).
- (61) Ja dalībvalsts tiesu vai tiesībsardzības iestāde sāk izmeklēt noziedzīgu nodarījumu un uzskata, ka EPPO nevarēja īstenot savu kompetenci, tai būtu par to jāinformē EPPO, lai EPPO varētu izvērtēt, vai tai būtu jāīsteno kompetence.
- (62) Ja pastāv domstarpības jautājumos par kompetences īstenošanu, kompetentajām valsts iestādēm būtu jālemj par kompetences sadalījumu. Ar jēdzienu "kompetentās valsts iestādes" būtu jāsaprot jebkura tiesu iestāde, kas ir kompetenta lemt par kompetenču sadalījumu saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
- (63) Tā kā EPPO būtu jāceļ apsūdzība valsts tiesās, tās kompetence būtu jānosaka, atsaucoties uz dalībvalstu krimināltiesībām, kas paredz kriminālatbildību par darbību vai bezdarbību, kura skar Savienības finanšu intereses, un nosaka piemērojamos sodus, valsts tiesību sistēmās īstenojot attiecīgos Savienības tiesību aktus, jo īpaši Direktīvu (ES) 2017/1371.
- (64) EPPO būtu jāīsteno sava kompetence pēc iespējas plaši, lai tās izmeklēšanu un kriminālvajāšanu var attiecināt uz nodarījumiem, kas izdarīti ārpus dalībvalstu teritorijas.
- (65) EPPO izmeklēšanā un kriminālvajāšanā būtu jāvadās pēc proporcionālītes, objektivitātes un taisnīguma principiem attiecībā uz aizdomās turētajiem vai apsūdzētajiem. Tas ietver pienākumu vākt visu veidu pierādījumus, kā apsūdzēšos, tā arī attaisnojošos – vai nu *motu proprio*, vai pēc aizstāvības pieprasījuma.
- (66) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību un efektīvi apkarotu nodarījumus, kas skar Savienības finanšu intereses, EPPO izmeklēšanas un kriminālvajāšanas darbībās būtu jāvadās pēc likumības principa, saskaņā ar kuru EPPO stingri piemēro šajā regulā paredzētos noteikumus, jo īpaši attiecībā uz kompetenci un tās īstenošanu, izmeklēšanas uzsākšanu, izmeklēšanas izbeigšanu, lietas nodošanu, lietas izbeigšanu un vienkāršotām kriminālvajāšanas procedūrām.

- (67) Lai pēc iespējas labāk garantētu apsūdzētā tiesības, par katru aizdomās turēto vai apsūdzēto principā vajadzētu būt tikai vienai EPPO izmeklēšanai vai kriminālvajāšanai. Ja nodarījumu ir izdarījušas vairākas personas, EPPO principā būtu jāuzsāk tikai viena lieta un izmeklēšana būtu jāveic attiecībā uz visiem aizdomās turētajiem vai apsūdzētajiem kopā.
- (68) Ja vairāki Eiropas deleģētie prokurori ir sākuši viena un tā paša noziedzīgā nodarījuma izmeklēšanu, Pastāvīgajai palātai šādas izmeklēšanas attiecīgā gadījumā būtu jāapvieno. Pastāvīgā palāta var nolemt neapvienot šādus procesus vai nolemt vēlāk sadalīt šādu procesu, ja tas ir izmeklēšanas efektivitātes interesēs, piemēram, ja procesu pret vienu aizdomās turēto vai apsūdzēto varētu noslēgt agrākā posmā, savukārt process pret citiem aizdomās turētajiem vai apsūdzētajiem vēl būtu jāturpina, vai ja lietas sadalīšana varētu saīsināt pirmstiesas apcietinājuma ilgumu vienam no aizdomās turētajiem. Ja par apvienojamajām lietām ir atbildīgas dažādas Pastāvīgās palātas, attiecīgās kompetences un procedūra būtu jānosaka EPPO reglamentā. Ja Pastāvīgā palāta nolemj lietu sadalīt, būtu jāsaglabā tās kompetence attiecībā uz izrietošajām lietām.
- (69) EPPO būtu jāpaļaujas uz valsts iestādēm, tostarp policijas iestādēm, jo īpaši piespiedu līdzekļu piemērošanā. Saskaņā ar lojālas sadarbības principu visām valsts iestādēm un attiecīgajām Savienības struktūrām, tostarp *Eurojust*, Eiropolam un *OLAF*, būtu aktīvi jāatbalsta EPPO veiktā izmeklēšana un kriminālvajāšana, kā arī jāsadarbjas ar to no brīža, kad par iespējamo nodarījumu tiek ziņots EPPO, līdz brīdim, kad tā nosaka, vai jāuzsāk kriminālvajāšana vai nepieciešama cita rīcība minētajā lietā.
- (70) Efektīvai izmeklēšanai un kriminālvajāšanai par nodarījumiem, kas skar Savienības finanšu intereses, ir būtiski, lai EPPO spētu savākt pierādījumus, izmantojot vismaz izmeklēšanas pasākumu minimālo kopumu, vienlaikus ievērojot proporcionālītātes principu. Izmeklēšanas un kriminālvajāšanas nolūkos minētajiem pasākumiem vajadzētu būt pieejamiem attiecībā uz nodarījumiem, kas ietilpst EPPO pilnvarās, vismaz tad, kad par tiem piemērojamais maksimālais sods ir brīvības atņemšana uz vismaz četriem gadiem, bet minētos pasākumus var ierobežot saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
- (71) Papildus šajā regulā uzskaitīto izmeklēšanas pasākumu minimālajam kopumam Eiropas deleģētajiem prokuroriem vajadzētu būt tiesībām lūgt vai uzdot jebkādus pasākumus, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem prokuroriem ir pieejami līdzīgos gadījumos attiecīgajā valstī. Pieejamība būtu jānodrošina visās situācijās, kad norādītais izmeklēšanas pasākums ir paredzēts, bet to var ierobežot saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
- (72) Pārrobežu gadījumos Eiropas deleģētajam prokuroram, kurš nodarbojas ar lietu, būtu jāspēj paļauties uz asistējošajiem Eiropas deleģētajiem prokuroriem, ja pasākumi ir veicami citās dalībvalstīs. Ja šādam pasākumam ir vajadzīga tiesas atļauja, tad būtu skaidri jānorāda, kurā dalībvalstī atļauja būtu jāsaņem, bet jebkurā gadījumā vajadzētu būt tikai vienai atļaujai. Ja tiesu iestādes izmeklēšanas pasākumu galīgi atsaka, t. i., pēc tam, kad ir izmantoti visi tiesiskās aizsardzības līdzekļi, Eiropas deleģētajam prokuroram, kurš nodarbojas ar lietu, būtu jāatsauc lūgums vai rīkojums.
- (73) Šajā regulā paredzētajai iespējai izmantot savstarpējas atzišanas vai pārrobežu sadarbības juridiskos instrumentus nebūtu jāaizstāj konkrētie noteikumi par pārrobežu izmeklēšanu saskaņā ar šo regulu. Tai drīzāk būtu tie jāpapildina, lai nodrošinātu, ka tad, kad pasākums ir vajadzīgs pārrobežu izmeklēšanai, bet nav pieejams valsts tiesību aktos tīri iekšējai situācijai, to, veicot izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu, var izmantot saskaņā ar tiem valsts tiesību aktiem, ar kuriem īsteno attiecīgo instrumentu.
- (74) Šīs regulas noteikumiem par pārrobežu sadarbību nebūtu jāskar spēkā esošie juridiskie instrumenti, kas atvieglo pārrobežu sadarbību starp tādām valsts iestādēm, kas nav kriminālvajāšanas vai tiesu iestādes. Tam pašam būtu jāattiecas uz valsts iestādēm, kas sadarbojas uz administratīvo tiesību pamata.
- (75) Šīs regulas noteikumiem par pirmstiesas aizturēšanu un pārrobežu nodošanu nebūtu jāskar konkrētās procedūras dalībvalstīs, kad aizdomās turētā vai apsūdzētā sākotnējai aizturēšanai nav vajadzīga tiesas atļauja.

- (76) Eiropas deleģētajam prokuroram, kurš nodarbojas ar lietu, vajadzētu būt tiesībām izsniegt vai lūgt Eiropas apcietināšanas orderus *EPPO* kompetences jomā.
- (77) *EPPO* vajadzētu būt tiesībām nodot lietu valsts iestādēm, ja izmeklēšanā atklājas, ka nodarījums nav *EPPO* kompetencē. Veicot šādu nodošanu, valsts iestādēm būtu jā saglabā visas savas valsts tiesību aktos paredzētās prerogātivas sākt, turpināt vai izbeigt izmeklēšanu.
- (78) Šajā regulā paredzēts, ka *EPPO* jāveic prokurora funkcijas, kas ietver lēmumu pieņemšanu par aizdomās turētā vai apsūdzētā apsūdzību un tās dalībvalsts izvēli, kuras tiesas būs kompetentas izskatīt apsūdzību. Lai veidotu kopēju kriminālvajāšanas politiku, lēmums par to, vai izvirzīt apsūdzību pret aizdomās turēto vai apsūdzēto, principā būtu jāpieņem kompetentajai Pastāvīgajai palātai, pamatojoties uz Eiropas deleģētā prokurora lēmuma projektu. Pastāvīgajai palātai 21 dienas laikā pēc lēmuma projekta saņemšanas vajadzētu būt tiesīgai pieņemt jebkādu lēmumu, tostarp lūgt papildu pierādījumus, pirms tā nolēm j liet u nodot tiesai, izņemot lēmumu lietu izbeigt, ja Eiropas deleģētais prokurors ir ierosinājis lietu nodot tiesai.
- (79) Dalībvalsts, kuras tiesas būs kompetentas izskatīt apsūdzību, būtu jāizvēlas kompetentajai Pastāvīgajai palātai, pamatojoties uz šajā regulā noteikto kritēriju kopumu. Pastāvīgajai palātai būtu jāpieņem lēmums, pamatojoties uz ziņojumu un lēmuma projektu, kurus sagatavo Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, un kuri uzraugošajam Eiropas prokuroram būtu jāpārsūta Pastāvīgajai palātai, pievienojot, ja vajadzīgs, savu novērtējumu. Uzraugošajam Eiropas prokuroram būtu jā saglabā visas pilnvaras sniegt konkrētus norādījumus Eiropas deleģētajam prokuroram, kā paredzēts šajā regulā.
- (80) Pierādījumi, ko *EPPO* iesniedz tiesā, nebūtu jāuzskata par nepieņemamiem tikai tāpēc vien, ka pierādījumi savākti citā dalībvalstī vai saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, ar noteikumu, ka lietu izskatošā tiesa uzskata, ka ar to pieņemšanu tiek ievērots procesuālais taisnīgums un aizdomās turētā vai apsūdzētā tiesības uz aizstāvību saskaņā ar hartu. Šajā regulā tiek respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas atzīti LES 6. pantā un hartā, jo īpaši tās VI nodaļā, starptautiskajās tiesībās un starptautiskajos nolīgumos, kuros Savienība vai visas dalībvalstis ir puses, tostarp Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā, un dalībvalstu konstitūcijās to attiecīgajās piemērošanas jomās. Saskaņā ar minētajiem principiem un ievērojot dalībvalstu atšķirīgās tiesību sistēmas un tradīcijas, kā paredzēts LESD 67. panta 1. punktā, neko no šajā regulā paredzētā nevar interpretēt kā aizliegumu tiesām piemērot valsts tiesību pamatprincipus par procesuālo taisnīgumu, ko tās piemēro savās valstu sistēmās, tostarp precedentu tiesību sistēmās.
- (81) Ņemot vērā likumības principu, *EPPO* izmeklēšanai parasti būtu jānoslēdzas ar apsūdzības celšanu kompetentajās valsts tiesās gadījumos, kad ir pietiekami pierādījumi un nepastāv juridiski šķēršļi kriminālvajāšanai, vai kad nav tikusi piemērota vienkāršota kriminālvajāšanas procedūra. Pamatojums lietas izbeigšanai ir izsmeltoši paredzēts šajā regulā.
- (82) Valstu tiesību sistēmās ir paredzētas dažādu veidu vienkāršotas kriminālvajāšanas procedūras, kurās var būt un var nebūt iekļauta tiesas iesaistīšanās, piemēram, darījums ar aizdomās turēto vai apsūdzēto. Ja šādas procedūras pastāv, Eiropas deleģētajam prokuroram vajadzētu būt pilnvarām tās piemērot saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētajiem nosacījumiem un šajā regulā paredzētajās situācijās. Minētajās situācijās būtu jāiekļauj lietas, kurās – pēc šādam kaitējumam atbilstošās summas iespējamās atgūšanas – nodarījuma izraisītais galīgais kaitējums nav būtisks. Ņemot vērā *EPPO* īstenotās saskaņotas un efektīvas kriminālvajāšanas politikas intereses, kompetentā Pastāvīgā palāta vienmēr būtu jālūdz sniegt piekrišanu šādu procedūru izmantošanai. Ja vienkāršotā procedūra ir piemērota sekmīgi, lieta būtu pilnībā jāpabeidz.

- (83) Šajā regulā ir noteikta prasība EPPO ievērot jo īpaši tiesības uz taisnīgu tiesu, tiesības uz aizstāvību un nevainīguma prezumpciju, kā paredzēts hartas 47. un 48. pantā. Hartas 50. pants, kas aizsargā tiesības netikt divreiz tiesātam vai sodītam krimināllietā par vienu un to pašu nodarījumu (*ne bis in idem*), nodrošina, ka EPPO uzsāktās kriminālvajāšanas rezultātā neradīsies dubultas tiesāšanas vai sodīšanas risks. EPPO darbības tādējādi būtu jāīsteno pilnīgā saskaņā ar minētajām tiesībām, un šī regula būtu attiecīgi jāpiemēro un jāinterpretē.
- (84) LESD 82. panta 2. punkts ļauj Savienībai noteikt minimālos noteikumus par privātpersonu tiesībām kriminālprocesā, lai nodrošinātu tiesību uz aizstāvību un procesuālā taisnīguma ievērošanu. Savienības likumdevējs minētos minimālos noteikumus ir pakāpeniski izklāstījis direktīvās par konkrētām tiesībām.
- (85) EPPO darbībām būtu jāpiemēro tiesības uz aizstāvību, kas paredzētas attiecīgajos Savienības tiesību aktos, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 2010/64/ES ⁽¹⁾, 2012/13/ES ⁽²⁾, 2013/48/ES ⁽³⁾, (ES) 2016/343 ⁽⁴⁾ un (ES) 2016/1919 ⁽⁵⁾, kurus īsteno ar valsts tiesību aktiem. Jebkuram aizdomās turētajam vai apsūdzētajam, pret kuru EPPO sāk izmeklēšanu, būtu jāgūst labums no minētajām tiesībām, kā arī no valsts tiesību aktos paredzētajām tiesībām prasīt, lai tiktu iecelti eksperti vai uzklausti liecinieki, vai lai EPPO kā citādi nodrošinātu pierādījumus aizstāvības puses vārdā.
- (86) LESD 86. panta 3. punkts ļauj Savienības likumdevējam paredzēt noteikumus, kas piemērojami EPPO, pildot savas funkcijas, veikto procesuālo pasākumu tiesiskuma pārbaudei. Minētā Savienības likumdevējam piešķirtā kompetence atspoguļo EPPO uzdevumu un struktūras specifiku, kura atšķiras no visām pārējām Savienības struktūrām un aģentūrām un kurai nepieciešami īpaši noteikumi attiecībā uz tiesiskuma pārbaudi.
- (87) Saskaņā ar LESD 86. panta 2. punktu EPPO pilda savas prokurora funkcijas dalībvalstu kompetentajās tiesās. Darbības, ko EPPO veic izmeklēšanas laikā, ir cieši saistītas ar no tām izrietošo iespējamo kriminālvajāšanu un tādējādi var ietekmēt dalībvalstu tiesisko kārtību. Daudzos gadījumos minētās darbības veiks valsts tiesībsargāšanas iestādes, rīkojoties saskaņā ar EPPO norādījumiem, dažos gadījumos pēc tam, kad saņemta valsts tiesas atļauja. Tādēļ ir lietderīgi uzskatīt, ka EPPO procesuālajiem aktiem, ar kuriem ir iecerēts radīt tiesiskas sekas trešām personām, būtu jāpiemēro pārbaude kompetentajās valsts tiesās saskaņā ar valsts tiesību aktos izklāstītajām prasībām un procedūrām.

Ar to būtu jānodrošina, lai EPPO procesuālajiem aktiem, kuri ir pieņemti pirms apsūdzības un ar kuriem ir iecerēts radīt tiesiskas sekas trešām personām (kategorija, kas ietver aizdomās turēto, cietušo un citas ieinteresētās personas, kuru tiesības var nelabvēlīgi ietekmēt šādi akti), tiktu piemērota tiesiskuma pārbaude valsts tiesās. Ar procesuālajiem aktiem, kas attiecas uz tās dalībvalsts izvēli, kuras tiesas būs kompetentas izskatīt apsūdzību un kura jānosaka, pamatojoties uz šajā regulā noteiktajiem kritērijiem, ir iecerēts radīt tiesiskas sekas trešām personām, un tāpēc vēlākais tiesvedības stadijā tiem būtu jāpiemēro tiesiskuma pārbaude valsts tiesās.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/64/ES (2010. gada 20. oktobris) par tiesībām uz mutisko un rakstisko tulkojumu kriminālprocesā (OV L 280, 26.10.2010., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/13/ES (2012. gada 22. maijs) par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā (OV L 142, 1.6.2012., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/48/ES (2013. gada 22. oktobris) par tiesībām uz advokāta palīdzību kriminālprocesā un Eiropas apcietināšanas ordera procesā, par tiesībām uz to, ka pēc brīvības atņemšanas informē trešo personu, un par tiesībām, kamēr atņemta brīvība, sazināties ar trešām personām un konsulārajām iestādēm (OV L 294, 6.11.2013., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/343 (2016. gada 9. marts) par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā (OV L 65, 11.3.2016., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/1919 (2016. gada 26. oktobris) par juridisko palīdzību aizdomās turētajiem un apsūdzētajiem kriminālprocesā un pieprasītajām personām Eiropas apcietināšanas ordera procesā (OV L 297, 4.11.2016., 1. lpp.).

Prasības kompetentajās valsts tiesās par to, ka *EPPO* nav rīkojusies, attiecas uz procesuālajiem aktiem, kurus *EPPO* ir juridisks pienākums pieņemt un ar kuriem ir iecerēts radīt tiesiskas sekas trešām personām. Ja valsts tiesību aktos ir paredzēta tādu procesuālo aktu, ar kuriem nav iecerēts radīt tiesiskas sekas trešām personām, tiesiskuma pārbaude vai citas prasības tiesā par bezdarbību, šī regula nebūtu jāinterpretē kā tāda, kas ietekmē šādu tiesību aktu noteikumus. Turklāt dalībvalstīm nevajadzētu būt pienākumam paredzēt to, ka kompetentās valsts tiesas veic tādu procesuālo aktu, ar kuriem nav iecerēts radīt tiesiskas sekas trešām personām, piemēram, ekspertu iecelšana vai liecinieku izdevumu atlīdzināšana, tiesiskuma pārbaudi.

Visbeidzot šī regula neietekmē valsts lietas izskatīšanas tiesu pilnvaras.

- (88) Uz tādu *EPPO* procesuālo aktu likumību, ar kuriem ir iecerēts radīt tiesiskas sekas trešām personām, būtu jāattiecinā tiesiskuma pārbaude valsts tiesās. Šajā nolūkā saskaņā ar LES 19. panta 1. punkta otro daļu būtu jānodrošina efektīvi tiesiskās aizsardzības līdzekļi. Turklāt, kā uzsvērts Tiesas judikatūrā, valstu procesuālajiem noteikumiem, ar ko reglamentē darbības Savienības piešķirto indivīda tiesību aizsardzībai, jābūt ne mazāk labvēlīgiem kā tiem, ar kuriem reglamentē līdzīgas iekšējās darbības (līdzvērtības princips), un tie nedrīkst būt tādi, ka praktiski nav iespējams vai ir pārāk grūti īstenot tiesības, kas piešķirtas ar Savienības tiesību aktiem (efektivitātes princips).

Kad valsts tiesas pārbauda šādu aktu likumību, tās to var darīt, pamatojoties uz Savienības tiesību aktiem, tostarp šo regulu, kā arī pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, kuri piemērojami tiktāl, ciktāl attiecīgais jautājums nav risināts šajā regulā. Kā uzsvērts Tiesas judikatūrā, valsts tiesām vienmēr būtu jāuzdod Tiesai prejudiciāli jautājumi, ja tām ir šaubas par minēto aktu spēkā esamību no Savienības tiesību aktu viedokļa.

Tomēr valsts tiesas nedrīkst uzdot Tiesai prejudiciālus jautājumus par to, vai *EPPO* procesuālie akti ir spēkā attiecībā uz valsts procesuālajiem noteikumiem vai attiecībā uz tiem valsts pasākumiem, ar ko transponētas direktīvas, pat ja tie minēti šajā regulā. Tomēr tas neskar lūgumus sniegt prejudiciālus nolēmumus par jebkura primārā tiesību akta, tostarp Līgumu un hartas, noteikuma interpretāciju vai jebkura Savienības sekundārā tiesību akta, tostarp šīs regulas un piemērojamo direktīvu, noteikuma interpretāciju un spēkā esību. Turklāt šī regula neizslēdz iespēju valsts tiesām pārbaudīt to *EPPO* procesuālo aktu spēkā esību, ar kuriem ir iecerēts radīt tiesiskas sekas trešām personām, no valsts tiesību aktos noteiktā proporcionalitātes principa viedokļa.

- (89) Šīs regulas noteikums par tiesiskuma pārbaudi nemaina Tiesas pilnvaras pārbaudīt *EPPO* administratīvos lēmumus, ar kuriem ir iecerēts radīt tiesiskas sekas trešām personām, t. i., lēmumus, kuri netiek pieņemti, pildot tās izmeklēšanas, kriminālvajāšanas vai apsūdzības celšanas funkcijas. Šī regula neskar arī Eiropas Savienības dalībvalsts, Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas iespēju celt prasību atcelt tiesību aktu saskaņā ar LESD 263. panta otro daļu un LESD 265. panta pirmo daļu un uzsākt pienākumu neizpildes procedūru saskaņā ar LESD 258. un 259. pantu.
- (90) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 ⁽¹⁾ attiecas uz *EPPO* veikto administratīvo personas datu apstrādi.
- (91) Visā Savienībā attiecībā uz personas datu apstrādi būtu jānodrošina konsekventa un vienveidīga personas pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzības noteikumu piemērošana.
- (92) 21. deklarācijā par personas datu aizsardzību tiesu iestāžu sadarbībā krimināllietās un policijas sadarbībā, kas pievienota LES un LESD, paredzēts, ka minēto jomu specifikas dēļ var būt nepieciešami konkrēti noteikumi par personas datu aizsardzību un par šādu datu brīvu apriti tiesu iestāžu sadarbībā krimināllietās un policijas sadarbībā, pamatojoties uz LESD 16. pantu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

- (93) Šīs regulas noteikumi par personas datu aizsardzību būtu jāinterpretē un jāpiemēro saskaņā ar to, kā tiek interpretēta un piemērota Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 ⁽¹⁾, kuru piemēros personas datu apstrādei, ko veic Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus.
- (94) Tāds datu aizsardzības princips kā godprātīga apstrāde ir atsevišķs jēdziens, kas atšķiras no tiesībām uz taisnīgu tiesu, kā noteikts hartas 47. pantā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantā.
- (95) Šajā regulā paredzētie datu aizsardzības noteikumi neskar piemērojamos noteikumus par personas datu kā pierādījumu pieņemamību kriminālprocesā tiesā.
- (96) Visas Eiropas Savienības dalībvalstis ir pievienojušās Starptautiskajai Kriminālpolicijas organizācijai (Interpolam). Lai pildītu savu uzdevumu, Interpols saņem, glabā un izplata personas datus, lai palīdzētu kompetentajām iestādēm novērst un apkarot starptautisko noziedzību. Tādēļ ir lietderīgi stiprināt Savienības un Interpola sadarbību, veicinot personas datu efektīvu apmaiņu, vienlaikus nodrošinot pamattiesību un pamatbrīvību ievērošanu attiecībā uz personas datu automātisku apstrādi. Ja operatīvos personas datus no EPPO nosūta Interpolam un valstīm, kuras norīkojušas locekļus uz Interpolu, būtu jāpiemēro šī regula, jo īpaši tās noteikumi par starptautisku nosūtīšanu. Šai regulai nebūtu jāskar konkrētie noteikumi, kas paredzēti Padomes Kopējā nostājā 2005/69/TI ⁽²⁾ un Padomes Lēmumā 2007/533/TI ⁽³⁾.
- (97) Kad saskaņā ar starptautisku nolīgumu, kas noslēgts, ievērojot LESD 218. pantu, EPPO nosūta operatīvos personas datus kādās trešās valsts iestādei vai starptautiskai organizācijai, vai Interpolam, šajā regulā minēto datu aizsardzības noteikumu ievērošana būtu jānodrošina ar atbilstošiem personas privātās dzīves un pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzības pasākumiem.
- (98) Lai nodrošinātu efektīvu, uzticamu un konsekventu pārraudzību pār to, kā tiek ievērota un īstenota šī regula attiecībā uz operatīvajiem personas datiem, kā paredzēts hartas 8. pantā, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam vajadzētu būt uzdevumiem, kas noteikti šajā regulā, un faktiskajām pilnvarām, tostarp izmeklēšanas, korektīvām un padomdevēja pilnvarām, kas ir vajadzīgi līdzekļi minēto uzdevumu izpildei. Tomēr Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja pilnvarām nevajadzētu nepamatoti būt pretrunā īpašajiem noteikumiem attiecībā uz kriminālprocesu, tostarp noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, vai tiesu iestāžu neatkarībai.
- (99) Lai EPPO varētu pildīt savus uzdevumus un lai ņemtu vērā informācijas tehnoloģiju attīstību un progresu informācijas sabiedrībā, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz pielikumā uzskaitīto operatīvo personas datu kategoriju un datu subjektu kategoriju iekļaušanu sarakstā un šāda saraksta atjaunināšanu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās notiktu saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽⁴⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlamentam un Padomei visi dokumenti būtu jāsaņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem un minēto iestāžu ekspertiem vajadzētu būt sistemātiskai piekļuvei Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Kopējā nostāja 2005/69/TI (2005. gada 24. janvāris) par konkrētu datu apmaiņu ar Interpolu (OV L 27, 29.1.2005., 61. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Lēmums 2007/533/TI (2007. gada 12. jūnijs) par otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (SIS II) izveidi, darbību un izmantošanu (OV L 205, 7.8.2007., 63. lpp.).

⁽⁴⁾ Iestāžu 2016. gada 13. aprīļa nolīgums starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par labāku likumdošanas procesu (OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.).

- (100) *EPPO* būtu cieši jāsadarbojas ar citām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām, lai atvieglotu savu funkciju izpildi saskaņā ar šo regulu un lai vajadzības gadījumā izstrādātu oficiālas vienošanās par sīki izstrādātiem noteikumiem, kas attiecas uz informācijas apmaiņu un sadarbību. Sadarbībai ar Eiropu un *OLAF* vajadzētu būt īpaši svarīgai, lai novērstu dublēšanos un ļautu *EPPO* iegūt to rīcībā esošo attiecīgo informāciju, kā arī izmantot to analīzi, izmeklējot konkrētas lietas.
- (101) *EPPO* vajadzētu būt iespējai iegūt jebkādu attiecīgu informāciju, kas ir tās kompetencē un ko glabā Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru datubāzēs un reģistros.
- (102) *EPPO* un *Eurojust* būtu jāklūst par partneriem un jāsadarbojas operatīvos jautājumos saskaņā ar to attiecīgajām pilnvarām. Šāda sadarbība var ietvert jebkādu izmeklēšanu, kuru veic *EPPO* un saistībā ar kuru tiek uzskatīts, ka informācijas apmaiņa vai izmeklēšanas pasākumu koordinēšana attiecībā uz lietām, kas ir *Eurojust* kompetencē, ir nepieciešama vai lietderīga. Visos gadījumos, kad *EPPO* lūdz *Eurojust* īstenot šādu sadarbību, *EPPO* būtu jāsažinās ar *Eurojust* valsts locekli no Eiropas deleģētā prokurora, kurš nodarbojas ar lietu, dalībvalsts. Operatīvā sadarbība var ietvert arī trešās valstis, kurām ir sadarbības nolīgums ar *Eurojust*.
- (103) *EPPO* un *OLAF* būtu jāizveido un jāuztur cieša sadarbība, kuras mērķis ir nodrošināt to attiecīgo pilnvaru papildināmību un novērst dublēšanos. Šajā nolūkā *OLAF* principā nebūtu jāuzsāk nekāda administratīva izmeklēšana paralēli *EPPO* veiktajai to pašu faktu izmeklēšanai. Tomēr tam nebūtu jāskar *OLAF* pilnvaras sākt administratīvu izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas, cieši konsultējoties ar *EPPO*.
- (104) Visās darbībās *EPPO* atbalstam *OLAF* rīkosies neatkarīgi no Komisijas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 883/2013 ⁽¹⁾.
- (105) Gadījumos, kad *EPPO* izmeklēšanu neveic, tai vajadzētu būt iespējai sniegt *OLAF* attiecīgu informāciju, lai tas varētu apsvērt attiecīgu rīcību saskaņā ar tā pilnvarām. Konkrētāk, *EPPO* varētu apsvērt iespēju informēt *OLAF* par gadījumiem, kad nav pamatotu iemeslu uzskatīt, ka tiek vai ir izdarīts nodarījums, kas ir *EPPO* kompetencē, bet kad *OLAF* veikta administratīva izmeklēšana varētu būt lietderīga, vai kad *EPPO* lietu izbeidz un ir vēlams to nodot *OLAF*, lai nodrošinātu turpmākus administratīvus pasākumus vai līdzekļu atgūšanu. Ja *EPPO* sniedz informāciju, tā var pieprasīt, lai *OLAF* apsvērtu iespēju sākt administratīvu izmeklēšanu vai veikt citus turpmākus administratīvus pasākumus vai pārraudzību, jo īpaši piesardzības pasākumu, līdzekļu atgūšanas vai disciplināru pasākumu nolūkos saskaņā ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 883/2013.
- (106) Ciktāl atgūšanas procedūras tiek atliktas tādu lēmumu rezultātā, ko *EPPO* pieņem saistībā ar izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu saskaņā ar šo regulu, nebūtu jāuzskata, ka atgūšanas procedūrās būtu dalībvalstu vaina vai nolaidība Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1303/2013 ⁽²⁾ 122. panta nozīmē.
- (107) *EPPO* būtu jādod iespēja Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem vai aģentūrām un citiem cietušajiem veikt attiecīgus pasākumus. Cita starpā tas var nozīmēt piesardzības pasākumus, jo īpaši, lai novērstu jebkādu nepārtrauktu ļaundarību vai aizsargātu Savienību pret kaitējumu tās reputācijai, vai lai ļautu tiem iestāties kā civilprasītājiem tiesvedībā saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Informācijas apmaiņai būtu jānotiek tādā veidā, lai pilnībā ievērotu *EPPO* neatkarību, un tikai tiktāl, lai nekādā veidā neskartu pareizu izmeklēšanas veikšanu un konfidencialitāti.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.).

- (108) *EPPO*, ciktāl tas ir nepieciešams uzdevumu veikšanai, vajadzētu būt arī iespējai izveidot un uzturēt sadarbības attiecības ar trešo valstu iestādēm un starptautiskām organizācijām. Šī regulas nolūkos "starptautiskās organizācijas" ir starptautiskas organizācijas un tām pakārtotas struktūras, kas ir starptautisko publisko tiesību subjekti, vai citas struktūras, kas ir izveidotas ar divu vai vairāk valstu nolīgumu vai uz tā pamata, kā arī Interpols.
- (109) Ja Kolēģija konstatē operatīvu vajadzību pēc sadarbības ar kādu trešo valsti vai starptautisku organizāciju, tai vajadzētu būt iespējai ieteikt, lai Padome vērstu Komisijas uzmanību uz to, ka ir vajadzīgs lēmums par aizsardzības līmeņa paaugstināšanu vai ieteikums sākt sarunas par starptautisku nolīgumu.

Kamēr Savienība nav noslēgusi jaunus starptautiskus nolīgumus vai kamēr Savienība nav pievienojusies daudzpusējiem nolīgumiem, ko dalībvalstis jau ir noslēgušas, par tiesisko palīdzību krimināllietās, dalībvalstīm, ievērojot LES 4. panta 3. punktā noteikto lojālas sadarbības principu, būtu jāsekmē tas, ka *EPPO* pilda savas funkcijas. Ja tas ir atļauts saskaņā ar attiecīgo daudzpusējo nolīgumu un ja ir saņemts trešās valsts akcepts, dalībvalstīm būtu jāatzīst *EPPO* par kompetento iestādi un attiecīgā gadījumā tā jāpazīņo kā kompetentā iestāde minēto daudzpusējo nolīgumu īstenošanas nolūkā. Tas dažos gadījumos var ietvert grozījumu minētajos nolīgumos, tomēr atkārtotas sarunas par šādiem nolīgumiem nebūtu jāuzskata par obligātu pasākumu, jo tas ne vienmēr var būt iespējams. Dalībvalstis var arī paziņot *EPPO* kā kompetento iestādi nolūkā īstenot citus to noslēgtus starptautiskus nolīgumus par tiesisko palīdzību krimināllietās, tostarp minētajos nolīgumos izdarot grozījumu.

Ja *EPPO* kā kompetento iestādi tādu daudzpusēju nolīgumu nolūkos, kurus dalībvalstis jau ir noslēgušas ar trešām valstīm, paziņot nav iespējams vai trešās valstis to neakceptē, un kamēr Savienība nav pievienojusies šādiem starptautiskajiem nolīgumiem, Eiropas deleģētie prokurori var izmantot savu valsts prokurora statusu attiecībā uz trešām valstīm ar noteikumu, ka tie informē trešo valstu iestādes un attiecīgos gadījumos cenšas no tām saņemt piekrišanu, ka pierādījumus, kas, balstoties uz minētajiem starptautiskajiem nolīgumiem, savākti no šīm trešām valstīm, izmantos izmeklēšanā un kriminālvajāšanā, ko veic *EPPO*.

EPPO vajadzētu arī būt iespējai paļauties uz savstarpības vai *comitas gentium* principu attiecībā pret trešo valstu iestādēm. Tas tomēr būtu jāīsteno katrā gadījumā atsevišķi, ievērojot *EPPO* materiāltiesiskās kompetences robežas un iespējamās trešo valstu izvirzītos nosacījumus.

- (110) Eiropas Savienības dalībvalstīm, kuras neiesaistās ciešākā sadarbībā *EPPO* izveidei, šī regula nav saistoša. Komisijai attiecīgā gadījumā būtu jāiesniedz priekšlikumi, lai nodrošinātu tiesu iestāžu efektīvu sadarbību krimināllietās starp *EPPO* un Eiropas Savienības dalībvalstīm, kuras neiesaistās ciešākā sadarbībā *EPPO* izveidei. Tam jo īpaši būtu jāskar noteikumi par tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās un personu nodošanu, pilnībā ievērojot Savienības *acquis* šajā jomā, kā arī lojālas sadarbības pienākumu saskaņā ar LES 4. panta 3. punktu.
- (111) Lai nodrošinātu *EPPO* pilnīgu autonomiju un neatkarību, tai būtu jāpiešķir autonomas budžets, kura ieņēmumu būtisko daļu veido iemaksa no Savienības budžeta. *EPPO* finanšu, budžeta un personāla režīmam būtu jāatbilst attiecīgajiem Savienības standartiem, kas piemērojami Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012⁽¹⁾ 208. pantā minētajām struktūrām, tomēr pienācīgi ņemot vērā to, ka *EPPO* kompetence veikt kriminālizmeklēšanu un kriminālvajāšanu Savienības līmenī ir unikāla.
- (112) *EPPO* uzsāktu izmeklēšanas pasākumu izmaksas principā būtu jāsedz tām valsts iestādēm, kas šos pasākumus veic. Īpaši augstas izmeklēšanas pasākumu izmaksas, piemēram, par sarežģītiem ekspertu atzinumiem, plašām policijas operācijām vai novērošanas darbībām ilgstošā laikposmā, daļēji varētu atlīdzināt *EPPO*, tostarp, ja iespējams, pārdalot resursus no citām *EPPO* budžeta pozīcijām vai grozot budžetu saskaņā ar šo regulu un piemērojamajiem finanšu noteikumiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

Gatavojot priekšlikumu provizorishtajam ieņēmumu un izdevumu tāmes projektam, administratīvajam direktoram būtu jāņem vērā tas, ka EPPO var būt nepieciešams daļēji atlīdzināt īpaši augstas izmeklēšanas pasākumu izmaksas, ko apstiprinājusi Pastāvīgā palāta.

- (113) EPPO darbības izdevumus būtu jāsedz no EPPO budžeta. Starp tiem vajadzētu būt izmaksām par operatīvo saziņu starp Eiropas deleģēto prokuroru un EPPO centrālo līmeni, piemēram, pasta piegādes izdevumiem, ceļošanas izdevumiem, tulkojumiem, kas nepieciešami EPPO iekšējai darbībai, un citām izmaksām, kas dalībvalstīm izmeklēšanas gaitā iepriekš nebija radušās un ir radušās vienīgi tādēļ, ka izmeklēšanas un kriminālvajāšanas pienākumus uzņēmusies EPPO. Tomēr Eiropas deleģēto prokuroru biroja un sekretariāta pakalpojumu izmaksas būtu jāsedz dalībvalstīm.

Saskaņā ar LESD 332. pantu, izdevumus, kas radušies, īstenojot EPPO, segs dalībvalstis. Minētie izdevumi neietver administratīvās izmaksas, kas rodas iestādēm LES 13. panta 1. punkta nozīmē.

- (114) Kolēģijai principā būtu vienmēr jādeleģē administratīvajam direktoram savas pilnvaras, ko ar Civildienesta noteikumiem un Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību⁽¹⁾ ("Civildienesta noteikumi un nodarbināšanas kārtība") piešķir iecelējīnstitūcijai, lai noslēgtu darba līgumus, ja vien īpaši apstākļi tai neliek minētās pilnvaras īstenot pašai.
- (115) Administratīvais direktors kā kredītrīkotājs ir atbildīgs par EPPO budžeta izpildi. Apspriežoties ar Pastāvīgo palātu par īpaši augstām izmeklēšanas pasākumu izmaksām, administratīvais direktors ir atbildīgs par lēmuma pieņemšanu par piešķiramās dotācijas summu, pamatojoties uz pieejamiem finanšu resursiem un saskaņā ar EPPO reglamentā izklāstītajiem kritērijiem.
- (116) Eiropas deleģēto prokuroru kā īpašo padomdevēju atalgojuma, kuru noteiks ar tieša nolīguma starpniecību, pamatā vajadzētu būt konkrētam lēmumam, kas jāpieņem Kolēģijai. Ar šo lēmumu cita starpā būtu jānodrošina, ka Eiropas deleģētie prokurori – konkrētā gadījumā, kad viņi pilda arī valsts prokuroru funkcijas saskaņā ar 13. panta 3. punktu, – principā turpinās saņemt atalgojumu kā valsts prokurori un ka atalgojums par īpašu padomdevēja funkcijām būs saistīts vienīgi ar to darba ekvivalentu, kas EPPO vārdā tiek paveikts Eiropas deleģētā prokurora statusā. Katra dalībvalsts patur pilnvaras savos tiesību aktos, ievērojot Savienības tiesību aktus, noteikt nosacījumus pabalstu piešķiršanai no savas sociālā nodrošinājuma shēmas.
- (117) Lai EPPO būtu pilnībā darbotiespējīga datumā, kas vēl jānosaka, tai būs vajadzīgi darbinieki ar pieredzi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos vai aģentūrās. Lai minēto vajadzību apmierinātu, būtu jāatvieglo process, ar ko EPPO pieņem darbā Savienības iestādēs, struktūrās, birojos vai aģentūrās jau nodarbinātus pagaidu darbiniekus un līgumdarbiniekus, nodrošinot minētajiem darbiniekiem viņu līgumisko tiesību nepārtrauktību gadījumā, ja viņi tiek pieņemti darbā EPPO tās izveides posmā līdz vienam gadam pēc tam, kad EPPO kļūst darbotiespējīga saskaņā ar 120. panta 2. punktā minēto lēmumu.
- (118) EPPO procesiem vajadzētu būt pārredzamiem saskaņā ar LESD 15. panta 3. punktu, un Kolēģijai būtu jāpieņem konkrēti noteikumi par to, kā tiek nodrošinātas tiesības uz publisku piekļuvi dokumentiem. Nekas šajā regulā nav paredzēts, lai ierobežotu tiesības uz publisku piekļuvi dokumentiem, ciktāl tās ir garantētas Savienībā un dalībvalstīs, jo īpaši saskaņā ar hartas 42. pantu un citiem attiecīgajiem noteikumiem.

⁽¹⁾ Padomes Regula Nr. 31 (EEK), 11 (EAEK), ar kuru nosaka Eiropas Ekonomikas kopienas un Eiropas Atomenerģijas kopienas Civildienesta noteikumus un pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību (OV 45, 14.6.1962., 1385./62. lpp.).

- (119) Vispārīgie noteikumi par pārredzamību, kurus piemēro Savienības aģentūrām, būtu jāattiecinā arī uz EPPO, bet tikai attiecībā uz dokumentiem, kuri nav lietu materiāli, tostarp šādu materiālu elektroniskiem attēliem, lai nekādā veidā netiktu apdraudētas konfidencialitātes prasības tās operatīvajā darbā. Tādā pašā veidā administratīvajā izmeklēšanā, ko veic Eiropas Ombuds, būtu jāievēro EPPO konfidencialitātes prasības. Lai nodrošinātu EPPO izmeklēšanas un kriminālvajāšanas integritāti, noteikumi par pārredzamību nebūtu jāpiemēro dokumentiem, kas saistīti ar operatīvo darbību.
- (120) Ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, un 2014. gada 10. martā tas ir sniedzis atzinumu.
- (121) Dalībvalstu pārstāvji, tiekoties valstu vai valdību vadītāju līmenī Briselē 2003. gada 13. decembrī, ir noteikuši EPPO mītnesvietu saskaņā ar 1965. gada 8. aprīļa lēmumu ⁽¹⁾,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu izveido Eiropas Prokuratūru (EPPO) un paredz noteikumus par tās darbību.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “dalībvalsts” – ja vien nav norādīts citādi, jo īpaši VIII nodaļā, – ir dalībvalsts, kas iesaistās ciešākā sadarbībā EPPO izveidei un par kuru ir uzskatāms, ka tai ir piešķirta atļauja saskaņā ar LESD 86. panta 1. punkta trešo daļu vai pamatojoties uz lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar LESD 331. panta 1. punkta otro vai trešo daļu;
- 2) “persona” ir jebkura fiziska vai juridiska persona;
- 3) “Savienības finanšu intereses” ir visi ieņēmumi, izdevumi un aktīvi, kas paredzēti, kādam piešķirti vai maksājami Savienības budžetā un to iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru budžetā, kuras izveidotas saskaņā ar Līgumiem, un budžetā, ko tās pārvalda un pārrauga;
- 4) “EPPO darbinieki” ir personāls centrālajā līmenī, kurš atbalsta Kolēģijas, Pastāvīgo palātu, Eiropas galvenā prokurora, Eiropas prokuroru, Eiropas deleģēto prokuroru un administratīvā direktora ikdienas darbu saistībā ar šīs Prokuratūras uzdevumu izpildi saskaņā ar šo regulu;
- 5) “Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu” ir Eiropas deleģētais prokurors, kurš ir atbildīgs par izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, ko tas ir uzsācis, kas tam ir iedalīta vai ko tas ir pārņēmis, īstenojot pārņemšanas tiesības saskaņā ar 27. pantu;
- 6) “asistējošais Eiropas deleģētais prokurors” ir Eiropas deleģētais prokurors, kas atrodas dalībvalstī, kura nav Eiropas deleģētā prokurora, kas nodarbojas ar lietu, dalībvalsts un kurā tiks veikta viņam uzdots izmeklēšana vai cits pasākums;

⁽¹⁾ Dalībvalstu valdību pārstāvju 1965. gada 8. aprīļa lēmums (67/446/EEK) (67/30/Euratom) par dažu kopienu iestāžu un struktūrvienību pagaidu atrašanās vietu (OV L 152, 13.7.1967., 18. lpp.).

- 7) "personas dati" ir jebkura informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu ("datu subjekts"); identificējama fiziska persona ir tāda, kuru var tieši vai netieši identificēt, jo īpaši atsaucoties uz identifikatoru, piemēram, minētās fiziskās personas vārdu, uzvārdu, identifikācijas numuru, atrašanās vietas datiem, tiešsaistes identifikatoru vai vienu vai vairākiem minētajai fiziskajai personai raksturīgiem fiziskās, fizioloģiskās, ģenētiskās, garīgās, ekonomiskās, kultūras vai sociālās identitātes faktoriem;
- 8) "apstrāde" ir jebkura ar personas datiem vai personas datu kopumiem veikta darbība vai darbību kopums, ko veic ar vai bez automatizētiem līdzekļiem, piemēram, vākšana, reģistrācija, organizēšana, strukturēšana, glabāšana, pielāgošana vai pārveidošana, atgūšana, aplūkošana, izmantošana, izpaušana, nosūtīt, izplatot vai citādi darot tos pieejamus, saskaņošana vai kombinēšana, ierobežošana, dzēšana vai iznīcināšana;
- 9) "apstrādes ierobežošana" ir uzglabātu personas datu iezīmēšana ar mērķi ierobežot to apstrādi nākotnē;
- 10) "profilēšana" ir jebkura veida automatizēta personas datu apstrāde, kas izpaužas kā personas datu izmantošana nolūkā izvērtēt konkrētus ar fizisku personu saistītus personiskus aspektus, jo īpaši analizēt vai prognozēt aspektus saistībā ar minētās fiziskās personas sniegumu darbā, ekonomisko situāciju, veselību, personīgām vēlmēm, interesēm, uzticamību, uzvedību, atrašanās vietu vai pārvietošanos;
- 11) "pseudonimizācija" ir personas datu apstrāde, ko veic tādā veidā, lai personas datus bez papildu informācijas izmantošanas vairs nebūtu iespējams saistīt ar konkrētu datu subjektu, ar noteikumu, ka šāda papildu informācija tiek turēta atsevišķi un tai piemēro tehniskus un organizatoriskus pasākumus, lai nodrošinātu, ka personas dati netiek saistīti ar identificētu vai identificējamu fizisku personu;
- 12) "kartotēka" ir jebkurš strukturēts personas datu kopums, kas ir pieejams saskaņā ar konkrētiem kritērijiem, neatkarīgi no tā, vai datu kopums ir centralizēts, decentralizēts vai izklaidēts, pamatojoties uz funkcionālu vai ģeogrāfisku motivāciju;
- 13) "pārzinis" ir EPPO vai cita kompetentā iestāde, kas viena pati vai kopīgi ar citām iestādēm nosaka personas datu apstrādes nolūkus un līdzekļus; ja šādas apstrādes nolūkus un līdzekļus nosaka ar Savienības tiesību aktiem vai Eiropas Savienības dalībvalsts tiesību aktiem, pārzini vai tā iecelšanas konkrētos kritērijus var paredzēt Savienības tiesību aktos vai Eiropas Savienības dalībvalsts tiesību aktos;
- 14) "apstrādātājs" ir fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde, aģentūra vai cita struktūra, kura pārziņa vārdā apstrādā personas datus;
- 15) "saņēmējs" ir fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde, aģentūra vai jebkura cita struktūra, kurai izpauž personas datus – neatkarīgi no tā, vai tā ir trešā persona vai nav. Tomēr Eiropas Savienības dalībvalstu publiskās iestādes, kas nav Direktīvas (ES) 2016/680 3. panta 7. punkta a) apakšpunktā definētās kompetentās iestādes un kas saņem personas datus saistībā ar konkrētu izmeklēšanu EPPO, netiek uzskatītas par saņēmējiem; minēto datu apstrāde, ko veic minētās publiskās iestādes, atbilst piemērojamiem datu aizsardzības noteikumiem saskaņā ar apstrādes nolūkiem;
- 16) "personas datu aizsardzības pārkāpums" ir drošības pārkāpums, kura rezultātā notiek nejauša vai nelikumīga nosūtīto, uzglabāto vai citādi apstrādāto personas datu iznīcināšana, nozaušanās, pārveidošana, neatļauta izpaušana vai piekļuve tiem;
- 17) "administratīvie personas dati" ir visi personas dati, ko EPPO apstrādā papildus operatīvajiem personas datiem;
- 18) "operatīvie personas dati" ir visi personas dati, ko EPPO apstrādā 49. pantā noteiktajos nolūkos;

- 19) “ģenētiskie dati” ir personas dati, kas attiecas uz fiziskas personas pārmantotajām vai iegūtajām ģenētiskajām pazīmēm, sniedz unikālu informāciju par minētās fiziskās personas fizioloģiju vai veselību un kas izriet jo īpaši no attiecīgās fiziskās personas bioloģiskā parauga analīzes;
- 20) “biometriskie dati” ir personas dati pēc specifiskas tehniskas apstrādes, kuri attiecas uz fiziskas personas fiziskajām, fizioloģiskajām vai uzvedības pazīmēm, kas ļauj veikt vai apstiprina minētās fiziskās personas unikālu identifikāciju, piemēram, sejas attēli vai daktiloskopijas dati;
- 21) “veselības dati” ir personas dati, kas saistīti ar fiziskas personas fizisko vai garīgo veselību, tostarp veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanu, un kas atspoguļo informāciju par tās veselības stāvokli;
- 22) “uzraudzības iestāde” ir neatkarīga publiska iestāde, ko Eiropas Savienības dalībvalsts izveido, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 ⁽¹⁾ 51. pantu vai ievērojot Direktīvas (ES) 2016/680 41. pantu;
- 23) “starptautiska organizācija” ir organizācija un tai pakārtotas struktūras, kas ir starptautisko publisko tiesību subjekti, vai jebkura cita struktūra, kas ir izveidota ar divu vai vairāku valstu nolīgumu vai uz tā pamata.

II NODAĻA

EPPO IZVEIDE, UZDEVUMI UN PAMATPRINCIPI

3. pants

Izveide

1. Ar šo kā Savienības struktūra tiek izveidota EPPO.
2. EPPO ir tiesību subjekts.
3. EPPO sadarbojas ar Eurojust un paļaujas uz tā atbalstu saskaņā ar 100. pantu.

4. pants

Uzdevumi

EPPO ir atbildīga par izmeklēšanu, kriminālvajāšanu un apsūdzības celšanu pret tādu noziedzīgo nodarījumu izdarītājiem un līdzdalībniekiem, kas skar Savienības finanšu intereses un kas paredzēti Direktīvā (ES) 2017/1371, un noteikti ar šo regulu. Šajā nolūkā EPPO uzsāk izmeklēšanu un veic kriminālvajāšanas darbības, un pilda prokurora funkcijas dalībvalstu kompetentajās tiesās līdz brīdim, kad lieta tiek pilnībā pabeigta.

5. pants

Darbības pamatprincipi

1. EPPO nodrošina, lai tās darbībās tiktu ievērotas hartā nostiprinātās tiesības.
2. EPPO visās darbībās ir saistoši tiesiskuma un proporcionālītātes principi.
3. Izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, ko veic EPPO vārdā, reglamentē ar šo regulu. Valsts tiesību aktus piemēro tiktāl, ciktāl jautājums netiek reglamentēts ar šo regulu. Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, piemērojamie valsts tiesību akti ir tās dalībvalsts tiesību akti, kuras Eiropas deleģētais prokurors nodarbojas ar lietu saskaņā ar 13. panta 1. punktu. Ja jautājumu reglamentē gan ar valsts tiesību aktiem, gan ar šo regulu, noteicošā ir regula.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

4. EPPO veic izmeklēšanu objektīvi un meklē visus būtiskos pierādījumus – gan apsūdzēšos, gan attaisnojošos.
5. EPPO izmeklēšanu sāk un veic bez liekas kavēšanās.
6. Kompetentās valsts iestādes aktīvi palīdz un sniedz atbalstu EPPO veiktajā izmeklēšanā un kriminālvajāšanā. Jebkurā rīcībā, politikā vai procedūrā, ko īsteno saskaņā ar šo regulu, tiek ievērots lojālas sadarbības princips.

6. pants

Neatkarība un pārskatatbildība

1. EPPO ir neatkarīga. Eiropas galvenais prokurors, Eiropas galvenā prokurora vietnieki, Eiropas prokurori, Eiropas deleģētie prokurori, administratīvais direktors, kā arī EPPO darbinieki, pildot savus pienākumus saskaņā ar šo regulu, darbojas visas Savienības interesēs, kā tas definēts tiesību aktos, un nelūdz un nepieņem norādījumus no personām, kas nav saistītas ar EPPO, kā arī no Eiropas Savienības dalībvalstīm vai Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem vai aģentūrām. Eiropas Savienības dalībvalstis un Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras respektē EPPO neatkarību un necenšas to ietekmēt, kad tā pilda savus uzdevumus.
2. EPPO atskaitās Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai par savām vispārējām darbībām un izdod gada pārskatus saskaņā ar 7. pantu.

7. pants

Ziņošana

1. EPPO katru gadu Savienības iestāžu oficiālajās valodās sagatavo un izdod publisku gada pārskatu par savām vispārējām darbībām. Tā minēto pārskatu nosūta Eiropas Parlamentam un valstu parlamentiem, kā arī Padomei un Komisijai.
2. Reizi gadā Eiropas galvenais prokurors ierodas Eiropas Parlamentā un Padomē, un dalībvalstu valsts parlamentos pēc to lūguma, lai sniegtu pārskatu par EPPO vispārējām darbībām, neskarot EPPO pienākumu ievērot diskrētumu un konfidencialitāti attiecībā uz atsevišķām lietām un personas datiem. Valstu parlamentu organizētās uzklaušanās Eiropas galveno prokuroru var aizstāt viens no Eiropas galvenā prokurora vietniekiem.

III NODAĻA

EPPO STATUSS, STRUKTŪRA UN ORGANIZĀCIJA

1. IEDAĻA

EPPO statuss un struktūra

8. pants

EPPO struktūra

1. EPPO ir nedalāma Savienības struktūra, kas darbojas kā viena vienota iestāde ar decentralizētu uzbūvi.
2. EPPO ir organizēta centrālā līmenī un decentralizētā līmenī.
3. Centrālo līmeni veido Centrālais birojs EPPO mītnesvietā. Centrālo biroju veido Kolēģija, Pastāvīgās palātas, Eiropas galvenais prokurors, Eiropas galvenā prokurora vietnieki, Eiropas prokurori un administratīvais direktors.

4. Decentralizēto līmeni veido Eiropas deleģētie prokurori, kuri atrodas dalībvalstīs.
5. Centrālajam birojam un Eiropas deleģētajiem prokuroriem saskaņā ar šo regulu uzticēto pienākumu izpildē palīdz EPPO darbinieki.

9. pants

Kolēģija

1. EPPO Kolēģijas sastāvā ir Eiropas galvenais prokurors un pa vienam Eiropas prokuroram no katras dalībvalsts. Eiropas galvenais prokurors vada Kolēģijas sanāksmes un ir atbildīgs par to sagatavošanu.
2. Kolēģija rīko regulāras sanāksmes un ir atbildīga par EPPO darbību vispārējo uzraudzību. Tā pieņem lēmumus par stratēģiskiem jautājumiem un par vispārējiem jautājumiem, kuri izriet no atsevišķām lietām, jo īpaši, lai visās dalībvalstīs nodrošinātu EPPO kriminālvajāšanas politikas saskaņotību, efektivitāti un konsekvensi, kā arī par citiem jautājumiem, kas norādīti šajā regulā. Kolēģija nepieņem operatīvus lēmumus atsevišķās lietās. EPPO reglamentā paredz kārtību, kādā Kolēģija īsteno vispārējās uzraudzības darbības un pieņem lēmumus par stratēģiskiem jautājumiem un vispārējiem jautājumiem saskaņā ar šo pantu.
3. Pēc Eiropas galvenā prokurora priekšlikuma un saskaņā ar EPPO reglamentu Kolēģija izveido Pastāvīgās palātas.
4. Kolēģija pieņem EPPO reglamentu saskaņā ar 21. pantu un arī nosaka pienākumus attiecībā uz Kolēģijas locekļu un EPPO darbinieku funkciju izpildi.
5. Kolēģija lēmumus pieņem ar vienkāršu balsu vairākumu, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi. Ikvienam Kolēģijas loceklim ir tiesības ierosināt balsošanu par jautājumiem, par kuriem Kolēģijai ir jāpieņem lēmums. Katram Kolēģijas loceklim ir viena balss. Gadījumā, ja kādā jautājumā, par kuru Kolēģijai ir jāpieņem lēmums, balsis sadalās vienādi, izšķirošā ir Eiropas galvenā prokurora balss.

10. pants

Pastāvīgās palātas

1. Pastāvīgās palātas vada Eiropas galvenais prokurors vai viens no Eiropas galvenā prokurora vietniekiem, vai Eiropas prokurors, kuru par priekšsēdētāju ieceļ saskaņā ar EPPO reglamentu. Papildus priekšsēdētājam Pastāvīgajās palātās ir divi pastāvīgie locekļi. Pastāvīgo palātu skaitu un to sastāvu, kā arī kompetenču sadalījumu starp palātām nosaka saskaņā ar EPPO reglamentu, pienācīgi ņemot vērā EPPO funkcionālās vajadzības.

EPPO reglaments nodrošina darba slodzes vienlīdzīgu sadalījumu, pamatojoties uz sistēmu lietu sadalei pēc nejausības principa, un izņēmuma gadījumos nosaka procedūras, kas Eiropas galvenajam prokuroram ļauj pieņemt lēmumu atkāpties no sadales pēc nejausības principa, ja tas nepieciešams EPPO pienācīgas darbības nodrošināšanai.

2. Pastāvīgās palātas pārrauga un vada izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, ko veic Eiropas deleģētie prokurori, saskaņā ar šā panta 3., 4. un 5. punktu. Tās arī nodrošina izmeklēšanas un kriminālvajāšanas koordinēšanu pārrobežu lietās un to, ka tiek īstenoti saskaņā ar 9. panta 2. punktu pieņemtie Kolēģijas lēmumi.

3. Pastāvīgās palātas saskaņā ar šajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem un procedūrām – attiecīgā gadījumā pēc Eiropas deleģētā prokurora, kurš nodarbojas ar lietu, ierosinātā lēmuma projekta izskatīšanas – pieņem lēmumus par šādiem jautājumiem:

- a) lietas nodošana tiesai saskaņā ar 36. panta 1., 3. un 4. punktu;
- b) lietas izbeigšana saskaņā ar 39. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunktu;

c) vienkāršotas kriminālvajāšanas procedūras piemērošana un norādījumu sniegšana Eiropas deleģētajam prokuroram rīkoties, lai pilnībā pabeigtu lietu saskaņā ar 40. pantu;

d) lietas nodošana valsts iestādēm saskaņā ar 34. panta 1., 2., 3. vai 6. punktu;

e) izmeklēšanas atsākšana saskaņā ar 39. panta 2. punktu.

4. Attiecīgā gadījumā Pastāvīgās palātas saskaņā ar šajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem un procedūrām pieņem lēmumus par:

a) norādījumu sniegšanu Eiropas deleģētajam prokuroram uzsākt izmeklēšanu saskaņā ar 26. panta 1. līdz 4. punkta noteikumiem, ja izmeklēšana nav uzsākta;

b) norādījumu sniegšanu Eiropas deleģētajam prokuroram īstenot pārņemšanas tiesības saskaņā ar 27. panta 6. punktu, ja lieta nav pārņemta;

c) to, lai nodotu Kolēģijai stratēģiskus jautājumus vai vispārējus jautājumus, kas izriet no atsevišķām lietām saskaņā ar 9. panta 2. punktu;

d) lietas iedalīšanu saskaņā ar 26. panta 3. punktu;

e) lietas nodošanu citam saskaņā ar 26. panta 5. punktu vai 28. panta 3. punktu;

f) to, lai apstiprinātu Eiropas prokurora lēmumu pašam veikt izmeklēšanu saskaņā ar 28. panta 4. punktu.

5. Kompetentā Pastāvīgā palāta, rīkojoties ar tā Eiropas prokurora starpniecību, kurš uzrauga izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu, var – atbilstīgi piemērojamajiem valsts tiesību aktiem – konkrētā lietā sniegt norādījumus Eiropas deleģētajam prokuroram, kurš nodarbojas ar lietu, ja tas ir nepieciešams izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas efektīvai norisei, tiesiskuma interesēs vai lai nodrošinātu EPPO saskaņotu darbību.

6. Pastāvīgā palāta lēmumus pieņem ar vienkāršu balsu vairākumu. Palāta balso pēc jebkura tās locekļa pieprasījuma. Katram loceklim ir viena balss. Gadījumā, kad balsis sadalās vienādi, izšķirošā ir priekšsēdētāja balss. Lēmumus pieņem pēc apspriešanas palātas sanāksmēs, attiecīgā gadījumā pamatojoties uz lēmuma projektu, ko ierosina Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu.

Visi lietas materiāli pēc pieprasījuma ir pieejami kompetentajai Pastāvīgajai palātai lēmumu sagatavošanas nolūkā.

7. Šā panta 3. punkta a) vai b) apakšpunktā noteiktās lēmumu pieņemšanas pilnvaras un b) punktā minētajā gadījumā tikai attiecībā uz 39. panta 1. punkta a) līdz f) apakšpunktā izklāstītajiem noteikumiem Pastāvīgās palātas var deleģēt Eiropas prokuroram, kurš uzrauga lietu saskaņā ar 12. panta 1. punktu, ja šādu deleģēšanu var pienācīgi pamatot, atsaucoties uz nodarījuma smaguma pakāpi vai procesa sarežģītību konkrētajā lietā, attiecībā uz nodarījumu, kurš ir radījis vai var radīt kaitējumu Savienības finanšu interesēm, kas ir mazāks par EUR 100 000. EPPO regulmentā paredz pamatnostādnes, lai nodrošinātu konsekventu piemērošanu EPPO.

Pastāvīgā palāta informē Eiropas galveno prokuroru par jebkuru lēmumu deleģēt lēmumu pieņemšanas pilnvaras. Saņemot minēto informāciju, Eiropas galvenais prokurors trīs dienu laikā var lūgt Pastāvīgo palātu pārskatīt savu lēmumu, ja Eiropas galvenais prokurors uzskata, ka tas vajadzīgs, lai nodrošinātu EPPO veiktās izmeklēšanas un kriminālvajāšanas saskaņotību. Ja Eiropas galvenais prokurors ir attiecīgās Pastāvīgās palātas loceklis, tiesības lūgt minēto pārskatīšanu izmanto viens no Eiropas galvenā prokurora vietniekiem. Uzraugošais Eiropas prokurors paziņo Pastāvīgajai palātai par lietas galīgo pabeigšanu, kā arī jebkādu informāciju vai apstākļus, ko viņš uzskata par tādiem, kuru dēļ, visticamāk, būtu no jauna jāizvērtē iespēja saglabāt deleģējumu, jo īpaši apstākļos, kas minēti 36. panta 3. punktā.

Lēmumu deleģēt lēmumu pieņemšanas pilnvaras var jebkurā laikā atsaukt pēc Pastāvīgās palātas locekļa lūguma, un par to lemj saskaņā ar šā panta 6. punktu. Deleģējumu atsauc, ja saskaņā ar 16. panta 7. punktu Eiropas prokuroru ir aizstājis Eiropas deleģētais prokurors.

Lai nodrošinātu deleģēšanas principa saskaņotu piemērošanu, katra Pastāvīgā palāta ik gadu ziņo Kolēģijai par deleģēšanas izmantošanu.

8. Ar EPPO reglamentu Pastāvīgajām palātām atļauj pieņemt lēmumus ar rakstiskas procedūras starpniecību, kas ir sīki jāizklāsta EPPO reglamentā.

Visus saskaņā ar 3., 4., 5. un 7. punktu pieņemtos lēmumus un sniegtos norādījumus dokumentē rakstiski, un tie kļūst par daļu no lietas materiāliem.

9. Pastāvīgajā palātā notiekošajā apspriešanās papildus pastāvīgajiem locekļiem piedalās Eiropas prokurors, kas uzrauga izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu saskaņā ar 12. panta 1. punktu. Eiropas prokuroram ir tiesības balsot, izņemot attiecībā uz Pastāvīgās palātas lēmumiem par lietas deleģēšanu vai deleģēšanas atsaukšanu saskaņā ar šā panta 7. punktu, par iedalīšanu un nodošanu citam saskaņā ar 26. panta 3., 4. un 5. punktu un 27. panta 6. punktu un par lietas nodošanu tiesai saskaņā ar 36. panta 3. punktu, ja vairāk nekā vienai dalībvalstij ir jurisdikcija attiecīgajā lietā, kā arī 31. panta 8. punktā aprakstītajās situācijās.

Pastāvīgā palāta – pēc Eiropas prokurora vai Eiropas deleģētā prokurora pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas – var arī uzaicināt citus Eiropas prokurus vai Eiropas deleģētos prokurus, uz kuriem lieta attiecas, apmeklēt tās sanāksmes bez tiesībām balsot.

10. Pastāvīgo palātu priekšsēdētāji saskaņā ar EPPO reglamentu informē Kolēģiju par lēmumiem, kas pieņemti, ievērojot šo pantu, lai tādējādi Kolēģija varētu pildīt savus pienākumus saskaņā ar 9. panta 2. punktu.

11. pants

Eiropas galvenais prokurors un Eiropas galvenā prokurora vietnieki

1. Eiropas galvenais prokurors ir EPPO vadītājs. Eiropas galvenais prokurors organizē EPPO darbu, vada tās darbības un pieņem lēmumus saskaņā ar šo regulu un EPPO reglamentu.

2. Tiek iecelti divi Eiropas galvenā prokurora vietnieki, kas palīdz Eiropas galvenajam prokuroram viņa pienākumu izpildē un kas darbojas kā aizvietotāji viņa prombūtnes laikā vai tad, ja viņš nespēj pildīt minētos pienākumus.

3. Eiropas galvenais prokurors pārstāv EPPO saziņā ar Savienības un Eiropas Savienības dalībvalstu iestādēm un trešām personām. Eiropas galvenais prokurors savus ar pārstāvību saistītos uzdevumus var deleģēt vienam no Eiropas galvenā prokurora vietniekiem vai kādam no Eiropas prokuroriem.

12. pants

Eiropas prokurori

1. Eiropas prokurori Pastāvīgās palātas vārdā un atbilstīgi jebkādiem norādījumiem, kādus tā ir sniegusi saskaņā ar 10. panta 3., 4. un 5. punktu, uzrauga izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, par ko atbildīgi ir Eiropas deleģētie prokurori, kuri nodarbojas ar lietu savā izcelsmes dalībvalstī. Eiropas prokurori iesniedz kopsavilkumus par lietām, kas ir viņu uzraudzībā, un attiecīgā gadījumā – priekšlikumus lēmumiem, kuri jāpieņem minētajai Palātai, pamatojoties uz Eiropas deleģēto prokuroru sagatavoto lēmumu projektiem.

Neskarot 16. panta 7. punktu, EPPO reglamentā paredz mehānismu Eiropas prokuroru savstarpējai aizstāšanai, ja uzraugošais Eiropas prokurors atrodas pagaidu prombūtnē no saviem pienākumiem vai citu iemeslu dēļ nav pieejams saistībā ar Eiropas prokuroru funkciju veikšanu. Eiropas prokurora aizstājējs var pildīt jebkuru Eiropas prokurora funkciju, izņemot iespēju veikt izmeklēšanu, kas paredzēta 28. panta 4. punktā.

2. Eiropas prokurors, pamatojoties uz darba slodzi, kas izriet no izmeklēšanas un kriminālvajāšanas lietu skaita Eiropas prokurora izcelsmes dalībvalstī, vai personīga interešu konflikta dēļ, izņēmuma kārtā var lūgt, lai atsevišķu lietu, ar kurām nodarbojas Eiropas deleģētie prokurori viņa izcelsmes dalībvalstī, izmeklēšanas un kriminālvajāšanas uzraudzību piešķir citiem Eiropas prokuroriem ar viņu piekrišanu. Eiropas galvenais prokurors par lūgumu pieņem lēmumu, balstoties uz Eiropas prokurora darba slodzi. Gadījumā, ja Eiropas prokuroram rodas interešu konflikts, Eiropas galvenais prokurors apmierina minēto lūgumu. *EPPO* reglamentā paredz principus, ar kuriem reglamentē minēto lēmumu un procedūru turpmākai attiecīgo lietu sadalei. Šīs regulas 28. panta 4. punktu nepiemēro izmeklēšanai un kriminālvajāšanai, ko uzrauga saskaņā ar šo punktu.

3. Uzraugošie Eiropas prokurori saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem un norādījumiem, kurus sniegusi kompetentā Pastāvīgā palāta, var konkrētā lietā sniegt norādījumus Eiropas deleģētajam prokuroram, kurš nodarbojas ar attiecīgo lietu, kad vien tas ir nepieciešams izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas efektīvai norisei vai tiesiskuma interesēs, vai lai nodrošinātu *EPPO* saskaņotu darbību.

4. Ja dalībvalsts tiesību aktos ir paredzēta noteiktu aktu iekšēja pārskatīšana valsts prokuratūras struktūrā, šādu Eiropas deleģētā prokurora pieņemtu aktu pārskatīšana saskaņā ar *EPPO* reglamentu ietilpst uzraugošā Eiropas prokurora uzraudzības pilnvarās, neskarot Pastāvīgās palātas uzraudzības un pārraudzības pilnvaras.

5. Eiropas prokurori darbojas kā sadarbības koordinatori un informācijas kanāli starp Pastāvīgajām palātām un Eiropas deleģētajiem prokuroriem savās attiecīgajās izcelsmes dalībvalstīs. Viņi, cieši konsultējoties ar Eiropas deleģētajiem prokuroriem, pārrauga *EPPO* uzdevumu īstenošanu savās attiecīgajās dalībvalstīs. Viņi saskaņā ar šo regulu un *EPPO* reglamentu nodrošina, lai visa attiecīgā informācija no Centrālā biroja tiktu sniegta Eiropas deleģētajiem prokuroriem un otrādi.

13. pants

Eiropas deleģētie prokurori

1. Eiropas deleģētie prokurori rīkojas *EPPO* vārdā savās attiecīgajās dalībvalstīs, un viņiem ir tādas pašas pilnvaras kā valsts prokuroriem attiecībā uz izmeklēšanu, kriminālvajāšanu un lietu nodošanu tiesai – papildus tiem piešķirtajām īpašajām pilnvarām un statusam un atkarībā no šīm īpašajām pilnvarām un statusa, un saskaņā ar šajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem.

Eiropas deleģētie prokurori ir atbildīgi par izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, ko tie ir uzsākuši, kas tiem ir iedalīta vai ko tie ir pārņēmuši, īstenojot pārņemšanas tiesības. Eiropas deleģētie prokurori seko par lietu atbildīgās Pastāvīgās palātas vadībai un norādījumiem, kā arī uzraugošā Eiropas prokurora sniegtajiem norādījumiem.

Eiropas deleģētie prokurori ir atbildīgi arī par lietas nodošanu tiesai, jo īpaši tiem ir pilnvaras uzturēt apsūdzību tiesā, piedalīties pierādījumu iegūšanā un izmantot pieejamos tiesiskās aizsardzības līdzekļus saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

2. Katrā dalībvalstī ir divi vai vairāki Eiropas deleģētie prokurori. Eiropas galvenais prokurors pēc apspriešanās un vienošanās panākšanas ar attiecīgajām dalībvalstu iestādēm apstiprina Eiropas deleģēto prokuroru skaitu, kā arī kompetenču funkcionālo un teritoriālo sadalījumu starp Eiropas deleģētajiem prokuroriem katrā dalībvalstī.

3. Eiropas deleģētie prokurori var arī pildīt funkcijas kā valsts prokurori tiktāl, ciktāl tas neliedz viņiem īstenot savus pienākumus saskaņā ar šo regulu. Tie informē uzraugošo Eiropas prokuroru par šādām funkcijām. Gadījumā, kad šādu valsts prokurora funkciju veikšanas dēļ Eiropas deleģētais prokurors kādā konkrētā brīdī vairs nespēj pildīt savas funkcijas kā Eiropas deleģētais prokurors, viņš par to paziņo uzraugošajam Eiropas prokuroram, kurš apspriežas ar kompetentajām valsts kriminālvajāšanas iestādēm, lai noteiktu, vai prioritāte būtu piešķirama viņa funkcijām, kas noteiktas šajā regulā. Eiropas prokurors var Pastāvīgajai palātai ierosināt lietu nodot citam Eiropas deleģētajam prokuroram tajā pašā dalībvalstī vai ka viņš pats veiks izmeklēšanu saskaņā ar 28. panta 3. un 4. punktu.

2. IEDAĻA

EPPO locekļu iecelšana un atbrīvošana no amata

14. pants

Eiropas galvenā prokurora iecelšana un atbrīvošana no amata

1. Eiropas galveno prokuroru uz septiņu gadu pilnvaru termiņu, kas nav atjaunojams, ieceļ Eiropas Parlaments un Padome, kopīgi par to vienojoties. Padome lēmumu pieņem ar vienkāršu balsu vairākumu.
2. Eiropas galveno prokuroru izvēlas no kandidātiem:
 - a) kuri tajā brīdī ir dalībvalstu prokuratūru vai tiesu iestāžu locekļi vai kuri tajā brīdī ir Eiropas prokurori;
 - b) kuru neatkarība ir neapšaubāma;
 - c) kuriem ir kvalifikācija, kas to attiecīgajās dalībvalstīs ļauj ieņemt augstākos amatus prokuratūrā vai tiesā, un attiecīga praktiskā pieredze saistībā ar valstu tiesību sistēmām, finanšu izmeklēšanu un tiesu iestāžu starptautisko sadarbību krimināllietās vai kuri ir strādājuši par Eiropas prokuroriem; un
 - d) kuriem ir pietiekama vadības pieredze un kvalifikācija, lai ieņemtu attiecīgo amatu.
3. Atlases pamatā ir atklāts kandidātu konkurss, par ko tiek publicēts paziņojums *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*; pēc konkursa atlases komiteja sagatavo kvalificēto kandidātu gala sarakstu, kas jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei. Atlases komitejas sastāvā ir divpadsmit personas, kuras izvēlētas no Tiesas un Revīzijas palātas bijušo locekļu, bijušo *Eurojust* valstu locekļu, valstu augstāko tiesu locekļu, augsta līmeņa prokuroru un vispārāztītu kompetentu juristu vidus. Vienu no izvēlētajām personām ierosina Eiropas Parlaments. Padome nosaka atlases komitejas darbības noteikumus un pieņem lēmumu, ar ko pēc Komisijas priekšlikuma ieceļ tās locekļus.
4. Ja Eiropas prokurors tiek iecelts par Eiropas galveno prokuroru, konkrētā Eiropas prokurora amata vieta tiek nekavējoties aizpildīta saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta 16. panta 1. un 2. punktā.
5. Tiesa, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas pieteikumu, var Eiropas galveno prokuroru atbrīvot no amata, ja tā konstatē, ka viņš vairs nespēj pildīt savus pienākumus vai ka viņš ir vainīgs smagā pārkāpumā.
6. Ja Eiropas galvenais prokurors atkāpjas no amata, ja viņš tiek atbrīvots no amata vai to atstāj jebkādu iemeslu dēļ, šī amata vieta tiek nekavējoties aizpildīta saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta 1., 2. un 3. punktā.

15. pants

Eiropas galvenā prokurora vietnieku iecelšana un atbrīvošana no amata

1. Kolēģija divus Eiropas prokurus ieceļ par Eiropas galvenā prokurora vietniekiem uz trīs gadu pilnvaru termiņu, kurš ir atjaunojams, bet kurš nepārsniedz viņu kā Eiropas prokuroru pilnvaru termiņus. Atlases process tiek regulēts ar EPPO reglamentu. Eiropas galvenā prokurora vietnieki saglabā savu Eiropas prokuroru statusu.
2. EPPO reglamentā izklāsta noteikumus un nosacījumus Eiropas galvenā prokurora vietnieka funkciju izpildei. Ja Eiropas prokurors vairs nespēj pildīt savus Eiropas galvenā prokurora vietnieka pienākumus, Kolēģija saskaņā ar EPPO reglamentu var pieņemt lēmumu atbrīvot Eiropas galvenā prokurora vietnieku no minētā amata.
3. Ja Eiropas galvenā prokurora vietnieks atkāpjas no amata, tiek atbrīvots no amata vai atstāj Eiropas galvenā prokurora vietnieka amatu jebkādu iemeslu dēļ, šī amata vieta tiek bez kavēšanās aizpildīta saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta šā panta 1. punktā. Viņš turpina pildīt Eiropas prokurora pienākumus, ievērojot 16. panta noteikumus.

16. pants

Eiropas prokuroru iecelšana un atbrīvošana no amata

1. Katra dalībvalsts izvirza trīs kandidātus Eiropas prokurora amatam no tādu kandidātu vidus:
 - a) kuri tajā brīdī ir attiecīgās dalībvalsts prokuratūras vai tiesu iestāžu locekļi;
 - b) kuru neatkarība ir neapšaubāma; un
 - c) kuriem ir kvalifikācija, kas to attiecīgajās dalībvalstīs prasīta, lai ieņemtu augstus amatus prokuratūrā vai tiesā, un kuriem ir attiecīga praktiskā pieredze saistībā ar valsts tiesību sistēmām, finanšu izmeklēšanu un tiesu iestāžu starptautisko sadarbību krimināllietās.
2. Saņēmusi 14. panta 3. punktā minētās atlases komitejas motivēto atzinumu, Padome izraugās un ieceļ vienu no kandidātiem par attiecīgās dalībvalsts Eiropas prokuroru. Ja atlases komiteja secina, ka kandidāts neatbilst nosacījumiem, kas nepieciešami Eiropas prokurora pienākumu veikšanai, tās atzinums Padomei ir saistošs.
3. Padome ar vienkāršu balsu vairākumu izraugās un ieceļ Eiropas prokurus uz sešu gadu pilnvaru termiņu, kas nav atjaunojams. Sešu gadu termiņa beigās Padome var nolemt pilnvaras pagarināt vēl uz laiku, kas nepārsniedz trīs gadus.
4. Ik pēc trim gadiem veic daļēju nomaiņu, aizstājot vienu trešdaļu Eiropas prokuroru. Padome ar vienkāršu balsu vairākumu pieņem pārejas noteikumus par Eiropas prokuroru iecelšanu uz pirmo pilnvaru termiņu un tā laikā.
5. Tiesa, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas pieteikumu, Eiropas prokuroru var atbrīvot no amata, ja tā konstatē, ka viņš vairs nespēj pildīt savus pienākumus vai ka viņš ir vainīgs smagā pārkāpumā.
6. Ja Eiropas prokurors atkāpjas no amata, tiek atbrīvots no tā vai atstāj amatu jebkādu citu iemeslu dēļ, šī amata vieta tiek bez kavēšanās aizpildīta saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta 1. un 2. punktā. Ja attiecīgais Eiropas prokurors pilda arī Eiropas galvenā prokurora vietnieka pienākumus, viņš tiek automātiski atbrīvots no šā pēdējā amata.
7. Pēc katra Eiropas prokurora izvirzīšanas Kolēģija izraugās vienu no tās pašas dalībvalsts Eiropas deleģētajiem prokuroriem, lai tas aizstātu Eiropas prokuroru gadījumā, ja viņš nespēj pildīt savas funkcijas vai ir atstājis amatu saskaņā ar 5. un 6. punktu.

Ja Kolēģija atzīst nepieciešamību pēc aizstāšanas, izraudzītā persona uz laikposmu, kas nepārsniedz trīs mēnešus, rīkojas kā pagaidu Eiropas prokurors līdz brīdim, kamēr tiek aizstāts vai atgriežas attiecīgais Eiropas prokurors. Kolēģija pēc pieprasījuma var pagarināt minēto laikposmu, ja tas ir nepieciešams. Pagaidu aizstāšanas mehānismus un kārtību nosaka un regulē ar EPPO reglamentu.

17. pants

Eiropas deleģēto prokuroru iecelšana un atbrīvošana no amata

1. Kolēģija pēc Eiropas galvenā prokurora priekšlikuma ieceļ dalībvalstu nominētos Eiropas deleģētos prokurus. Kolēģija var noraidīt nominētu personu, ja tā neatbilst 2. punktā minētajiem kritērijiem. Eiropas deleģētos prokurus ieceļ uz piecu gadu termiņu, kurš ir atjaunojams.
2. Eiropas deleģētie prokurori – kopš brīža, kad viņi tiek iecelti par Eiropas deleģētajiem prokuroriem, līdz atbrīvošanai no amata – ir to attiecīgo dalībvalstu prokuratūras vai tiesu iestāžu locekļi, kuras viņus ir izvirzījušas. Viņu neatkarība ir neapšaubāma, un viņiem ir nepieciešamā kvalifikācija un atbilstoša praktiskā pieredze saistībā ar attiecīgo valstu tiesību sistēmām.

3. Kolēģija Eiropas deleģēto prokuroru atbrīvo no amata, ja tā konstatē, ka viņš vairs neatbilst 2. punktā izklāstītajām prasībām, nespēj pildīt savus pienākumus vai ir vainīgs smagā pārkāpumā.

4. Ja dalībvalsts nolēmj atbrīvot no amata vai saukt pie disciplināras atbildības valsts prokuroru, kas ir iecelts par Eiropas deleģēto prokuroru, tādu iemeslu dēļ, kuri nav saistīti ar viņa pienākumiem saskaņā ar šo regulu, tā – pirms šādi rīkoties – informē Eiropas galveno prokuroru. Dalībvalsts bez Eiropas galvenā prokurora piekrišanas nedrīkst atbrīvot no amata vai saukt pie disciplināras atbildības Eiropas deleģēto prokuroru tādu iemeslu dēļ, kuri saistīti ar viņa pienākumiem saskaņā ar šo regulu. Ja Eiropas galvenais prokurors nesniedz piekrišanu, attiecīgā dalībvalsts var lūgt Kolēģiju izskatīt šo jautājumu.

5. Ja Eiropas deleģētais prokurors atkāpjas no amata, ja viņa pakalpojumi vairs nav nepieciešami EPPO pienākumu pildīšanai vai ja viņš tiek atbrīvots no amata vai atstāj amatu jebkādu citu iemeslu dēļ, attiecīgā dalībvalsts nekavējoties informē Eiropas galveno prokuroru un vajadzības gadījumā izvirza citu prokuroru, kas jāieceļ par jauno Eiropas deleģēto prokuroru saskaņā ar 1. punktu.

18. pants

Administratīvā direktora statuss

1. Administratīvo direktoru pieņem darbā kā EPPO pagaidu darbinieku saskaņā ar Nodarbināšanas kārtības 2. panta a) punktu.

2. Administratīvo direktoru ieceļ Kolēģija no Eiropas galvenā prokurora ierosināto kandidātu saraksta pēc atklātas un pārredzamas atlases procedūras saskaņā ar EPPO reglamentu. Lai noslēgtu administratīvā direktora līgumu, EPPO pārstāv Eiropas galvenais prokurors.

3. Administratīvā direktora pilnvaru termiņš ir četri gadi. Līdz minētā termiņa beigām Kolēģija veic novērtējumu, kurā ņem vērā administratīvā direktora darbības rezultātu izvērtējumu.

4. Kolēģija, rīkojoties pēc Eiropas galvenā prokurora priekšlikuma, kurā ņemts vērā 3. punktā minētais novērtējums, var pagarināt administratīvā direktora pilnvaru termiņu vienu reizi uz laikposmu, kas nepārsniedz četrus gadus.

5. Administratīvais direktors, kura pilnvaru termiņš ir pagarināts, kopējā termiņa beigās nedrīkst piedalīties citā atlases procedūrā uz to pašu amatu.

6. Administratīvais direktors atskaitās Eiropas galvenajam prokuroram un Kolēģijai.

7. Administratīvo direktoru var atbrīvot no amata EPPO ar Kolēģijas lēmumu, ko tā pieņem, pamatojoties uz tās locekļu divu trešdaļu vairākuma balsojumu un neskarot Civildienesta noteikumus un nodarbināšanas kārtībā paredzētos noteikumus, kas piemērojami līguma izbeigšanai.

19. pants

Administratīvā direktora pienākumi

1. Administratīvām un budžeta vajadzībām EPPO vada tās administratīvais direktors.

2. Neskarot Kolēģijas vai Eiropas galvenā prokurora pilnvaras, administratīvais direktors, pildot savus pienākumus, ir neatkarīgs un nelūdz un nepieņem nevienas valdības vai kādas citas struktūras norādījumus.

3. Administratīvais direktors ir *EPPO* juridiskais pārstāvis administratīvos un budžeta nolūkos. Administratīvais direktors nodrošina *EPPO* budžeta izpildi.
4. Administratīvais direktors ir atbildīgs par *EPPO* uzdoto administratīvo uzdevumu īstenošanu, jo īpaši par:
 - a) *EPPO* ikdienas darba vadību un personāla pārvaldību;
 - b) Eiropas galvenā prokurora vai Kolēģijas pieņemto lēmumu īstenošanu;
 - c) gada un daudzgadu plānošanas dokumenta priekšlikuma sagatavošanu un iesniegšanu Eiropas galvenajam prokuroram;
 - d) gada un daudzgadu plānošanas dokumentu īstenošanu un ziņošanu Kolēģijai par to īstenošanu;
 - e) *EPPO* darbību gada ziņojuma administratīvo un budžeta daļu sagatavošanu;
 - f) rīcības plāna sagatavošanu, reaģējot uz secinājumiem, kuri izriet no iekšējās vai ārējās revīzijas ziņojumiem, izvērtējumiem un izmeklēšanām, tostarp Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja un *OLAF* veiktiem, un ziņošanu divreiz gadā tiem un Kolēģijai;
 - g) *EPPO* iekšējās krāpšanas apkarošanas stratēģijas sagatavošanu un tās iesniegšanu Kolēģijai apstiprināšanai;
 - h) *EPPO* piemērojamo finanšu noteikumu projekta priekšlikuma sagatavošanu un iesniegšanu Eiropas galvenajam prokuroram;
 - i) *EPPO* ieņēmumu un izdevumu tāmes projekta priekšlikuma sagatavošanu un iesniegšanu Eiropas galvenajam prokuroram;
 - j) nepieciešamā administratīvā atbalsta sniegšanu, lai sekmētu *EPPO* operatīvo darbu;
 - k) atbalsta sniegšanu Eiropas galvenajam prokuroram un Eiropas galvenā prokurora vietniekiem viņu pienākumu veikšanā.

20. pants

***EPPO* pagaidu administratīvā kārtība**

1. Pamatojoties uz pagaidu budžeta apropriācijām, kas piešķirtas Komisijas budžetā, Komisija ir atbildīga par *EPPO* izveidi un tās sākotnējo administratīvo darbību, līdz *EPPO* ir spēja īstenot pašai savu budžetu. Tālāk Komisija:
 - a) pēc konsultācijām ar Padomi var iecelt Komisijas amatpersonu, kas darbojas kā pagaidu administratīvais direktors un pilda administratīvajam direktoram uzticētos pienākumus – tostarp pilnvaras, kas ar Civildienesta noteikumiem un nodarbināšanas kārtību piešķirtas iecelēj institūcijai saistībā ar *EPPO* administratīvo personālu, – attiecībā uz visām amata vietām, kuras jāaizpilda, pirms administratīvais direktors sāk pildīt savus pienākumus saskaņā ar 18. pantu;
 - b) var piedāvāt palīdzību *EPPO*, jo īpaši, norīkojot ierobežotu skaitu Komisijas ierēdņu, kas nepieciešami, lai pagaidu administratīvā direktora atbildībā veiktu *EPPO* administratīvās darbības.
2. Pagaidu administratīvais direktors var atļaut veikt visus maksājumus, ko sedz *EPPO* budžetā iekļautās apropriācijas, un var noslēgt līgumus, tostarp darbinieku līgumus.

3. Tiklīdz Kolēģija sāk pildīt savus pienākumus saskaņā ar 9. panta 1. punktu, pagaidu administratīvais direktors pilda savus pienākumus saskaņā ar 18. pantu. Pagaidu administratīvais direktors minētās funkcijas beidz pildīt, tiklīdz administratīvais direktors ir sācis pildīt savus pienākumus pēc tam, kad Kolēģija viņu ir iecēlusi saskaņā ar 18. pantu.

4. Kamēr Kolēģija nav sākusī pildīt savus pienākumus saskaņā ar 9. panta 1. punktu, Komisija pilda savas šajā pantā izklāstītās funkcijas, konsultējoties ar ekspertu grupu, ko veido dalībvalstu pārstāvji.

3. IEDAĻA

EPPO reglaments

21. pants

EPPO reglaments

1. EPPO darba organizāciju nosaka tās reglaments.
2. Kad EPPO ir izveidota, Eiropas galvenais prokurors bez kavēšanās sagatavo EPPO reglamenta priekšlikumu, kas Kolēģijai jāpieņem ar divu trešdaļu balsu vairākumu.
3. Grozījumus EPPO reglamentā var ierosināt ikviens Eiropas prokurors, un tos pieņem, ja Kolēģija tā izlemj ar divu trešdaļu balsu vairākumu.

IV NODAĻA

EPPO KOMPETENCE UN KOMPETENCES ĪSTENOŠANA

1. IEDAĻA

EPPO kompetence

22. pants

EPPO materiāltiesiskā kompetence

1. EPPO kompetencē ir noziedzīgie nodarījumi, kas skar Savienības finanšu intereses un kas paredzēti Direktīvā (ES) 2017/1371, kuru īsteno ar valsts tiesību aktiem, neatkarīgi no tā, vai tādu pašu noziedzīgu rīcību varētu klasificēt kā cita veida nodarījumu saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Attiecībā uz nodarījumiem, kas minēti 3. panta 2. punkta d) apakšpunktā Direktīvā (ES) 2017/1371, ko īsteno ar valsts tiesību aktiem, EPPO ir kompetenta vienīgi tad, ja tišai darbībai vai bezdarbībai, kā paredzēts minētajā noteikumā, ir saikne ar divu vai vairāk dalībvalstu teritoriju un kopējais kaitējums ir vismaz EUR 10 miljoni.
2. EPPO kompetencē ir arī nodarījumi saistībā ar līdzdalību noziedzīgā organizācijā, kā definēts Pamatlēmumā 2008/841/TI, ko īsteno ar valsts tiesību aktiem, ja šādas noziedzīgas organizācijas noziedzīgās darbības galvenais nolūks ir izdarīt kādu no 1. punktā minētajiem nodarījumiem.
3. EPPO kompetencē ir arī jebkādi citi noziedzīgi nodarījumi, kas ir nesaraunami saistīti ar šā panta 1. punkta darbības jomā esošu noziedzīgu rīcību. Kompetenci attiecībā uz šādiem noziedzīgiem nodarījumiem var īstenot tikai saskaņā ar 25. panta 3. punktu.
4. EPPO kompetencē nekādā gadījumā nav noziedzīgi nodarījumi, kas attiecas uz valstu tiešajiem nodokļiem, tostarp nodarījumi, kas nesaraunami ar tiem saistīti. Šī regula neietekmē dalībvalstu nodokļu administrācijas struktūru un darbību.

23. pants

EPPO teritoriālā un personāla kompetence

EPPO kompetencē ir 22. pantā minētie nodarījumi, ja:

- a) šādi nodarījumi ir pilnībā vai daļēji izdarīti vienas vai vairāku dalībvalstu teritorijā;
- b) šādus nodarījumus izdarījis kādas dalībvalsts valstspiederīgais ar noteikumu, ka dalībvalstij ir jurisdikcija attiecībā uz šādiem nodarījumiem, kad tie izdarīti ārpus tās teritorijas; vai

- c) šādus nodarījumus ārpus a) punktā minētajām teritorijām izdarījusi persona, uz kuru nodarījuma izdarīšanas brīdī attiecas Civildienesta noteikumi vai Nodarbināšanas kārtība, ar noteikumu, ka dalībvalstij ir jurisdikcija attiecībā uz šādiem nodarījumiem, kad tie izdarīti ārpus tās teritorijas.

2. IEDAĻA

EPPO kompetences īstenošana

24. pants

Informācijas ziņošana, reģistrēšana un pārbaude

1. Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras un tās dalībvalstu iestādes, kas ir kompetentas saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem, bez liekas kavēšanās EPPO ziņo par jebkādu noziedzīgu rīcību, kas varētu būt tās kompetencē saskaņā ar 22. pantu un 25. panta 2. un 3. punktu.
 2. Ja dalībvalsts tiesu vai tiesībsardzības iestāde sāk izmeklēt noziedzīgu nodarījumu, kas varētu būt EPPO kompetencē saskaņā ar 22. pantu, 25. panta 2. un 3. punktu, vai ja kādā brīdī pēc izmeklēšanas uzsākšanas dalībvalsts kompetentajai tiesu vai tiesībsardzības iestādei kļūst skaidrs, ka izmeklēšana attiecas uz šādu nodarījumu, minētā iestāde bez liekas kavēšanās informē EPPO, lai tā varētu izlemt, vai īstenot pārņemšanas tiesības saskaņā ar 27. pantu.
 3. Ja dalībvalsts tiesu vai tiesībsardzības iestāde sāk izmeklēt noziedzīgu nodarījumu, kā definēts 22. pantā, un uzskata, ka EPPO saskaņā ar 25. panta 3. punktu varētu neīstenot savu kompetenci, tā par to informē EPPO.
 4. Ziņojumā ietver vismaz šādus datus: faktu aprakstu, tostarp izvērtējumu par kaitējumu, kas ir radīts vai ko var radīt, iespējamo juridisko kvalifikāciju un jebkādu pieejamu informāciju par varbūtējiem cietušajiem, aizdomās turētajiem un jebkādam citām iesaistītām personām.
 5. EPPO saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu informē arī tajos gadījumos, kad nav iespējams izvērtēt, vai ir izpildīti 25. panta 2. punktā noteiktie kritēriji.
 6. EPPO sniegto informāciju reģistrē un pārbauda saskaņā ar savu reglamentu. Pārbaudē izvērtē, vai, balstoties uz informāciju, kas sniegta saskaņā ar 1. un 2. pantu, ir pamats sākt izmeklēšanu vai īstenot pārņemšanas tiesības.
 7. Ja pēc pārbaudes EPPO nolēm, ka nav pamata sākt izmeklēšanu saskaņā ar 26. pantu vai īstenot pārņemšanas tiesības saskaņā ar 27. pantu, iemeslus norāda lietu pārvaldības sistēmā.
- EPPO informē iestādi, kas saskaņā ar 1. vai 2. punktu ziņoja par noziedzīgo rīcību, kā arī šajā noziegumā cietušos un, ja tas paredzēts valsts tiesību aktos, citas personas, kas ziņoja par noziedzīgo rīcību.
8. Ja EPPO rīcībā nonāk ziņas, ka var būt izdarīts noziedzīgs nodarījums, kas nav EPPO kompetencē, tā bez liekas kavēšanās informē kompetentās valsts iestādes un pārsūta tām visus attiecīgos pierādījumus.
 9. Konkrētos gadījumos EPPO var pieprasīt būtisku papildinformāciju, kas ir pieejama Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām un dalībvalstu iestādēm. Pieprasītā informācija var attiekties uz pārkāpumiem, kuri ir radījuši kaitējumu tādām Savienības finanšu interesēm, kas nav EPPO kompetencē saskaņā ar 25. panta 2. punktu.
 10. EPPO var pieprasīt citu informāciju, lai Kolēģija saskaņā ar 9. panta 2. punktu varētu izdot vispārējas pamatnostādnes par to, kā interpretēt pienākumu informēt EPPO par lietām, kas ietilpst 25. panta 2. punkta darbības jomā.

25. pants

EPPO kompetences īstenošana

1. EPPO savu kompetenci īsteno, vai nu sākot izmeklēšanu saskaņā ar 26. pantu, vai arī nolēm, īstenojot pārņemšanas tiesības saskaņā ar 27. pantu. Ja EPPO nolēm, īstenojot savu kompetenci, kompetentās valsts iestādes attiecībā uz šo pašu noziedzīgo rīcību savu kompetenci neīsteno.

2. Ja noziedzīgs nodarījums, kas ir 22. panta darbības jomā, ir radījis vai var radīt tādu kaitējumu Savienības finanšu interesēm, kas ir mazāks par EUR 10 000, EPPO var īstenot savu kompetenci tikai tad, ja:

- a) lieta izraisa tādas sekas Savienības līmenī, kuru dēļ izmeklēšana ir jāveic EPPO; vai
- b) pastāv aizdomas, ka minēto nodarījumu varētu būt izdarījuši Savienības ierēdņi vai citi darbinieki, vai iestāžu locekļi.

Attiecīgā gadījumā EPPO apspriežas ar kompetentajām valsts iestādēm vai Savienības struktūrām, lai konstatētu, vai ir izpildīti pirmās daļas a) un b) apakšpunktā izklāstītie kritēriji.

3. EPPO atturas izmantot savu kompetenci attiecībā uz jebkādiem nodarījumiem, kas ir 22. panta darbības jomā, un pēc apspriešanās ar kompetentajām valsts iestādēm bez liekas kavēšanās nodod tām minēto lietu saskaņā ar 34. pantu, ja:

- a) maksimālais sods, kas valsts tiesību aktos paredzēts par nodarījumu, kurš ietilpst 22. panta 1. punkta darbības jomā, ir vienāds ar vai mazāks par maksimālo sodu, kas paredzēts par 22. panta 3. punktā minēto nesaraucjami saistīto nodarījumu, ja vien pēdējais minētais nodarījums nav bijis izšķirīgs, lai izdarītu nodarījumu, kurš ietilpst 22. panta 1. punkta darbības jomā; vai
- b) ir pamats uzskatīt, ka kaitējums, ko nodarījums ir radījis vai var radīt Savienības finanšu interesēm, kā minēts 22. pantā, nav lielāks par kaitējumu, kas ir radīts vai var tikt radīts citam cietušajam.

Šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktu nepiemēro nodarījumiem, kas minēti 3. panta 2. punkta a), b) un d) apakšpunktā Direktīvā (ES) 2017/1371, kuru īsteno ar valsts tiesību aktiem.

4. EPPO ar kompetento valsts iestāžu piekrišanu var īstenot savu kompetenci attiecībā uz 22. pantā minētajiem nodarījumiem gadījumos, kas citkārt būtu izslēgti šā panta 3. punkta b) apakšpunkta piemērošanas dēļ, ja šķiet, ka EPPO ir labākas iespējas veikt izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu.

5. EPPO bez liekas kavēšanās kompetentās valsts iestādes informē par lēmumu īstenot vai atturēties īstenot savu kompetenci.

6. Ja EPPO un valstu kriminālvajāšanas iestādēm ir domstarpības par to, vai noziedzīgā rīcība ir 22. panta 2. vai 3. punkta vai 25. panta 2. vai 3. punkta darbības jomā, valsts iestādes, kas ir kompetentas lemt par kompetenču sadalījumu attiecībā uz kriminālvajāšanu valsts līmenī, nolēm, kā kompetencē ir izmeklēt minēto lietu. Dalībvalstis precizē valsts iestādi, kas pieņems lēmumu par kompetences sadalījumu.

V NODAĻA

NOTEIKUMI PAR IZMEKLĒŠANU, IZMEKLĒŠANAS PASĀKUMIEM, KRIMINĀLVAJĀŠANU UN KRIMINĀLVAJĀŠANAS ALTERNATĪVĀM

1. IEDAĻA

Noteikumi par izmeklēšanu

26. pants

Izmeklēšanas uzsākšana un kompetenču sadalījums EPPO

1. Ja saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem ir pamatots iemesls uzskatīt, ka tiek vai ir ticis izdarīts nodarījums, kas ir EPPO kompetencē, Eiropas deleģētais prokurors dalībvalstī, kuras kompetencē saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem ir minētais nodarījums, neskarot noteikumus 25. panta 2. un 3. punktā izklāstītos noteikumus, uzsāk izmeklēšanu un atzīmē to lietu pārvaldības sistēmā.

2. Ja EPPO pēc pārbaudes saskaņā ar 24. panta 6. punktu nolēm, uzsākt izmeklēšanu, tā bez liekas kavēšanās informē iestādi, kura ziņoja par noziedzīgo rīcību saskaņā ar 24. panta 1. vai 2. punktu.

3. Ja Eiropas deleģētais prokurors nav uzsācis izmeklēšanu, Pastāvīgā palāta, kurai lieta piešķirta, ievērojot 1. punktā izklāstītos nosacījumus, uzdod Eiropas deleģētajam prokuroram uzsākt izmeklēšanu.

4. Lietu parasti ierosina un izskata Eiropas deleģētais prokurors no tās dalībvalsts, kura ir attiecīgās noziedzīgās rīcības centrālā vieta, vai, ja ir izdarīti vairāki EPPO kompetencē esoši saistīti nodarījumi, – no tās dalībvalsts, kurā izdarīta liela šo nodarījumu daļa. Eiropas deleģētais prokurors no citas dalībvalsts, kurai ir jurisdikcija attiecībā uz lietu, izmeklēšanu var uzsākt, vai arī no kompetentās Pastāvīgās palātas saņemt uzdevumu to uzsākt vienīgi tādā gadījumā, ja atkāpe no iepriekšējā teikumā izklāstītā noteikuma ir pienācīgi pamatota, ņemot vērā šādus kritērijus prioritārā secībā:

- a) aizdomās turētā vai apsūdzētā pastāvīgā dzīvesvieta;
- b) aizdomās turētā vai apsūdzētā valstspiederība;
- c) vieta, kurā ir radies galvenais finansiālais kaitējums.

5. Līdz tiek pieņemts lēmums par kriminālvajāšanas sākšanu saskaņā ar 36. pantu, kompetentā Pastāvīgā palāta lietā, uz kuru attiecas vairāk nekā vienas dalībvalsts jurisdikcija, apspriedusies ar attiecīgajiem Eiropas prokuroriem un/vai Eiropas deleģētajiem prokuroriem, var nolemt:

- a) nodot lietu Eiropas deleģētajam prokuroram citā dalībvalstī;
- b) apvienot vai sadalīt lietas un katrā lietā izvēlēties Eiropas deleģēto prokuroru, kurš ar to nodarbojas;

ja šādi lēmumi ir vispārējās tiesiskuma interesēs un saskan ar kritērijiem, kas atbilstoši šā panta 4. punktam ir pamats tā Eiropas deleģētā prokurora izvēlei, kurš nodarbojas ar lietu.

6. Kad Pastāvīgā palāta pieņem lēmumu nodot, apvienot vai sadalīt lietu, tā pienācīgi ņem vērā to, kādā posmā tobrīd ir izmeklēšana.

7. EPPO bez liekas kavēšanās kompetentās valsts iestādes informē par jebkādu lēmumu sākt izmeklēšanu.

27. pants

Pārņemšanas tiesības

1. Pēc tam, kad ir saņemta visa attiecīgā informācija saskaņā ar 24. panta 2. punktu, EPPO pēc iespējas drīz, bet ne vēlāk kā piecas dienas pēc minētās informācijas saņemšanas no valsts iestādēm, pieņem lēmumu, vai īstenot pārņemšanas tiesības, un par šo lēmumu informē minētās valsts iestādes. Konkrētos gadījumos Eiropas galvenais prokurors var pieņemt motivētu lēmumu minēto termiņu pagarināt par laikposmu, kas nepārsniedz piecas dienas, un viņš par to attiecīgi informē minētās valsts iestādes.

2. Šā panta 1. punktā minēto termiņu laikā valsts iestādes atturas pieņemt jebkādus lēmumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas EPPO var liegt izmantot pārņemšanas tiesības.

Minētās valsts iestādes veic jebkādus steidzamus pasākumus, kas nepieciešami, saskaņā ar valsts tiesību aktiem, lai nodrošinātu efektīvu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu.

3. Ja EPPO kādā citādā veidā, nevis no 24. panta 2. punktā minētās informācijas, kļūst zināms fakts, ka kādas dalībvalsts kompetentās iestādes jau ir uzsākušas izmeklēt noziedzīgu nodarījumu, kas varētu būt tās kompetencē, tā nekavējoties informē šīs iestādes. Pēc tam, kad EPPO ir pienācīgi saņēmusi informāciju saskaņā ar 24. panta 2. punktu, tā pieņem lēmumu par to, vai īstenot pārņemšanas tiesības. Minēto lēmumu pieņem šā panta 1. punktā noteiktajos termiņos.

4. Pirms EPPO pieņem lēmumu par to, vai īstenot pārņemšanas tiesības, tā attiecīgā gadījumā apspriežas ar attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

5. Ja EPPO īsteno pārņemšanas tiesības, dalībvalstu kompetentās iestādes lietas materiālus pārsūta EPPO un atturas no turpmāku izmeklēšanas darbību veikšanas attiecībā uz šo pašu nodarījumu.

6. Šajā pantā paredzētās pārņemšanas tiesības var īstenot Eiropas deleģētais prokurors no jebkuras dalībvalsts, kuras kompetentās iestādes ir sākušas izmeklēt nodarījumu, kas ir 22. un 23. panta darbības jomā.

Ja Eiropas deleģētais prokurors, kas ir saņēmis informāciju saskaņā ar 24. panta 2. punktu, nolemj neīstenot pārņemšanas tiesības, viņš ar savas dalībvalsts Eiropas prokurora starpniecību informē kompetento Pastāvīgo palātu, lai šī Pastāvīgā palāta varētu pieņemt lēmumu saskaņā ar 10. panta 4. punktu.

7. Ja *EPPO* ir atturējies īstenot savu kompetenci, tā bez liekas kavēšanās informē kompetentās valsts iestādes. Kompetentās valsts iestādes procesa laikā jebkurā brīdī *EPPO* informē par jebkādiem jauniem faktiem, kas *EPPO* varētu dot pamatu pārskatīt savu lēmumu neīstenot kompetenci.

Pēc šādas informācijas saņemšanas *EPPO* var īstenot pārņemšanas tiesības, ja valsts izmeklēšana jau nav pabeigta un ja apsūdzība nav iesniegta tiesai. Minēto lēmumu pieņem 1. punktā noteiktajā termiņā.

8. Ja attiecībā uz nodarījumiem, kuri ir radījuši vai var radīt tādu kaitējumu Savienības finanšu interesēm, kas ir mazāks par EUR 100 000, Kolēģija uzskata, ka, atsaucoties uz nodarījuma smaguma pakāpi vai procesa sarežģītību konkrētajā lietā, nav vajadzības veikt izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu Savienības līmenī, tā saskaņā ar 9. panta 2. punktu izdod vispārīgas pamatnostādnes, kas ļauj Eiropas deleģētajam prokuroram neatkarīgi un bez liekas kavēšanās izlemt nepārņemt lietu.

Pamatnostādnēs ar visu vajadzīgo detalizēto informāciju – nosakot skaidrus kritērijus – precizē apstākļus, uz kuriem tās attiecas, sevišķi ņemot vērā nodarījuma raksturu, situācijas steidzamību un kompetento valsts iestāžu apņemšanos veikt visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai pilnībā atlidzinātu Savienības finanšu interesēm nodarīto kaitējumu.

9. Lai nodrošinātu pamatnostādņu saskaņotu piemērošanu, Eiropas deleģētais prokurors kompetento Pastāvīgo palātu informē par katru lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 8. punktu, un katra Pastāvīgā palāta Kolēģijai ik gadus ziņo par pamatnostādņu piemērošanu.

28. pants

Izmeklēšanas veikšana

1. Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, saskaņā ar šo regulu un valsts tiesību aktiem var izmeklēšanas pasākumus un citus pasākumus veikt vai nu pats, vai uzdot to savas dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Minētās iestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem nodrošina, lai visi norādījumi tiktu ievēroti, un apņemas veikt tām uzticētos pasākumus. Eiropas pilnvarotais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, saskaņā ar *EPPO* reglamentā paredzētajiem noteikumiem ar lietu pārvaldības sistēmas starpniecību ziņo kompetentajam Eiropas prokuroram un Pastāvīgajai palātai par jebkādiem nozīmīgiem pavērsieniem attiecīgajā lietā.

2. Jebkurā *EPPO* veiktas izmeklēšanas posmā kompetentās valsts iestādes veic tādus steidzamus pasākumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kuri vajadzīgi, lai nodrošinātu efektīvu izmeklēšanu, pat ja tās nerīkojas saskaņā ar konkrētu norādījumu, ko devis Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu. Valsts iestādes bez liekas kavēšanās informē Eiropas deleģēto prokuroru, kurš nodarbojas ar lietu, par to veiktajiem steidzamajiem pasākumiem.

3. Kompetentā Pastāvīgā palāta, pamatojoties uz uzraugošā Eiropas prokurora izteiktu priekšlikumu, var nolemt lietu nodot citam Eiropas deleģētajam prokuroram tajā pašā dalībvalstī, ja Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu:

a) nevar veikt izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu; vai

b) neievēro kompetentās Pastāvīgās palātas vai Eiropas prokurora sniegtos norādījumus.

4. Izņēmuma gadījumos, kad ir saņemts kompetentās Pastāvīgās palātas apstiprinājums, uzraugošais Eiropas prokurors var pieņemt motivētu lēmumu pats personīgi veikt izmeklēšanu, vai nu izmeklēšanas pasākumus un citu pasākumus veicot pats personīgi, vai arī uzdodot tos savas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, ja tas šķiet nepieciešams izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas efektivitātes interesēs, pamatojoties uz vienu vai vairākiem turpmāk minētajiem kritērijiem:

- a) nodarījuma smagums, jo īpaši ņemot vērā tā iespējamo ietekmi Savienības līmenī;
- b) ja izmeklēšana attiecas uz Savienības ierēdņiem vai pārējiem darbiniekiem vai Savienības iestāžu locekļiem;
- c) gadījumā, ja nedarbojas 3. punktā paredzētais nodošanas mehānisms.

Šādos izņēmuma apstākļos dalībvalstis nodrošina, ka Eiropas prokuroram ir tiesības uzdot vai lūgt veikt izmeklēšanas pasākumus un citus pasākumus un ka viņam ir visas Eiropas deleģētā prokurora pilnvaras, atbildība un pienākumi saskaņā ar šo regulu un valsts tiesību aktiem.

Kompetentās valsts iestādes un Eiropas deleģētie prokurori, kuri ir iesaistīti lietā, tiek bez liekas kavēšanās informēti par lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar šo punktu.

29. pants

Privilēģiju vai imunitātes atcelšana

1. Ja EPPO izmeklēšanā ir iesaistītas personas, kuru privilēģijas vai imunitāte ir aizsargāta ar valsts tiesību aktiem, un šādas privilēģijas vai imunitāte traucē veikt konkrēto izmeklēšanu, Eiropas galvenais prokurors iesniedz motivētu rakstisku pieprasījumu par to atcelšanu saskaņā ar minētajos valsts tiesību aktos noteiktajām procedūrām.
2. Ja EPPO izmeklēšanā ir iesaistītas personas, kuru privilēģijas vai imunitāte ir aizsargāta ar Savienības tiesību aktiem, jo īpaši saskaņā ar Protokolu par Eiropas Savienības privilēģijām un imunitāti, un šādas privilēģijas vai imunitāte traucē veikt konkrēto izmeklēšanu, Eiropas galvenais prokurors iesniedz motivētu rakstisku pieprasījumu par to atcelšanu saskaņā ar Savienības tiesību aktos noteiktajām procedūrām.

2. IEDAĻA

Noteikumi par izmeklēšanas pasākumiem un citiem pasākumiem

30. pants

Izmeklēšanas pasākumi un citi pasākumi

1. Vismaz gadījumos, kad par izmeklēto nodarījumu maksimālais sods ir brīvības atņemšana uz vismaz četriem gadiem, dalībvalstis nodrošina, ka Eiropas deleģētajiem prokuroriem ir tiesības uzdot vai lūgt šādus izmeklēšanas pasākumus:
 - a) pārmeklēt jebkuras telpas, teritorijas, transportlīdzekļus, privātmājas, apģērbus un jebkuru citu personisko īpašumu vai datorsistēmu un veikt jebkādas aizsardzības pasākumus, kas vajadzīgi, lai saglabātu to integritāti vai nepieļautu pierādījumu zudumu vai sabojāšanu;
 - b) pieprasīt iesniegt jebkādu attiecīgu priekšmetu vai dokumentu vai nu tā sākotnējā formātā, vai kādā citā noteiktā formātā;
 - c) pieprasīt iesniegt datorā glabātus šifrētus vai atšifrētus datus to sākotnējā vai kādā citā noteiktā formātā, tostarp banku kontu datus un informācijas plūsmas datus, izņemot datus, kas konkrēti saglabāti saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/58/EK ⁽¹⁾ 15. panta 1. punkta otro teikumu;
 - d) iesaldēt nozieguma rīkus vai noziedzīgi iegūtus līdzekļus, tostarp aktīvus, par kuriem paredzams, ka tos varētu konfiscēt lietas izskatīšanas tiesa, ja ir pamats uzskatīt, ka minēto nozieguma rīku vai noziedzīgi iegūtus līdzekļu īpašnieks, valdītājs vai tos kontrolējošā persona centīsies traucēt sprieduma par konfiskāciju izpildi;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.).

e) pārtvert elektroniskos sakarus, kuri sūtīti aizdomās turētajam vai apsūdzētajam un kurus sūtījis aizdomās turētais vai apsūdzētais, jebkādos elektronisko sakaru līdzekļos, ko izmanto aizdomās turētais vai apsūdzētais;

f) ar tehniskiem līdzekļiem noteikt objekta atrašanās vietu un izsekot to, tostarp preču kontrolētas piegādes.

2. Neskarot 29. pantu, uz šā panta 1. punktā izklāstītajiem izmeklēšanas pasākumiem var attiecināt nosacījumus saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, ja valsts tiesību akti satur konkrētus ierobežojumus, kas ir piemērojami konkrētām tādu personu vai speciālistu kategorijām, kuriem ir juridiski saistošs pienākums ievērot konfidencialitāti.

3. Uz izmeklēšanas pasākumiem, kas izklāstīti šā panta 1. punkta c), e) un f) apakšpunktā, var attiecināt papildu nosacījumus, tostarp ierobežojumus, kas paredzēti piemērojamos valsts tiesību aktos. Jo īpaši dalībvalstis var ierobežot šā panta 1. punkta e) un f) apakšpunkta piemērošanu un to piemērot tikai konkrētiem smagiem nodarījumiem. Dalībvalsts, kura iecerējusi izmantot šādu ierobežojumu, paziņo EPPO attiecīgo sarakstu ar konkrētiem smagiem noziegumiem saskaņā ar 117. pantu.

4. Eiropas deleģētajiem prokuroriem ir tiesības lūgt vai uzdot veikt jebkādus citus pasākumus savās dalībvalstīs, kas prokuroriem ir pieejami līdzīgos gadījumos konkrētajā valstī saskaņā ar valsts tiesību aktiem, papildus 1. punktā minētajiem pasākumiem.

5. Eiropas deleģētie prokurori 1. un 2. punktā minētos pasākumus var uzdot tikai tad, ja ir pamatots iemesls uzskatīt, ka konkrētais pasākums varētu sniegt izmeklēšanai noderīgu informāciju vai pierādījumus, un ja nav pieejams mazāk ierobežojošs pasākums, ar kuru var sasniegt to pašu mērķi. Pasākumu īstenošanas procedūras un kārtību reglamentē piemērojamie valsts tiesību akti.

31. pants

Pārrobežu izmeklēšanas

1. Eiropas deleģētie prokurori rīkojas ciešā sadarbībā, sniedzot savstarpēju atbalstu un regulāri savstarpēji apspriežoties pārrobežu lietās. Ja pasākums ir jāīsteno dalībvalstī, kas nav tā Eiropas deleģētā prokurora dalībvalsts, kurš nodarbojas ar lietu, minētais Eiropas deleģētais prokurors lemj par vajadzīgā pasākuma pieņemšanu un to uzdod Eiropas deleģētajam prokuroram, kas atrodas dalībvalstī, kurā šis pasākums ir jāveic.

2. Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, var uzdot jebkādus pasākumus, kas viņam ir pieejami saskaņā ar 30. pantu. Šādu pasākumu pamatošanu un pieņemšanu reglamentē tā Eiropas deleģētā prokurora dalībvalsts tiesību akti, kurš nodarbojas ar lietu. Ja Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, izmeklēšanas pasākumu uzdod veikt vienam vai vairākiem Eiropas deleģētajiem prokuroriem no citas dalībvalsts, viņš vienlaikus par to ziņo savam uzraugošajam Eiropas prokuroram.

3. Ja saskaņā ar asistējošā Eiropas deleģētā prokurora dalībvalsts tiesību aktiem šim pasākumam ir vajadzīga tiesas atļauja, asistējošais Eiropas deleģētais prokurors šādu atļauju saņem saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem.

Ja tiesas atļauja uzdotajam pasākumam tiek atteikta, Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, pasākuma uzdevumu atsauc.

Tomēr, ja asistējošā Eiropas deleģētā prokurora dalībvalsts tiesību aktos netiek prasīta šāda tiesas atļauja, bet tāda tiek prasīta tā Eiropas deleģētā prokurora dalībvalsts tiesību aktos, kurš nodarbojas ar lietu, šādu atļauju saņem pēdējais minētais Eiropas deleģētais prokurors un iesniedz kopā ar pasākuma uzdevumu.

4. Asistējošais Eiropas deleģētais prokurors veic uzdoto pasākumu vai arī uzdod to veikt kompetentajai valsts iestādei.

5. Ja asistējošais Eiropas deleģētais prokurors uzskata, ka:

- a) pasākuma uzdevums ir nepilnīgs vai ietver acīmredzamu būtisku kļūdu;
- b) pamatotu un objektīvu iemeslu dēļ pasākumu nevar veikt laikposmā, kas noteikts pasākuma uzdevumā;
- c) ar alternatīvu, bet mazāk ierobežojošu pasākumu var sasniegt tādu pašu rezultātu kā ar uzdoto pasākumu; vai
- d) uzdots pasākums nepastāv vai nebūtu pieejams līdzīgā iekšējā lietā saskaņā ar viņa dalībvalsts tiesību aktiem,

viņš ziņo savam uzraugošajam Eiropas prokuroram un apspriežas ar Eiropas deleģēto prokuroru, kurš nodarbojas ar lietu, lai divpusēji šo jautājumu atrisinātu.

6. Ja uzdots pasākums nepastāv pilnīgi iekšējā situācijā, bet būtu pieejams pārrobežu situācijā, uz kuru attiecas juridiskie instrumenti par savstarpēju atzīšanu vai pārrobežu sadarbību, attiecīgie Eiropas deleģētie prokurori, vienojoties ar attiecīgajiem uzraugošajiem Eiropas prokuroriem, var izmantot šādus instrumentus.

7. Ja Eiropas deleģētie prokurori nevar atrisināt jautājumu septiņu darba dienu laikā un pasākuma uzdevums tiek saglabāts, jautājumu nodod kompetentajai Pastāvīgajai palātai. Tas pats attiecas uz gadījumiem, kad uzdots pasākums nav veikts laikposmā, kas noteikts pasākuma uzdevumā, vai saprātīgā laikposmā.

8. Kompetentā Pastāvīgā palāta tiktāl, ciktāl vajadzīgs, uzklausa Eiropas deleģētos prokurorus, uz kuriem lieta attiecas, un pēc tam saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem un šo regulu bez liekas kavēšanās pieņem lēmumu, vai un kad ir vajadzīgs uzdots pasākums vai aizstājēpasākums, kas jāveic asistējošam Eiropas deleģētajam prokuroram, un ar kompetentā Eiropas prokurora starpniecību paziņo šo lēmumu minētajam Eiropas deleģētajam prokuroram.

32. pants

Uzdoto pasākumu izpilde

Uzdotos pasākumus veic saskaņā ar šo regulu un asistējošā Eiropas deleģētā prokurora dalībvalsts tiesību aktiem. Tiek ievērotas formalitātes un procedūras, ko nepārprotami norādījis Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, ja vien šādas formalitātes un procedūras nav pretrunā asistējošā Eiropas deleģētā prokurora dalībvalsts tiesību pamatprincipiem.

33. pants

Pirmstiesas apcietināšana un pārrobežu nodošana

1. Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, var uzdot vai lūgt veikt aizdomās turētā vai apsūdzētā aizturēšanu vai pirmstiesas apcietināšanu saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas piemērojami līdzīgās iekšējās lietās.

2. Ja ir jāaiztur vai jānodod tāda persona, kas neatrodas dalībvalstī, kurā atrodas Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, minētais prokurors izdod vai lūdz minētās dalībvalsts kompetento iestādi izdot Eiropas apcietināšanas orderi saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2002/584/TI ⁽¹⁾.

3. IEDAĻA

Noteikumi par kriminālvajāšanu

34. pants

Kriminālprocesa nodošana un pārsūtīšana valsts iestādēm

1. Ja EPPO veiktajā izmeklēšanā atklājas, ka fakti, kas tiek izmeklēti, neveido noziedzīgu nodarījumu, kas ir tās kompetencē saskaņā ar 22. un 23. pantu, kompetentā Pastāvīgā palāta nolemj lietu bez liekas kavēšanās nodot kompetentajām valsts iestādēm.

⁽¹⁾ Padomes Pamatlēmums 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV L 190, 18.7.2002., 1. lpp.).

2. Ja EPPO veiktajā izmeklēšanā atklājas, ka vairs netiek izpildīti 25. panta 2. un 3. punktā paredzētie konkrētie nosacījumi tās kompetences īstenošanai, kompetentā Pastāvīgā palāta bez liekas kavēšanās un pirms lietas nodošanas izskatīšanai valsts tiesās nolemj lietu nodot kompetentajām valsts iestādēm.

3. Ja attiecībā uz nodarījumiem, kuri ir radījuši vai var radīt tādu kaitējumu Savienības finanšu interesēm, kas ir mazāks par EUR 100 000, Kolēģija uzskata, ka, atsaucoties uz nodarījuma smaguma pakāpi vai procesa sarežģītību konkrētajā lietā, nav vajadzības veikt lietas izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu Savienības līmenī un ka tas būtu lietderīgi izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas efektivitātei, tā saskaņā ar 9. panta 2. punktu izdod vispārīgas pamatnostādnes, kas ļauj pastāvīgajām palātām lietu nodot kompetentajām valsts iestādēm.

Šādas pamatnostādnes arī atļauj Pastāvīgajām palātām nodot lietu kompetentajām valsts iestādēm, ja EPPO īsteno kompetenci attiecībā uz Direktīvas (ES) 2017/1371 3. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem nodarījumiem un ja kaitējums, kas ir radīts vai var tikt radīts Savienības finanšu interesēm, nav lielāks par kaitējumu, kas ir radīts vai var tikt radīts citam cietušajam.

Lai nodrošinātu pamatnostādņu saskaņotu piemērošanu, katra pastāvīgā palāta ik gadu ziņo Kolēģijai par pamatnostādņu piemērošanu.

Šāda nodošana ietver arī jebkādus citus nesaraujami saistītus nodarījumus, kas ir EPPO kompetencē, kā norādīts 22. panta 3. punktā.

4. Jebkuru lēmumu par lietas nodošanu valsts iestādēm, pamatojoties uz 3. punktu, Pastāvīgā palāta paziņo Eiropas galvenajam prokuroram. Trīs dienu laikā pēc šādas informācijas saņemšanas Eiropas galvenais prokurors var lūgt Pastāvīgo palātu pārskatīt lēmumu, ja viņš uzskata, ka tas vajadzīgs, lai nodrošinātu EPPO lietu nodošanas politikas saskaņotību. Ja Eiropas galvenais prokurors ir attiecīgās Pastāvīgās palātas loceklis, tiesības lūgt minēto pārskatīšanu izmanto viens no Eiropas galvenā prokurora vietniekiem.

5. Ja kompetentās valsts iestādes laikposmā, kas nepārsniedz 30 dienas, nepiekrīt pārņemt lietu saskaņā ar 2. un 3. punktu, EPPO kompetencē arī turpmāk ir veikt kriminālvajāšanu vai izbeigt lietu saskaņā ar šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem.

6. Ja EPPO apsver lietas izbeigšanu saskaņā ar 39. panta 3. punktu un ja valsts iestāde to prasa, Pastāvīgā palāta nekavējoties nodod lietu minētajai iestādei.

7. Ja pēc lietas nodošanas saskaņā ar šā panta 1., 2. vai 3. punktu un 25. panta 3. punktu valsts iestāde nolemj uzsākt izmeklēšanu, EPPO pārsūta lietas materiālus minētajai valsts iestādei, atturas no turpmākiem izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas pasākumiem un slēdz lietu.

8. Ja lietas materiāli tiek pārsūtīti saskaņā ar šā panta 1., 2. vai 3. punktu un 25. panta 3. punktu, EPPO par šo pārsūtīšanu informē attiecīgās Savienības iestādes, struktūras, birojus un aģentūras un attiecīgā gadījumā saskaņā ar valsts tiesību aktiem arī aizdomās turētos vai apsūdzētos un noziegumā cietušos.

35. pants

Izmeklēšanas izbeigšana

1. Ja Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, uzskata, ka izmeklēšana ir pabeigta, viņš iesniedz ziņojumu uzraugošajam Eiropas prokuroram, kurā ir iekļauts lietas kopsavilkums un projekts lēmumam par to, vai veikt lietas nodošanu izskatīšanai valsts tiesā vai arī apsvērt lietas nodošanu, izbeigšanu vai vienkāršotu kriminālvajāšanas procedūru saskaņā ar 34., 39. vai 40. pantu. Uzraugošais Eiropas prokurors pārsūta minētos dokumentus kompetentajai Pastāvīgajai palātai, tos papildinot, ja viņš to uzskata par vajadzīgu, ar savu novērtējumu. Ja Pastāvīgā palāta saskaņā ar 10. panta 3. punktu pieņem lēmumu, kā ierosinājis Eiropas deleģētais prokurors, viņš attiecīgi turpina lietu.

2. Ja Pastāvīgā palāta, balstoties uz saņemtajiem ziņojumiem, uzskata, ka tā nepieņems Eiropas deleģētā prokurora ierosināto lēmumu, tā vajadzības gadījumā pati pārskata lietas materiālus, pirms pieņemt galīgo lēmumu vai sniegt turpmākus norādījumus Eiropas deleģētajam prokuroram.

3. Attiecīgā gadījumā Eiropas deleģētā prokurora ziņojumā tiek sniegts arī pietiekams pamatojums, lai lietu nodotu vai nu tās dalībvalsts tiesai, kurā viņš atrodas, vai arī saskaņā ar 26. panta 4. punktu citas dalībvalsts tiesai, kuras jurisdikcijā ir lieta.

36. pants

Lietas nodošana izskatīšanai valsts tiesās

1. Ja Eiropas deleģētais prokurors iesniedz lēmuma projektu, ar ko ierosina lietu nodot tiesai, Pastāvīgā palāta, ievērojot 35. pantā paredzētās procedūras, pieņem lēmumu par šo projektu 21 dienas laikā. Pastāvīgā palāta nevar nolemt lietu izbeigt, ja lēmuma projektā ir ierosināts lietu nodot tiesai.

2. Ja Pastāvīgā palāta nepieņem lēmumu 21 dienas laikā, Eiropas deleģētā prokurora ierosināto lēmumu uzskata par pieņemtu.

3. Ja minētā lieta ir vairāk nekā vienas dalībvalsts jurisdikcijā, Pastāvīgā palāta principā nolemj lietu ierosināt tā Eiropas deleģētā prokurora dalībvalstī, kurš nodarbojas ar lietu. Tomēr Pastāvīgā palāta, ņemot vērā saskaņā ar 35. panta 1. punktu iesniegto ziņojumu, var nolemt ierosināt lietu citā dalībvalstī, ja ir pietiekami pamatoti iemesli tā darīt, ņemot vērā 26. panta 4. un 5. punktā paredzētos kritērijus, un attiecīgi dot norādījumus minētās dalībvalsts Eiropas deleģētajam prokuroram.

4. Pirms pieņemt lēmumu par lietas nodošanu tiesai, kompetentā Pastāvīgā palāta pēc Eiropas deleģētā prokurora, kurš nodarbojas ar lietu, priekšlikuma var nolemt apvienot vairākas lietas, ja dažādi Eiropas deleģētie prokurori ir veikusi izmeklēšanas attiecībā uz to pašu personu(-ām), lai šīs lietas ierosinātu vienas dalībvalsts tiesā(-ās), kurai(-ām) saskaņā ar tās tiesību aktiem ir jurisdikcija attiecībā uz katru no minētajām lietām.

5. Kad ir pieņemts lēmums par dalībvalsti, kurā tiks ierosināta lieta, saskaņā ar valsts tiesību aktiem nosaka kompetento valsts tiesu minētajā dalībvalstī.

6. Ja tas vajadzīgs līdzekļu atgūšanas, turpmāku administratīvu pasākumu vai pārraudzības nolūkos, centrālais birojs par lēmumu nodot lietu izskatīšanai tiesā informē kompetentās valsts iestādes, ieinteresētās personas un attiecīgās Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras.

7. Ja pēc tiesas sprieduma apsūdzības uzturētajam jālemj, vai iesniegt pārsūdzību, Eiropas deleģētais prokurors kompetentajai Pastāvīgajai palātai iesniedz ziņojumu, kurā iekļauts lēmuma projekts, un gaida šīs palātas norādījumus. Ja minētos norādījumus nav iespējams sagaidīt valsts tiesību aktos paredzētajā termiņā, Eiropas deleģētais prokurors ir tiesīgs iesniegt pārsūdzību bez iepriekšējiem Pastāvīgās palātas norādījumiem un pēc tam nekavējoties iesniedz ziņojumu Pastāvīgajai palātai. Pastāvīgā palāta tad uzdod Eiropas deleģētajam prokuroram vai nu uzturēt, vai atsaukt pārsūdzību. Tādu pašu procedūru piemēro, ja tiesvedības laikā un saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, ieņem nostāju, kas noved pie lietas izbeigšanas.

37. pants

Pierādījumi

1. Pierādījumus, ko tiesai iesniedz EPPO prokurori vai apsūdzētais, nevar uzskatīt par nepieņemamiem tikai tāpēc vien, ka pierādījumi savākti citā dalībvalstī vai saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Šī regula neietekmē lietas izskatīšanas tiesas pilnvaras brīvi izvērtēt apsūdzētā vai EPPO prokuroru iesniegtos pierādījumus.

38. pants

Rīcība ar konfiscētajiem aktīviem

Ja saskaņā ar prasībām un procedūrām, kas noteiktas valsts tiesību aktos, tostarp tiesību aktos, ar ko transponē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/42/ES ⁽¹⁾, kompetentā valsts tiesa ar galīgu nolēmumu ir nolēmusi konfiscēt jebkādu īpašumu, kas saistīts ar nodarījumu, kurš ir EPPO kompetencē, vai līdzekļus, kas iegūti no šāda nodarījuma, ar šādiem aktīviem vai līdzekļiem rīkojas saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem. Šāda rīcība negatīvi neietekmē Savienības vai citu cietušo tiesības saņemt kompensāciju par tiem nodarīto kaitējumu.

4. IEDAĻA

Noteikumi par lietas nodošanas tiesā alternatīvām

39. pants

Lietas izbeigšana

1. Ja, ievērojot Eiropas deleģētā prokurora, kurš nodarbojas ar lietu, dalībvalsts tiesību aktus, kriminālvajāšana ir kļuvusi neiespējama, Pastāvīgā palāta, balstoties uz ziņojumu, ko saskaņā ar 35. panta 1. punktu iesniedz Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, nolēmj lietu pret personu izbeigt jebkura šāda iemesla dēļ:

- a) aizdomās turētā vai apsūdzētā nāve vai aizdomās turētas vai apsūdzētas juridiskās personas likvidācija;
- b) aizdomās turētā vai apsūdzētā nepieskaitāmība;
- c) aizdomās turētajam vai apsūdzētajam pasludināta amnestija;
- d) aizdomās turētajam vai apsūdzētajam piešķirta imunitāte, ja vien tā nav atcelta;
- e) beidzies valsts tiesību aktos paredzētais noilguma termiņš kriminālvajāšanai;
- f) aizdomās turētā vai apsūdzētā lieta jau ir pilnībā pabeigta attiecībā uz tiem pašiem nodarījumiem;
- g) attiecīgu pierādījumu trūkums.

2. Lēmums saskaņā ar 1. punktu neliedz veikt turpmāku izmeklēšanu, balstoties uz jauniem faktiem, kas EPPO nebija zināmi nolēmuma pieņemšanas brīdī un kas kļuva zināmi pēc lēmuma pieņemšanas. Kompetentā Pastāvīgā palāta, balstoties uz šādiem jauniem faktiem, pieņem lēmumu atsākt izmeklēšanu.

3. Ja EPPO ir kompetenta saskaņā ar 22. panta 3. punktu, tā izbeidz lietu tikai pēc apspriešanās ar 25. panta 6. punktā minētajām dalībvalsts valsts iestādēm. Attiecīgā gadījumā Pastāvīgā palāta lietu nodod kompetentajām valsts iestādēm saskaņā ar 34. panta 6., 7. un 8. punktu.

Tas pats attiecas uz gadījumiem, kad Eiropas Prokuratūra īsteno kompetenci attiecībā uz Direktīvas (ES) 2017/1371 3. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem nodarījumiem un kad kaitējums, kas ir radīts vai var tikt radīts Savienības finanšu interesēm, nepārsniedz kaitējumu, kas ir radīts vai var tikt radīts citam cietušajam.

4. Ja lieta ir izbeigta, EPPO par šādu izbeigšanu oficiāli paziņo kompetentajām valsts iestādēm un informē attiecīgās Savienības iestādes, struktūras, birojus un aģentūras, kā arī – attiecīgā gadījumā saskaņā ar valsts tiesību aktiem – aizdomās turēto vai apsūdzēto un noziegumā cietušos. Izbeigtās lietas var arī nodot OLAF vai kompetentām valsts administratīvām vai tiesu iestādēm līdzekļu atgūšanas vai citu turpmāku administratīvu pasākumu nolūkā.

5. IEDAĻA

Noteikumi par vienkāršotām procedūrām

40. pants

Vienkāršotas kriminālvajāšanas procedūras

1. Ja piemērojamos valsts tiesību aktos ir paredzēta vienkāršota kriminālvajāšanas procedūra, kuras mērķis ir lietu pabeigt, pamatojoties uz nosacījumiem, par ko panākta vienošanās ar aizdomās turēto, Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, saskaņā ar 10. panta 3. punktu un 35. panta 1. punktu var ierosināt kompetentajai Pastāvīgajai palātai piemērot minēto procedūru saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētajiem nosacījumiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/42/ES (2014. gada 3. aprīlis) par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā (OV L 127, 29.4.2014., 39. lpp.).

Ja EPPO īsteno kompetenci attiecībā uz Direktīvas (ES) 2017/1371 3. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem nodarījumiem un ja kaitējums, kas ir radīts vai var tikt radīts Savienības finanšu interesēm, nav lielāks par kaitējumu, kas ir radīts vai var tikt radīts citam cietušajam, tad Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, pirms viņš ierosina piemērot vienkāršotu kriminālvajāšanas procedūru, apspriežas ar valsts kriminālvajāšanas iestādēm.

2. Lēmumu par minēto priekšlikumu, ko ierosinājis Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, Pastāvīgā palāta pieņem, ņemot vērā šādus kritērijus:

- a) nodarījuma smagums, jo īpaši pamatojoties uz radīto kaitējumu;
- b) aizdomās turētā likumpārkāpēja vēlme labot nelikumīgās rīcības rezultātā nodarīto kaitējumu;
- c) procedūras izmantošana būtu saskaņā ar EPPO vispārējiem mērķiem un pamatprincipiem, kā noteikts šajā regulā.

Kolēģija saskaņā ar 9. panta 2. punktu pieņem pamatnostādnes par minēto kritēriju piemērošanu.

3. Ja Pastāvīgā palāta piekrīt priekšlikumam, Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, piemēro vienkāršoto kriminālvajāšanas procedūru saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti valsts tiesību aktos, un reģistrē to lietu pārvaldības sistēmā. Kad līdz ar to nosacījumu izpildi, par kuriem ir panākta vienošanās ar aizdomās turēto, vienkāršotā kriminālvajāšanas procedūra ir izbeigta, Pastāvīgā palāta uzdod Eiropas deleģētajam prokuroram rīkoties, lai pilnībā pabeigtu lietu.

VI NODAĻA

PROCESUĀLĀS GARANTIJAS

41. pants

Aizdomās turēto un apsūdzēto tiesību apjoms

1. EPPO darbības veic, pilnībā ievērojot aizdomās turēto un apsūdzēto tiesības, kas nostiprinātas hartā, tostarp tiesības uz taisnīgu tiesu un tiesības uz aizstāvību.

2. Jebkuram EPPO kriminālprocesā aizdomās turētajam un apsūdzētajam kā minimums ir procesuālās tiesības, kas paredzētas Savienības tiesību aktos, tostarp direktīvās par kriminālprocesā aizdomās turēto un apsūdzēto tiesībām, ko īsteno ar valsts tiesību aktiem, proti:

- a) tiesības uz mutisku un rakstisku tulkojumu, kas paredzētas Direktīvā 2010/64/ES;
- b) tiesības uz informāciju un piekļuvi lietas materiāliem, kas paredzētas Direktīvā 2012/13/ES;
- c) tiesības uz advokātu un tiesības sazināties ar trešajām personām un informēt tās aizturēšanas gadījumā, kas paredzētas Direktīvā 2013/48/ES;
- d) tiesības klusēt un tiesības uz nevainīguma prezumpciju, kas paredzētas Direktīvā (ES) 2016/343;
- e) tiesības uz juridisko palīdzību, kas paredzētas Direktīvā (ES) 2016/1919.

3. Neskarot šajā nodaļā minētās tiesības, aizdomās turētajiem un apsūdzētajiem, kā arī citām personām, kuras iesaistītas EPPO procesos, ir visas procesuālās tiesības, kas tām pieejamas saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, tostarp iespēja iesniegt pierādījumus, lūgt iecelt ekspertus vai ekspertam veikt ekspertīzi un nopratināt lieciniekus, un lūgt EPPO iegūt šādus pasākumus aizstāvības puses vārdā.

42. pants

Tiesiskuma pārbaude

1. EPPO procesuālajiem aktiem, ar kuriem ir iecerēts radīt tiesiskas sekas trešām personām, piemēro pārbaudi kompetentajās valsts tiesās saskaņā ar valsts tiesību aktos izklāstītajām prasībām un procedūrām. To pašu piemēro, kad EPPO nav pieņēmusi procesuālus aktus, ar kuriem ir iecerēts radīt tiesiskas sekas trešām personām un kuras tai bija juridisks pienākums pieņemt saskaņā ar šo regulu.

2. Tiesai saskaņā ar LESD 267. pantu ir jurisdikcija sniegt prejudiciālus nolēmumus par:
 - a) EPPO procesuālo aktu spēkā esību, ciktāl šāds spēkā esības jautājums kādā no dalībvalsts tiesām ir ierosināts, tiešā veidā pamatojoties uz Savienības tiesību aktiem;
 - b) Savienības tiesību aktu, tostarp šīs regulas, noteikumu interpretāciju vai spēkā esību;
 - c) šīs regulas 22. un 25. panta interpretāciju attiecībā uz jebkuru kolīziju starp EPPO un kompetento valsts iestāžu kompetencēm.
3. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, EPPO lēmumiem izbeigt lietu, ciktāl tie tiek apstrīdēti, tiešā veidā pamatojoties uz Savienības tiesību aktiem, piemēro pārbaudi Tiesā saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu.
4. Tiesai saskaņā ar LESD 268. pantu ir jurisdikcija jebkurā strīdā, kas saistīts ar kompensāciju par EPPO radītu kaitējumu.
5. Tiesai saskaņā ar LESD 272. pantu ir jurisdikcija jebkurā strīdā, kas saistīts ar EPPO noslēgtajos līgumos iekļautajām šķīrējtiesas klauzulām.
6. Tiesai saskaņā ar LESD 270. pantu ir jurisdikcija jebkurā strīdā, kas saistīts ar personāla lietām.
7. Tiesai ir jurisdikcija par Eiropas galvenā prokurora vai Eiropas prokuroru atbrīvošanu no amata saskaņā ar attiecīgi 14. panta 5. punktu un 16. panta 5. punktu.
8. Šis pants neskar tiesiskuma pārbaudi Tiesā saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu attiecībā uz tādiem EPPO lēmumiem, kas ietekmē VIII nodaļā paredzētās datu subjektu tiesības, un tādiem EPPO lēmumiem, kas nav procesuāli akti, piemēram, EPPO lēmumiem par tiesībām publiski piekļūt dokumentiem vai lēmumiem par Eiropas deleģēto prokuroru atbrīvošanu no amata, kuri pieņemti, ievērojot šīs regulas 17. panta 3. punktu, vai jebkādiem citiem administratīviem lēmumiem.

VII NODAĻA

INFORMĀCIJAS APSTRĀDE

43. pants

EPPO piekļuve informācijai

1. Eiropas deleģētajiem prokuroriem ir iespēja iegūt jebkādu attiecīgu informāciju, ko glabā valsts kriminālizmeklēšanas un tiesībsardzības datubāzēs, kā arī citos attiecīgos publisku iestāžu reģistros, ar tiem pašiem nosacījumiem, ko līdzīgos gadījumos piemēro saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
2. EPPO ir arī iespēja iegūt jebkādu attiecīgu informāciju, kas ir tās kompetencē un ko glabā Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru datubāzēs un reģistros.

44. pants

Lietu pārvaldības sistēma

1. EPPO izveido lietu pārvaldības sistēmu, kuru uztur un pārvalda saskaņā ar šajā regulā un EPPO reglamentā paredzētajiem noteikumiem.
2. Lietu pārvaldības sistēmas uzdevums ir:
 - a) atbalstīt EPPO veiktas izmeklēšanas un kriminālvajāšanas pārvaldību, jo īpaši pārvaldot iekšējās informācijas darbplūsmas un atbalstot izmeklēšanas darbu pārrobežu lietās;
 - b) nodrošināt, lai centrālajā birojā un Eiropas deleģētajiem prokuroriem būtu droša piekļuve informācijai par izmeklēšanu un kriminālvajāšanu;

- c) radīt iespēju sniegt informācijas mijnorādes un izgūt datus operatīvās analīzes un statistikas nolūkos;
- d) veicināt pārraudzību, lai nodrošinātu, ka operatīvo personas datu apstrāde ir likumīga un atbilst attiecīgajiem šīs regulas noteikumiem.

3. Var izveidot lietu pārvaldības sistēmas saikni ar drošu tālsakaru savienojumu, kas minēts Padomes Lēmuma 2008/976/TI 9. pantā ⁽¹⁾.

4. Lietu pārvaldības sistēmā ietver:

- a) tādas informācijas reģistru, kuru EPPO ieguvusi saskaņā ar 24. pantu, tostarp saskaņā ar jebkādiem lēmumiem, kas saistīti ar minēto informāciju;
- b) visu lietas materiālu indeksu;
- c) visu informāciju no lietas materiāliem, ko glabā elektroniski lietu pārvaldības sistēmā saskaņā ar 45. panta 3. punktu.

Indeksā nav būt nekādu operatīvo personas datu, izņemot datus, kas ir vajadzīgi, lai identificētu lietas vai izveidotu savstarpējas saiknes starp dažādiem lietas materiāliem.

5. Operatīvo personas datu apstrādei EPPO tādu automatizētu datu datnes, kas nav lietas materiāli, var izveidot tikai saskaņā ar šo regulu un EPPO reglamentu. Informāciju par šādām citām automatizētu datu datnēm paziņo Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam.

45. pants

EPPO lietas materiāli

1. Ja EPPO nolēmj sākt izmeklēšanu vai izmantot pārņemšanas tiesības saskaņā ar šo regulu, Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, uzsāk lietas materiālu apkopošanu.

Lietas materiālos iekļauj visu Eiropas deleģētajam prokuroram pieejamo informāciju un pierādījumus, kas saistīti ar EPPO veiktu izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu.

Tiklīdz ir uzsākta izmeklēšana, informācija no 44. panta 4. punkta a) apakšpunktā minētā reģistra kļūst par daļu no lietas materiāliem.

2. Lietas materiālus saskaņā ar savas dalībvalsts tiesību aktiem pārvalda Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu.

EPPO reglamentā var ietvert noteikumus par lietas materiālu organizēšanu un pārvaldīšanu tādā mērā, kādā tas vajadzīgs, lai nodrošinātu EPPO kā vienotas iestādes darbību. Aizdomās turēto un apsūdzēto, kā arī citu procesā iesaistīto personu piekļuvi lietas materiāliem nodrošina Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, saskaņā ar šā prokurora dalībvalsts tiesību aktiem.

3. Lai centrālais birojs varētu pildīt savas funkcijas saskaņā ar šo regulu, EPPO lietu pārvaldības sistēmā no lietas materiāliem iekļauj visu to informāciju un pierādījumus, ko var glabāt elektroniski. Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, nodrošina, ka lietu pārvaldības sistēmā iekļautās informācijas saturs visu laiku atbilst lietas materiāliem, jo īpaši to, ka lietu pārvaldības sistēmā ietvertie operatīvie personas dati tiek dzēsti vai laboti, tiklīdz šādi dati ir dzēsti vai laboti attiecīgajos lietas materiālos.

46. pants

Piekļuve lietu pārvaldības sistēmai

Eiropas galvenajam prokuroram, Eiropas galvenā prokurora vietniekiem, citiem Eiropas prokuroriem un Eiropas deleģētajiem prokuroriem ir tieša piekļuve reģistram un indeksam.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2008/976/TI (2008. gada 16. decembris) par Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu (OV L 348, 24.12.2008., 130. lpp.).

Uzraugošajam Eiropas prokuroram, kā arī kompetentajai Pastāvīgajai palātai, īstenojot savu kompetenci saskaņā ar 10. un 12. pantu, ir tieša piekļuve lietu pārvaldības sistēmā elektroniski glabātai informācijai. Uzraugošajam Eiropas prokuroram arī ir tieša piekļuve lietas materiāliem. Kompetentajai Pastāvīgajai palātai ir piekļuve lietas materiāliem pēc tās pieprasījuma.

Citi Eiropas deleģētie prokurori var pieprasīt piekļuvi lietu pārvaldības sistēmā elektroniski glabātai informācijai, kā arī jebkādiem lietas materiāliem. Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, lemj par šādas piekļuves piešķiršanu citiem Eiropas deleģētajiem prokuroriem saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem. Ja piekļuve netiek piešķirta, lietu var nodot kompetentajai Pastāvīgajai palātai. Kompetentā Pastāvīgā palāta, ciktāl tas nepieciešams, uzklasa attiecīgos Eiropas deleģētos prokurorus un pēc tam pieņem lēmumu saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, kā arī saskaņā ar šo regulu.

EPPO reglamentā izklāsta sīkākus noteikumus par piekļuves tiesībām un procedūru, lai noteiktu līmeni, kādā lietu pārvaldības sistēmai var piekļūt Eiropas galvenais prokurors, Eiropas galvenā prokurora vietnieki, citi Eiropas prokurori, Eiropas deleģētie prokurori un EPPO darbinieki, ciktāl tas ir nepieciešams viņu pienākumu izpildei.

VIII NODAĻA

DATU AIZSARDZĪBA

47. pants

Personas datu apstrādes principi

1. Personas dati:

- a) tiek apstrādāti likumīgi un godprātīgi ("likumīgums un godprātība");
- b) tiek vākti konkrētos, skaidros un leģitīmos nolūkos, un to turpmāku apstrādi neveic ar minētajiem nolūkiem nesaderīgā veidā; turpmāku apstrādi arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos vai statistikas nolūkos neuzskata par nesaderīgu ar sākotnējiem nolūkiem ar noteikumu, ka EPPO sniedz atbilstošas garantijas datu subjektu tiesībām un brīvībām ("nolūka ierobežojumi");
- c) ir adekvāti un būtiski un nav pārmērīgi, ņemot vērā nolūkus, kādos tos apstrādā ("datu minimizēšana");
- d) ir precīzi un, ja vajadzīgs, atjaunināti; ir jāveic visi attiecīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka neprecīzi personas dati, ņemot vērā nolūkus, kādos tie tiek apstrādāti, bez kavēšanās tiktu dzēsti vai laboti ("precizitāte");
- e) tiek glabāti veidā, kas pieļauj datu subjektu identifikāciju, ne ilgāk kā nepieciešams nolūkiem, kādos attiecīgos personas datus apstrādā; personas datus var glabāt ilgāk, ciktāl personas datus apstrādās tikai arhivēšanas nolūkos sabiedrības interesēs, zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos vai statistikas nolūkos, ar noteikumu, ka EPPO sniedz atbilstošas garantijas datu subjektu tiesībām un brīvībām, jo īpaši īstenojot atbilstošus tehniskos un organizatoriskos pasākumus, kas prasīti šajā regulā ("glabāšanas ierobežojums");
- f) tiek apstrādāti tādā veidā, lai tiktu nodrošināta atbilstoša personas datu drošība, tostarp aizsardzība pret neatļautu vai nelikumīgu apstrādi un pret nejaušu nozaudēšanu, iznīcināšanu vai sabojāšanu, izmantojot atbilstošus tehniskos vai organizatoriskos pasākumus ("integritāte un konfidencialitāte").

2. Kad personas datu apstrādi pilnībā vai daļēji veic ar automatizētiem līdzekļiem un kad bez automatizētiem līdzekļiem apstrādā tādus personas datus, kuri veido daļu no kartotēkas vai ir paredzēti, lai veidotu daļu no kartotēkas, EPPO ir atbildīga par 1. punkta ievērošanu un spēj to uzskatāmi parādīt ("pārskatatbildība").

3. Apstrāde, ko EPPO veic jebkādā no nolūkiem, kas minēti 49. pantā, bet kas nav nolūki, kādos operatīvie personas dati tiek vākti, ir atļauta, ciktāl:

- a) EPPO ir pilnvarota šādus operatīvos personas datus apstrādāt šādā nolūkā saskaņā ar šo regulu; un
- b) apstrāde ir nepieciešama un samērīga ar minēto citu nolūku saskaņā ar Savienības tiesību aktiem; un
- c) attiecīgā gadījumā operatīvo personas datu izmantošana nav aizliegta ar piemērojamajiem valsts procesuālajiem tiesību aktiem attiecībā uz izmeklēšanas pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 30. pantu. Piemērojamie valsts procesuālie tiesību akti ir tās dalībvalsts tiesību akti, kurā dati ir iegūti.

48. pants

Administratīvie personas dati

- 1. Regula (EK) Nr. 45/2001 attiecas uz EPPO veikto administratīvo personas datu apstrādi.
- 2. EPPO sava reglamenta noteikumos par datu aizsardzību nosaka administratīvo personas datu glabāšanas termiņu.

49. pants

Operatīvo personas datu apstrāde

1. EPPO operatīvos personas datus apstrādā automātiski vai strukturētās ar roku ievadītās datnēs saskaņā ar šo regulu un tikai šādos nolūkos:

- a) kriminālizmeklēšana un kriminālvajāšana, ko veic saskaņā ar šo regulu; vai
- b) informācijas apmaiņa ar Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm un citām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām saskaņā ar šo regulu; vai
- c) sadarbība ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām saskaņā ar šo regulu.

2. Operatīvo personas datu kategorijas un to datu subjektu kategorijas, kuru personas datus EPPO var apstrādāt indeksā katrā no šā panta 1. punktā minētajiem nolūkiem, kā minēts 44. panta 4. punkta b) apakšpunktā, uzskaita pielikumā saskaņā ar 3. punktu.

3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu nolūkā iekļaut šā panta 2. punktā minētās operatīvo personas datu kategorijas un datu subjektu kategorijas sarakstā un atjaunināt šādu sarakstu, lai ņemtu vērā informācijas tehnoloģiju attīstību un saistībā ar progresu informācijas sabiedrībā.

Jā tas nepieciešams nenovēršami steidzamu iemeslu dēļ, deleģētajiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar šo punktu, piemēro 116. pantā minēto procedūru.

4. EPPO var īslaicīgi apstrādāt operatīvos personas datus nolūkā konstatēt, vai šie dati attiecas uz tās uzdevumu izpildi, un saistībā ar 1. punktā minētajiem nolūkiem. Kolēģija, rīkojoties saskaņā ar Eiropas galvenā prokurora priekšlikumu un pēc apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, sīkāk precizē nosacījumus, kas saistīti ar šādu operatīvo personas datu apstrādi, jo īpaši attiecībā uz piekļuvi datiem un to izmantošanu, kā arī uz datu glabāšanas termiņiem un to dzēšanu.

5. EPPO operatīvos personas datus apstrādā tādā veidā, lai varētu noteikt, kura iestāde ir sniegusi datus vai kur dati ir izgūti.

6. Piemērojot 57. līdz 62. pantu, EPPO attiecīgos gadījumos darbojas saskaņā ar valsts procesuālajiem noteikumiem par pienākumu sniegt informāciju datu subjektam un iespējām šādu informāciju nesniegt, ierobežot vai atlikt. Attiecīgos gadījumos Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, pirms lēmuma pieņemšanas saistībā ar 57. līdz 62. pantu apspriežas ar citiem lietā iesaistītajiem Eiropas deleģētajiem prokuroriem.

50. pants

Operatīvo personas datu glabāšanas termiņi

1. EPPO periodiski pārskata nepieciešamību glabāt apstrādātos operatīvos personas datus. Šādu pārskatīšanu veic ne vēlāk kā trīs gadus pēc pirmās operatīvo personas datu apstrādes un pēc tam reizi trīs gados. Ja operatīvos personas datus glabā ilgāk nekā piecus gadus, par to informē Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju.
2. EPPO apstrādātos operatīvos personas datus neglabā ilgāk par pieciem gadiem pēc tam, kad attaisnošanas lēmums lietā ir kļuvis galīgs; ja apsūdzētais atzīts par vainīgu, termiņu pagarina līdz brīdim, kad uzliktais sods ir izpildīts vai to vairs nevar izpildīt saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā pasludināts spriedums par soda piemērošanu.
3. Pirms beidzas viens no 2. punktā minētajiem termiņiem, EPPO pārskata nepieciešamību turpināt glabāt operatīvos personas datus, ja tas ir vajadzīgs un tik ilgi, cik tas ir vajadzīgs tās uzdevumu veikšanai. Turpmākas glabāšanas iemeslus pamato un reģistrē. Ja netiek pieņemts lēmums operatīvos personas datus turpināt glabāt, minētos datus automātiski dzēš.

51. pants

Dažādu datu subjektu kategoriju nošķiršana

EPPO attiecīgos gadījumos un ciktāl iespējams skaidri nošķir dažādu datu subjektu kategoriju personas datus, piemēram:

- a) personas, attiecībā uz kurām pastāv nopietns iemesls uzskatīt, ka tās ir izdarījušas vai drīzumā izdarīs noziedzīgu nodarījumu;
- b) personas, kas ir notiesātas par noziedzīgu nodarījumu;
- c) noziedzīgā nodarījumā cietušie vai personas, attiecībā uz kurām konkrēti fakti liek uzskatīt, ka tās varētu būt noziedzīgā nodarījumā cietušie; un
- d) citas personas saistībā ar noziedzīgu nodarījumu, piemēram, personas, kuras varētu aicināt sniegt liecības izmeklēšanas gaitā saistībā ar noziedzīgiem nodarījumiem vai vēlāk notiekošā kriminālprocesā, personas, kuras var sniegt informāciju par noziedzīgiem nodarījumiem, vai kontaktpersonas vai līdzdalībnieki kādai no a) un b) apakšpunktā minētajām personām.

52. pants

Dažādu operatīvo personas datu nošķiršana un personas datu kvalitātes pārbaude

1. EPPO, ciktāl iespējams, nošķir personas datus, kas balstās uz faktiem, no operatīvajiem personas datiem, kas balstās uz personiskiem vērtējumiem.
2. EPPO veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka operatīvos personas datus, kas ir neprecīzi, nepilnīgi vai vairs nav aktuāli, nepārsūta vai nedara pieejamus. Tālab EPPO, ciktāl tas praktiski iespējams, pārbauda operatīvo personas datu kvalitāti, pirms personas dati tiek nosūtīti vai darīti pieejami. Ciktāl iespējams, visos operatīvo personas datu nosūtīšanas gadījumos EPPO pievieno nepieciešamo informāciju, kas ļauj datu saņēmējam izvērtēt operatīvo personas datu precizitātes, pilnīguma un ticamības pakāpi, kā arī to, cik lielā mērā tie ir aktuāli.
3. Ja izrādās, ka ir nosūtīti nepareizi operatīvie personas dati, vai operatīvie personas dati ir nosūtīti nelikumīgi, par to nekavējoties informē saņēmēju. Šādā gadījumā operatīvos personas datus labo vai dzēš, vai ierobežo to apstrādi saskaņā ar 61. pantu.

53. pants

Specifiski apstrādes nosacījumi

1. Ja tas ir noteikts šajā regulā, EPPO paredz specifiskus apstrādes nosacījumus un par šiem nosacījumiem un prasību tos ievērot informē šādu operatīvo personas datu saņēmēju.

2. EPPO ievēro specifiskus apstrādes nosacījumus tādai apstrādei, ko valsts iestāde veic saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/680 9. panta 3. un 4. punktu.

54. pants

Operatīvo personas datu nosūtīšana Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām

1. Ievērojot visus citus šajā regulā, jo īpaši 53. pantā minētos ierobežojumus, EPPO operatīvos personas datus nosūta citai Savienības iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai tikai tad, ja tie ir nepieciešami citas Savienības iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras kompetencē ietilpstošo uzdevumu likumīgai izpildei.
2. Ja operatīvos personas datus nosūta pēc citas Savienības iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras pieprasījuma, gan pārzinis, gan saņēmējs uzņemas atbildību par šīs sūtīšanas likumību.

EPPO ir jāpārbauda citas Savienības iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras kompetence un provizoriski jāizvērtē operatīvo personas datu sūtīšanas nepieciešamība. Ja rodas šaubas par tās nepieciešamību, EPPO pieprasa no saņēmēja papildinformāciju.

Cita Savienības iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra nodrošina to, ka vēlāk var pārbaudīt operatīvo personas datu sūtīšanas nepieciešamību.

3. Cita Savienības iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra apstrādā operatīvos personas datus tikai tādā nolūkā, kādā tie ir sūtīti.

55. pants

Īpašu kategoriju operatīvo personas datu apstrāde

1. Apstrādāt tādus operatīvos personas datus, kas atklāj rases piederību vai etnisko izcelsmi, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību vai dalību arodbiedrībās, un apstrādāt ģenētiskos datus un biometriskos datus nolūkā veikt fiziskas personas viennozīmīgu identifikāciju, vai apstrādāt tādus operatīvos personas datus, kas attiecas uz veselību vai uz fiziskas personas dzimumdzīvi vai seksuālo orientāciju, ir atļauts tikai tad, kad tas ir absolūti nepieciešams EPPO izmeklēšanai, ja tiek sniegtas atbilstošas garantijas attiecībā uz datu subjekta tiesībām un brīvībām, un tikai tad, ja tie papildina citus operatīvos personas datus, ko EPPO jau apstrādā.
2. Datu aizsardzības speciālistu nekavējoties informē par šā panta izmantošanu.

56. pants

Automatizēta individuālu lēmumu pieņemšana, tostarp profilēšana

Datu subjektam ir tiesības nebūt tāda EPPO lēmuma subjektam, kura pamatā ir tikai automatizēta apstrāde, tostarp profilēšana, kas attiecībā uz datu subjektu rada tiesiskas sekas vai kas līdzīgā veidā ievērojami ietekmē datu subjektu.

57. pants

Saziņa un kārtība datu subjekta tiesību īstenošanai

1. EPPO veic pamatotus pasākumus, lai sniegtu jebkādu 58. pantā minēto informāciju. Jebkādu saziņu ar datu subjektu par 56., 59. līdz 62. un 75. pantu attiecībā uz apstrādi tā veic kodolīgā, saprotamā un viegli pieejamā veidā, izmantojot skaidru un vienkāršu valodu. Informāciju sniedz, izmantojot jebkādas atbilstīgus līdzekļus, tostarp elektroniski. Parasti pārzinis informāciju sniedz tādā pašā veidā, kādā ir iesniegts pieprasījums.
2. EPPO atvieglo datu subjekta tiesību īstenošanu saskaņā ar 58. līdz 62. pantu.
3. EPPO bez nepamatotas kavēšanās un jebkurā gadījumā vēlākais trīs mēnešu laikā pēc datu subjekta pieprasījuma saņemšanas rakstiski informē datu subjektu par turpmākajām darbībām saistībā ar viņa pieprasījumu.

4. EPPO nodrošina, ka informācija, ko sniedz saskaņā ar 58. pantu, un visa saziņa vai darbība, ko veic, ievērojot 56., 59. līdz 62. un 75. pantu, tiek sniegta bez maksas. Ja datu subjekta pieprasījumi ir acīmredzami nepamatoti vai pārmērīgi, jo īpaši to regulāras atkārtošanās dēļ, EPPO var vai nu:

- a) pieprasīt saprātīgu maksu, ņemot vērā administratīvās izmaksas, kas saistītas ar informācijas vai saziņas nodrošināšanu vai pieprasītās darbības veikšanu; vai
- b) atteikties izpildīt pieprasījumu.

EPPO ir pienākums uzskatāmi parādīt, ka pieprasījums ir acīmredzami nepamatots vai pārmērīgs.

5. Ja EPPO ir pamatotas šaubas par tās fiziskās personas identitāti, kura iesniedz 59. vai 61. pantā minēto pieprasījumu, EPPO var prasīt, lai tiktu sniegta papildinformācija, kas vajadzīga datu subjekta identitātes apstiprināšanai.

58. pants

Informācija, ko dara pieejamu vai sniedz datu subjektam

1. EPPO datu subjektam dara pieejamu vismaz šādu informāciju:

- a) EPPO identitāte un kontaktinformācija;
- b) datu aizsardzības speciālista kontaktinformācija;
- c) apstrādes nolūki, kam paredzēti operatīvie personas dati;
- d) tiesības iesniegt sūdzību Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam un tā kontaktinformācija;
- e) informāciju par to, ka ir tiesības no EPPO prasīt piekļuvi datu subjekta operatīvajiem personas datiem un to labošanu vai dzēšanu, un ar datu subjektu saistītu operatīvo personas datu apstrādes ierobežošanu.

2. Papildus 1. punktā minētajai informācijai EPPO datu subjektam konkrētos gadījumos sniedz šādu informāciju, lai datu subjekts varētu īstenot savas tiesības:

- a) apstrādes juridiskais pamats;
- b) laikposms, cik ilgi operatīvie personas dati tiks glabāti, vai – ja tas nav iespējams – kritēriji, kas izmantoti minētā laikposma noteikšanai;
- c) attiecīgā gadījumā operatīvo personas datu saņēmēju kategorijas, tostarp trešās valstīs vai starptautiskajās organizācijās;
- d) ja nepieciešams, papildu informācija, jo īpaši tad, ja operatīvos personas datus vāc bez datu subjekta ziņas.

3. EPPO var atlikt, ierobežot vai nesniegt informāciju datu subjektam saskaņā ar 2. punktu, ciktāl un kamēr šāds pasākums ir nepieciešams un samērīgs demokrātiskā sabiedrībā, pienācīgi ņemot vērā attiecīgās fiziskās personas pamattiesības un leģitīmās intereses, lai:

- a) novērstu, ka tiek traucētas oficiālas vai juridiskas pārbaudes, izmeklēšana vai procedūras;
- b) novērstu, ka tiek kaitēts noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai saukšanai pie atbildības par tiem, vai kriminālsodu izpildei;
- c) aizsargātu Eiropas Savienības dalībvalstu sabiedrisko drošību;
- d) aizsargātu Eiropas Savienības dalībvalstu valsts drošību;
- e) aizsargātu citu personu tiesības un brīvības.

59. pants

Datu subjekta piekļuves tiesības

Datu subjektam ir tiesības saņemt no EPPO apstiprinājumu, vai tiek vai netiek apstrādāti ar viņu saistīti operatīvie personas dati, un, ja tiek, datu subjektam ir tiesības piekļūt attiecīgajiem operatīvajiem personas datiem un saņemt šādu informāciju:

- a) apstrādes nolūki un juridiskais pamats;
- b) apstrādāto operatīvo personas datu kategorijas;
- c) personas datu saņēmēji vai saņēmēju kategorijas, kam operatīvie personas dati ir izpausti, jo īpaši saņēmēji trešās valstīs vai starptautiskās organizācijās;
- d) ja iespējams, paredzētais laikposms, cik ilgi operatīvie personas dati tiks glabāti, vai, ja nav iespējams, kritēriji, ko izmanto minētā laikposma noteikšanai;
- e) informāciju par to, ka ir tiesības no EPPO prasīt operatīvo personas datu labošanu vai dzēšanu, vai ar datu subjektu saistītu operatīvo personas datu apstrādes ierobežošanu;
- f) tiesības iesniegt sūdzību Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja kontaktinformācija;
- g) paziņojums par apstrādātajiem operatīvajiem personas datiem un visu pieejamo informāciju par to izcelsmi.

60. pants

Piekļuves tiesību ierobežojumi

1. EPPO var pilnībā vai daļēji ierobežot datu subjekta piekļuves tiesības, ciktāl un tik ilgi, cik šāds daļējs vai pilnīgs ierobežojums ir nepieciešams un samērīgs pasākums demokrātiskā sabiedrībā, pienācīgi ņemot vērā attiecīgās fiziskās personas pamattiesības un leģitīmās intereses, lai:

- a) novērstu, ka tiek traucētas oficiālas vai juridiskas pārbaudes, izmeklēšana vai procedūras;
- b) novērstu, ka tiek kaitēts noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai saukšanai pie atbildības par tiem, vai kriminālsodu izpildei;
- c) aizsargātu Eiropas Savienības dalībvalstu sabiedrisko drošību;
- d) aizsargātu Eiropas Savienības dalībvalstu valsts drošību;
- e) aizsargātu citu personu tiesības un brīvības.

2. Ja šādas informācijas sniegšana būtu pretrunā ar 1. punkta mērķi, EPPO attiecīgajam datu subjektam paziņo tikai to, ka tā ir veikusi pārbaudes, nesniedzot nekādu informāciju, kas viņam varētu atklāt to, vai EPPO apstrādā vai neapstrādā operatīvos personas datus attiecībā uz viņu.

EPPO informē datu subjektu par iespēju iesniegt sūdzību Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam vai vērsties Tiesā, apstrīdot EPPO lēmumu.

3. EPPO dokumentē faktiskos vai juridiskos iemeslus, kuri ir lēmuma pamatā. Šo informāciju pēc pieprasījuma dara pieejamu Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam.

61. pants

Tiesības uz operatīvo personas datu labošanu vai dzēšanu un apstrādes ierobežošana

1. Datu subjektam ir tiesības panākt, lai EPPO bez nepamatotas kavēšanās labotu neprecīzus operatīvos personas datus, kas attiecas uz datu subjektu. Ņemot vērā apstrādes nolūkus, datu subjektam ir tiesības panākt, lai nepilnīgi operatīvie personas dati tiktu papildināti, tostarp sniedzot papildu paziņojumu.

2. EPPO bez nepamatotas kavēšanās dzēš operatīvos personas datus, un datu subjektam ir tiesības panākt, lai EPPO bez nepamatotas kavēšanās dzēstu operatīvos personas datus, kas attiecas uz datu subjektu, ja apstrāde pārkāpj 47., 49. vai 55. pantu, vai ja operatīvie personas dati ir jādzēš, lai izpildītu uz EPPO attiecināmu juridisku pienākumu.

3. Dzēšanas vietā EPPO ierobežo apstrādi, ja:

- a) datu subjekts apstrīd operatīvo personas datu precizitāti un to precizitāti vai neprecizitāti nevar noteikt; vai
- b) operatīvie personas dati ir jāsaglabā pierādījumu nolūkā.

Ja apstrāde ir ierobežota, ievērojot pirmās daļas a) apakšpunktu, EPPO informē datu subjektu pirms apstrādes ierobežojuma atcelšanas.

4. Ja apstrāde ir ierobežota saskaņā ar 3. punktu, šādus operatīvos personas datus, izņemot glabāšanu, apstrādā tikai tālab, lai aizsargātu tiesības, kas ir datu subjektam vai citai fiziskai vai juridiskai personai, kas ir puse EPPO kriminālprocesā, vai 3. punkta b) apakšpunktā paredzētajos nolūkos.

5. EPPO rakstiski informē datu subjektu par atteikumu labot vai dzēst operatīvos personas datus vai ierobežot to apstrādi un par atteikuma iemesliem. EPPO var pilnībā vai daļēji ierobežot datu subjekta piekļuves tiesības, ciktāl un tik ilgi, cik šāds daļējs vai pilnīgs ierobežojums ir nepieciešams un samērīgs pasākums demokrātiskā sabiedrībā, pienācīgi ņemot vērā attiecīgās fiziskās personas pamattiesības un leģitīmās intereses, lai:

- a) novērstu, ka tiek traucētas oficiālas vai juridiskas pārbaudes, izmeklēšana vai procedūras;
- b) novērstu, ka tiek kaitēts noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai saukšanai pie atbildības par tiem, vai kriminālsodu izpildei;
- c) aizsargātu Eiropas Savienības dalībvalstu sabiedrisko drošību;
- d) aizsargātu Eiropas Savienības dalībvalstu valsts drošību;
- e) aizsargātu citu personu tiesības un brīvības.

EPPO informē datu subjektu par iespēju iesniegt sūdzību Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam vai vērsties Tiesā, apstrīdot EPPO lēmumu.

6. EPPO par neprecīzo operatīvo personas datu labošanu informē kompetento iestādi, no kuras iegūti neprecīzie operatīvie personas dati.

7. EPPO gadījumos, kad, ievērojot šā panta 1., 2. un 3. punktu, operatīvie personas dati ir laboti vai dzēsti vai ir ierobežota to apstrāde, paziņo saņēmējiem un informē tos, ka tiem ir jālabo vai jādzēš operatīvie personas dati vai jāierobežo to atbildībā esošo operatīvo personas datu apstrāde.

62. pants

Tiesību īstenošana, ko veic datu subjekts, un pārbaude, ko veic Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs

1. Šās regulas 58. panta 3. punktā, 60. panta 2. punktā un 61. panta 5. punktā minētajos gadījumos datu subjekta tiesības var īstenot arī ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja starpniecību.

2. EPPO informē datu subjektu, ka tam ir iespēja īstenot savas tiesības ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja starpniecību, ievērojot šā panta 1. punktu.

3. Ja tiek īstenotas šā panta 1. punktā minētās tiesības, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs informē datu subjektu vismaz par to, ka tas ir veicis visas nepieciešamās pārbaudes vai pārskatīšanu. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs informē datu subjektu arī par viņa tiesībām vērsties Tiesā, apstrīdot Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja lēmumu.

63. pants

EPPO pienākumi

1. Ņemot vērā apstrādes raksturu, apmēru, kontekstu un nolūkus, kā arī dažādas iespējamības un nopietnības pakāpes riskus attiecībā uz fizisku personu tiesībām un brīvībām, EPPO īsteno atbilstošus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, lai nodrošinātu un spētu uzskatāmi parādīt, ka apstrāde notiek saskaņā ar šo regulu. Ja nepieciešams, minētos pasākumus pārskata un atjaunina.
2. Ja tas ir samērīgi attiecībā uz apstrādes darbībām, 1. punktā minētajos pasākumos ietver to, ka EPPO īsteno atbilstīgu politiku attiecībā uz datu aizsardzību.

64. pants

Kopīgi pārziņi

1. Ja EPPO kopā ar vienu vai vairākiem pārziņiem kopīgi nosaka apstrādes nolūkus un līdzekļus, tie ir kopīgi pārziņi. Tie pārredzamā veidā nosaka savu attiecīgo atbildību par savu datu aizsardzības pienākumu ievērošanu, jo īpaši attiecībā uz datu subjekta tiesību īstenošanu un pārziņu attiecīgajiem pienākumiem sniegt informāciju, tiem savstarpēji vienojoties, – izņemot, ja un ciktāl attiecīgie pārziņu pienākumi ir noteikti Savienības tiesību aktos vai Eiropas Savienības dalībvalsts tiesību aktos, kas piemērojami pārziņiem. Ar vienošanos var noteikt datu subjektu kontaktpunktu.
2. Šā panta 1. punktā minētā vienošanās pienācīgi atspoguļo kopīgo pārziņu attiecīgās lomas un attiecības ar datu subjektiem. Vienošanās galveno saturu dara pieejamu datu subjektam.
3. Neatkarīgi no 1. punktā minētās vienošanās nosacījumiem datu subjekts saskaņā ar šo regulu var īstenot savas tiesības attiecībā uz katru pārziņi un pret to.

65. pants

Apstrādātājs

1. Gadījumos, kad apstrāde ir jāveic EPPO vārdā, EPPO izmanto tikai tādus apstrādātājus, kas sniedz pietiekamas garantijas, ka tiks īstenoti atbilstoši tehniskie un organizatoriskie pasākumi tādā veidā, ka apstrādē tiks ievērotas šīs regulas prasības un tiks nodrošināta datu subjekta tiesību aizsardzība.
2. Apstrādātājs bez iepriekšējas konkrētas vai vispārējas rakstiskas EPPO atļaujas nepiesaista citu apstrādātāju. Vispārējās rakstiskas atļaujas gadījumā apstrādātājs informē EPPO par jebkādam iecerētām pārmaiņām saistībā ar papildu apstrādātāju vai apstrādātāja aizstāšanu, tādējādi sniedzot pārziņim iespēju iebilst pret šādām izmaiņām.
3. Apstrādi, ko veic apstrādātājs, reglamentē ar līgumu vai ar citu juridisku aktu saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vai Eiropas Savienības dalībvalsts tiesību aktiem, kas ir saistošs apstrādātājam attiecībā uz EPPO un kurā norāda līguma priekšmetu un apstrādes ilgumu, apstrādes raksturu un nolūku, operatīvo personas datu veidu un datu subjektu kategorijas, un EPPO pienākumus un tiesības. Minētais līgums vai cits juridiskais akts jo īpaši paredz, ka apstrādātājs:
 - a) rīkojas tikai saskaņā ar pārziņa norādījumiem;
 - b) nodrošina, ka personas, kuras ir pilnvarotas apstrādāt operatīvos personas datus, ir apņēmušās ievērot konfidencialitāti vai tām ir noteikts attiecīgs likumisks pienākums ievērot konfidencialitāti;
 - c) palīdz pārziņim, izmantojot jebkādus atbilstošus līdzekļus, lai nodrošinātu atbilstību noteikumiem par datu subjekta tiesībām;
 - d) pēc apstrādes pakalpojumu sniegšanas pabeigšanas pēc EPPO izvēles dzēš vai atdod visus operatīvos personas datus EPPO un dzēš esošās kopijas, ja vien Savienības tiesību aktos vai Eiropas Savienības dalībvalsts tiesību aktos nav paredzēta operatīvo personas datu glabāšana;

- e) EPPO dara pieejamu visu informāciju, kas nepieciešama, lai uzskatāmi parādītu, ka tiek pildīti šajā pantā paredzētie pienākumi;
 - f) izpilda šā panta 2. un 3. punktā minētos nosacījumus cita apstrādātāja piesaistīšanai.
4. Šā panta 3. punktā minētais līgums vai cits juridiskais akts tiek sagatavots rakstiski, tostarp elektroniski.
5. Ja apstrādātājs pārkāpj šo regulu, nosakot apstrādes nolūkus un līdzekļus, apstrādātāju uzskata par pārzini attiecībā uz minēto apstrādi.

66. pants

Apstrāde pārziņa vai apstrādātāja pakļautībā

Apstrādātājs un jebkura persona, kas darbojas EPPO vai apstrādātāja pakļautībā un kam ir piekļuve operatīvajiem personas datiem, neapstrādā minētos datus citādi, kā vien saskaņā ar EPPO norādījumiem, ja vien to darīt nepieprasa Savienības tiesību akti vai Eiropas Savienības dalībvalsts tiesību akti.

67. pants

Integrēta datu aizsardzība un datu aizsardzība pēc noklusējuma

1. EPPO, ņemot vērā tehnikas līmeni, īstenošanas izmaksas un apstrādes raksturu, apmēru, kontekstu un nolūkus, kā arī dažādas iespējamības un nopietnības pakāpes riskus attiecībā uz fizisko personu tiesībām un brīvībām, kurus rada apstrāde, gan apstrādes līdzekļu noteikšanas, gan pašas apstrādes laikā īsteno atbilstošus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, piemēram, pseidonimizāciju, kas ir paredzēti, lai efektīvi īstenotu datu aizsardzības principus, piemēram, datu minimizēšanu, un lai apstrādē integrētu vajadzīgās garantijas nolūkā izpildīt šīs regulas prasības un aizsargāt datu subjektu tiesības.
2. EPPO īsteno atbilstīgus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, nodrošinot, ka pēc noklusējuma tiek apstrādāti tikai tādi operatīvie personas dati, kas ir atbilstīgi, būtiski un nav pārmērīgi, ņemot vērā nolūkus, kādos tos apstrādā. Minētais pienākums attiecas uz vāktu operatīvo personas datu apjomu, to apstrādes pakāpi, glabāšanas laikposmu un to pieejamību. Jo īpaši – ar šādiem pasākumiem nodrošina, ka pēc noklusējuma operatīvos personas datus bez personas līdzdalības nedara pieejamus nenoteiktam fizisku personu skaitam.

68. pants

Apstrādes darbību kategoriju reģistri

1. EPPO uztur reģistru ar visu kategoriju apstrādes darbībām, par kurām tā ir atbildīga. Minētajā reģistrā ietver visu šādu informāciju:
- a) tās kontaktinformācija un datu aizsardzības speciālista vārds un uzvārds un kontaktinformācija;
 - b) apstrādes nolūki;
 - c) datu subjektu kategoriju un operatīvo personas datu kategoriju apraksts;
 - d) to saņēmēju kategorijas, kuriem operatīvie personas dati ir izpausti vai kuriem tos izpaudīs, tostarp saņēmēji trešās valstīs vai starptautiskās organizācijas;
 - e) attiecīgā gadījumā – informācija par operatīvo personas datu nosūtīšanu uz trešo valsti vai starptautisku organizāciju, ietverot minētās trešās valsts vai starptautiskās organizācijas identifikāciju;
 - f) ja iespējams, paredzētie termiņi dažādu kategoriju datu dzēšanai;
 - g) ja iespējams, 73. pantā minēto tehnisko un organizatorisko drošības pasākumu vispārējs apraksts.
2. Šā panta 1. punktā minēto reģistrēšanu veic rakstiski, tostarp elektroniski.
3. EPPO pēc pieprasījuma nodrošina reģistra pieejamību Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam.

69. pants

Ierakstu veikšana attiecībā uz automatizētu apstrādi

1. EPPO glabā ierakstus par visām šādām apstrādes darbībām automatizētās apstrādes sistēmās: operatīviem nolūkiem izmantotu operatīvo personas datu vākšanu, pārveidošanu, aplūkošanu, izpaušanu, tostarp nosūtīšanu, kombinēšanu un dzēšanu. Ierakstos par aplūkošanu un izpaušanu dod iespēju noteikt šādu darbību pamatojumu un to datumu un laiku, tās personas identificēšanu, kura aplūkoja vai izpaua operatīvos personas datus, un, ciktāl iespējams, šādu operatīvo personas datu saņēmēju identitāti.
2. Ierakstus izmanto tikai tālab, lai pārbaudītu apstrādes likumīgumu, veiktu pašuzraudzību, nodrošinātu operatīvo personas datu integritāti un drošību, un kriminālprocesa vajadzībām. Šādus ierakstus dzēš pēc trīs gadiem, ja vien tie nav nepieciešami vēl notiekošai kontrolei.
3. EPPO pēc pieprasījuma nodrošina ierakstu pieejamību Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam.

70. pants

Sadarbība ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju

EPPO pēc pieprasījuma sadarbojas ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju savu uzdevumu izpildē.

71. pants

Novērtējums par ietekmi uz datu aizsardzību

1. Ja apstrādes veids, jo īpaši izmantojot jaunas tehnoloģijas un ņemot vērā apstrādes raksturu, apmēru, kontekstu un nolūkus, varētu radīt augstu risku fizisko personu tiesībām un brīvībām, EPPO pirms apstrādes veic novērtējumu par to, kā plānotās apstrādes darbības ietekmēs operatīvo personas datu aizsardzību.
2. Šā panta 1. punktā minētajā novērtējumā ietver vismaz vispārēju aprakstu par plānotajām apstrādes darbībām, novērtējumu par riskiem datu subjektu tiesībām un brīvībām, pasākumus, kas paredzēti minēto risku novēršanai, garantijas, drošības pasākumus un mehānismus, ar kuriem nodrošina operatīvo personas datu aizsardzību un uzskatāmi parāda, ka ir ievērota šī regula, ņemot vērā datu subjektu un citu attiecīgo personu tiesības un leģitīmās intereses.

72. pants

Iepriekšēja apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju

1. EPPO pirms tādu personas datu apstrādes, ko ietvers jaunizveidotā kartotēkā, apspriežas ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju gadījumos, ja:
 - a) šīs regulas 71. pantā paredzētajā novērtējumā par ietekmi uz datu aizsardzību ir norādīts, ka gadījumā, ja EPPO neveiktu pasākumus riska mazināšanai, apstrāde radītu augstu risku; vai
 - b) apstrādes veids, jo īpaši izmantojot jaunas tehnoloģijas, mehānismus vai procedūras, ir saistīts ar augstu risku datu subjektu tiesībām un brīvībām.
2. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs var izveidot to apstrādes darbību sarakstu, par kurām veic iepriekšēju apspriešanos, ievērojot šā panta 1. punktu.
3. EPPO iesniedz Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību, ievērojot 71. pantu, un pēc pieprasījuma jebkuru citu informāciju, kas ļauj Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam izvērtēt apstrādes atbilstību, jo īpaši riskus datu subjekta operatīvo personas datu aizsardzībai un attiecīgās garantijas.

4. Ja Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs uzskata, ka ar šā panta 1. punktā minēto paredzēto apstrādi tiktu pārkāpta šī regula, jo īpaši gadījumos, kad EPPO nav pietiekami apzinājusi vai mazinājusi risku, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs ilgākais sešu nedēļu laikā pēc apspriešanās pieprasījuma saņemšanas sniedz rakstisku padomu EPPO atbilstīgi savām pilnvarām saskaņā ar 85. pantu. Minēto laikposmu var pagarināt par vienu mēnesi, ņemot vērā paredzētās apstrādes sarežģītību. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs viena mēneša laikā pēc apspriešanās pieprasījuma saņemšanas informē EPPO par jebkādu šādu pagarinājumu, kā arī par kavēšanās iemesliem.

73. pants

Operatīvo personas datu apstrādes drošība

1. EPPO, ņemot vērā tehnikas līmeni, īstenošanas izmaksas un apstrādes raksturu, apmēru, kontekstu un nolūkus, kā arī dažādas iespējamības un nopietnības pakāpes risku attiecībā uz fizisko personu tiesībām un brīvībām, īsteno atbilstīgus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, lai nodrošinātu tādu drošības līmeni, kas ir atbilstīgs riskam, jo īpaši attiecībā uz 55. pantā minēto īpašo kategoriju operatīvo personas datu apstrādi.

2. Attiecībā uz automatizētu apstrādi EPPO pēc risku izvērtēšanas īsteno pasākumus, lai:

- a) liegtu nepilnvarotām personām piekļuvi datu apstrādes iekārtām, kuras izmanto datu apstrādei (iekārtu piekļuves kontrole);
- b) novērstu datu nesēju neatļautu nolasīšanu, kopēšanu, grozīšanu vai izņemšanu (datu nesēju kontrole);
- c) novērstu datu neatļautu ievadīšanu un glabāto operatīvo personas datu neatļautu apskati, grozīšanu vai dzēšanu (glabāšanas kontrole);
- d) liegtu izmantot automatizētas apstrādes sistēmas nepilnvarotām personām, izmantojot datu komunikācijas iekārtas (lietotāju kontrole);
- e) nodrošinātu, ka personām, kas ir pilnvarotas izmantot automatizētas apstrādes sistēmu, ir piekļuve tikai tiem operatīvajiem personas datiem, uz kuriem attiecas viņu piekļuves tiesības (datu piekļuves kontrole);
- f) nodrošinātu, ka ir iespējams pārbaudīt un noteikt struktūras, kurām operatīvie personas dati ir vai var tikt nosūtīti vai darīti pieejami, izmantojot datu komunikāciju (komunikācijas kontrole);
- g) nodrošinātu, ka pēc tam ir iespējams pārbaudīt un noteikt, kuri operatīvie personas dati ir ievadīti datu automatizētās apstrādes sistēmās, un ievadīšanas laiku un ievadītāju (ievades kontrole);
- h) novērstu operatīvo personas datu neatļautu nolasīšanu, kopēšanu, grozīšanu vai dzēšanu operatīvo personas datu pārsūtīšanas laikā vai datu nesēja transportēšanas laikā (transportēšanas kontrole);
- i) nodrošinātu, ka traucējumu gadījumā uzstādītās sistēmas var atjaunot (atkopšana);
- j) nodrošinātu, ka sistēma funkcionē tā, ka par darbības kļūdu parādīšanos tiek ziņots (drošums) un ka glabātie operatīvie personas dati nevar tikt sabojāti sistēmas darbības traucējumu dēļ (integritāte).

74. pants

Personas datu aizsardzības pārkāpuma paziņošana Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam

1. Personas datu aizsardzības pārkāpuma gadījumā EPPO bez nepamatotas kavēšanās un, ja iespējams, ne vēlāk kā 72 stundu laikā pēc tam, kad pārkāpums tai kļuvis zināms, paziņo par personas datu aizsardzības pārkāpumu Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam, izņemot gadījumus, kad ir maz ticams, ka personas datu aizsardzības pārkāpums varētu radīt risku fizisku personu tiesībām un brīvībām. Ja paziņošana Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam nav notikusi 72 stundu laikā, reizē ar paziņojumu informē par kavēšanās iemesliem.

2. Paziņojumā, kas minēts 1. punktā, vismaz:
 - a) apraksta personas datu aizsardzības pārkāpuma raksturu, tostarp, ja iespējams, skarto datu subjektu kategorijas un aptuveno skaitu un skarto personas datu ierakstu kategorijas un aptuveno skaitu;
 - b) paziņo datu aizsardzības speciālista vārdu un uzvārdu un kontaktinformāciju;
 - c) apraksta personas datu aizsardzības pārkāpuma iespējamās sekas;
 - d) apraksta pasākumus, ko EPPO veikusi vai ierosinājusi veikt, lai risinātu personas datu aizsardzības pārkāpuma jautājumu, tostarp attiecīgā gadījumā – pasākumus, lai mazinātu tā iespējamās nelabvēlīgās sekas.
3. Ja un ciktāl 2. punktā minēto informāciju nav iespējams sniegt vienlaikus, informāciju var sniegt pa posmiem bez turpmākas nepamatotas kavēšanās.
4. EPPO dokumentē visus personas datu aizsardzības pārkāpumus, kas minēti 1. punktā, norādot faktus, kas saistīti ar personas datu pārkāpumu, tā sekas un veiktās koriģējošās darbības. Minētā dokumentācija ļauj Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam pārbaudīt šā panta ievērošanu.
5. Ja personas datu aizsardzības pārkāpums ietver personas datus, ko ir nosūtījis cits pārzinis vai kas ir nosūtīti citam pārzinim, EPPO bez nepamatotas kavēšanās paziņo minētajam pārzinim 3. punktā minēto informāciju.

75. pants

Datu subjekta informēšana par personas datu aizsardzības pārkāpumu

1. Ja personas datu aizsardzības pārkāpums varētu radīt augstu risku fizisku personu tiesībām un brīvībām, EPPO bez nepamatotas kavēšanās informē datu subjektu par personas datu aizsardzības pārkāpumu.
2. Šā panta 1. punktā minētajā informācijā datu subjektam, izmantojot skaidru un vienkāršu valodu, apraksta personas datu aizsardzības pārkāpuma raksturu un ietver vismaz 74. panta 2. punkta b), c) un d) apakšpunktā paredzēto informāciju un ieteikumus.
3. Informācija datu subjektam, kas minēta 1. punktā, nav jāsniedz, ja tiek izpildīts jebkurš no šādiem nosacījumiem:
 - a) EPPO ir īstenojusi atbilstīgus tehnoloģiskus un organizatoriskus aizsardzības pasākumus, un minētie pasākumi tika piemēroti personas datiem, ko skāris personas datu aizsardzības pārkāpums, jo īpaši tādi pasākumi, kas personas datus padara nesaprotamus personām, kurām nav pilnvaru piekļūt datiem, piemēram, šifrēšana;
 - b) EPPO ir veikusi turpmākus pasākumus, ar ko nodrošina, lai, visticamāk, vairs nevarētu materializēties 1. punktā minētais augstais risks attiecībā uz datu subjektu tiesībām un brīvībām;
 - c) tas prasītu nesamērīgi lielas pūles. Šādā gadījumā tā vietā izmanto publisku saziņu vai līdzīgu pasākumu, ar ko datu subjekti tiek informēti vienlīdz efektīvā veidā.
4. Ja EPPO vēl nav datu subjektu informējusi par personas datu aizsardzības pārkāpumu, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs, apsvēris iespējamību, ka personas datu pārkāpums varētu radīt augstu risku, var pieprasīt EPPO informēt datu subjektu vai var nolemt, ka ir izpildīti visi 3. punktā minētie nosacījumi.
5. Šā panta 1. punktā minēto informācijas sniegšanu datu subjektam var atlikt, ierobežot vai informāciju var nesniegt, ievērojot nosacījumus un pamatojoties uz iemesliem, kas minēti 60. panta 3. punktā.

76. pants

Atļauta piekļuve operatīvajiem personas datiem EPPO

Tikai Eiropas galvenais prokurors, Eiropas prokurori, Eiropas deleģētie prokurori un pilnvarotie darbinieki, kas viņiem palīdz, var, lai izpildītu savus uzdevumus, ievērojot ierobežojumus, kas paredzēti šajā regulā, piekļūt operatīvajiem personas datiem, kurus apstrādā EPPO.

77. pants

Datu aizsardzības speciālista iecelšana

1. Kolēģija iecel datu aizsardzības speciālistu, pamatojoties uz Eiropas galvenā prokurora priekšlikumu. Datu aizsardzības speciālists ir konkrēti šim nolūkam amatā iecelts darbinieks. Pildot savus pienākumus, datu aizsardzības speciālists darbojas neatkarīgi un nedrīkst saņemt nekādus norādījumus.
2. Datu aizsardzības speciālistu izraugās, pamatojoties uz šī speciālista profesionālo kvalifikāciju, jo īpaši speciālām zināšanām datu aizsardzības tiesību un prakses jomā un spēju pildīt uzdevumus, kas minēti šajā regulā, jo īpaši 79. pantā.
3. Datu aizsardzības speciālista izvēles rezultātā nerodas interešu konflikts starp šīs amatpersonas kā datu aizsardzības speciālista pienākumiem un jebkuriem citiem dienesta pienākumiem, jo īpaši attiecībā uz šīs regulas noteikumu piemērošanu.
4. Datu aizsardzības speciālistu iecel amatā uz četriem gadiem, un viņam ir tiesības tikt atkārtoti ieceltam šajā amatā uz laiku, kas kopā nepārsniedz astoņus gadus. Kolēģija var datu aizsardzības speciālistu atbrīvot no amata vienīgi ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja piekrišanu, ja viņš vairs neatbilst nosacījumiem, kas nepieciešami pienākumu pildīšanai.
5. EPPO publicē datu aizsardzības speciālista kontaktinformāciju un to paziņo Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam.

78. pants

Datu aizsardzības speciālista statuss

1. EPPO nodrošina, ka datu aizsardzības speciālists tiek pienācīgi un laikus iesaistīts visos jautājumos, kas ir saistīti ar personas datu aizsardzību.
2. EPPO atbalsta datu aizsardzības speciālistu 79. pantā minēto uzdevumu izpildē, nodrošinot resursus, kas nepieciešami, lai pildītu minētos uzdevumus, un nodrošinot piekļuvi personas datiem un apstrādes darbībām, un lai viņš uzturētu speciālās zināšanas.
3. EPPO nodrošina, ka datu aizsardzības speciālists nesaņem nekādus norādījumus attiecībā uz minēto uzdevumu izpildi. Kolēģija datu aizsardzības speciālistu neatbrīvo no amata vai viņam nepiemēro sankcijas par viņa uzdevumu pildīšanu. Datu aizsardzības speciālists ir tieši atbildīgs Eiropas galvenā prokurora priekšā.
4. Datu subjekti var vērsties pie datu aizsardzības speciālista visos jautājumos, kas saistīti ar viņu personas datu apstrādi un ar šajā regulā un Regulā (EK) Nr. 45/2001 paredzēto tiesību īstenošanu.
5. Kolēģija pieņem īstenošanas noteikumus attiecībā uz datu aizsardzības speciālistu. Minētie īstenošanas noteikumi jo īpaši attiecas uz kandidātu atlases procedūru datu aizsardzības speciālista amatam un uz viņa atbrīvošanu no amata, uz datu aizsardzības speciālista uzdevumiem, pienākumiem un pilnvarām un uz viņa neatkarības garantijām.
6. EPPO nodrošina datu aizsardzības speciālistu ar darbiniekiem un resursiem, kas viņam nepieciešami uzdevumu pildīšanai.
7. Datu aizsardzības speciālistam un viņa darbiniekiem ir saistošs konfidencialitātes pienākums saskaņā ar 108. pantu.

79. pants

Datu aizsardzības speciālista uzdevumi

1. Datu aizsardzības speciālistam ir jo īpaši šādi uzdevumi attiecībā uz personas datu apstrādi:
 - a) neatkarīgā veidā nodrošināt to, ka EPPO ievēro datu aizsardzības noteikumus, kas paredzēti šajā regulā un Regulā (EK) Nr. 45/2001, un attiecīgos datu aizsardzības noteikumus, kas paredzēti EPPO reglamentā; tostarp pārbaudīt, vai tiek ievērota šī regula, citi Savienības vai valstu noteikumi par datu aizsardzību un EPPO politika saistībā ar personas datu aizsardzību, tostarp pienākumu sadali, apstrādes darbībās iesaistīto darbinieku informēšanu un apmācību, un ar to saistītajām revīzijām;

- b) informēt un konsultēt *EPPO* un darbiniekus, kas veic apstrādi, par viņu pienākumiem saskaņā ar šo regulu un ar citiem Savienības vai valstu noteikumiem par datu aizsardzību;
- c) pēc pieprasījuma sniegt padomus attiecībā uz novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību un pārraudzīt tā īstenošanu saskaņā ar 71. pantu;
- d) nodrošināt, ka personas datu nosūtīšana un saņemšana tiek reģistrēta saskaņā ar noteikumiem, kas jāparedz *EPPO* reglamentā;
- e) sadarboties ar *EPPO* darbiniekiem, kuri ir atbildīgi par procedūrām, mācībām un konsultācijām par datu apstrādi;
- f) sadarboties ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju;
- g) nodrošināt to, ka datu subjekti tiek informēti par viņu tiesībām saskaņā ar šo regulu;
- h) būt par Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja kontaktpunktu jautājumos, kas saistīti ar apstrādi, tostarp 72. pantā minēto iepriekšējo apspriešanos, un attiecīgā gadījumā konsultēt par jebkuru citu jautājumu;
- i) sagatavot gada ziņojumu un nosūtīt to Eiropas galvenajam prokuroram un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam.

2. Datu aizsardzības speciālists veic funkcijas, kas attiecībā uz administratīvajiem personas datiem paredzētas Regulā (EK) Nr. 45/2001.

3. Datu aizsardzības speciālistam un *EPPO* darbiniekiem, kuri palīdz datu aizsardzības speciālistam pienākumu izpildē, ir piekļuve *EPPO* apstrādātajiem personas datiem un tās telpām tādā mērā, kādā tas nepieciešams viņu uzdevumu pildīšanai.

4. Ja datu aizsardzības speciālists uzskata, ka nav nodrošināta atbilstība Regulas (EK) Nr. 45/2001 noteikumiem attiecībā uz administratīvo personas datu apstrādi vai šīs regulas noteikumiem attiecībā uz operatīvo personas datu apstrādi, datu aizsardzības speciālists par to informē Eiropas galveno prokuroru, pieprasot viņam noteiktā termiņā novērst neatbilstību. Ja Eiropas galvenais prokurors noteiktajā termiņā nenovērš apstrādes neatbilstību, datu aizsardzības speciālists nodod jautājumu Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam.

80. pants

Vispārīgie operatīvo personas datu nosūtīšanas principi

1. *EPPO* personas datus trešai valstij vai starptautiskai organizācijai, ievērojot pārējos šīs regulas noteikumus, jo īpaši 53. pantu, var nosūtīt tikai tad, ja tiek ievēroti 80. līdz 83. pantā izvirzītie nosacījumi, proti:

- a) nosūtīšana ir nepieciešama *EPPO* uzdevumu veikšanai;
- b) operatīvie personas dati tiek nosūtīti tādām pārzinim trešā valstī vai starptautiskā organizācijā, kas ir iestāde, kura ir kompetenta 104. pantā minētajā nolūkā;
- c) ja saskaņā ar šo pantu nosūtāmos operatīvos personas datus Eiropas Savienības dalībvalsts ir nosūtījusi vai darījusi pieejamus *EPPO*, *EPPO* no minētās Eiropas Savienības dalībvalsts attiecīgās kompetentās iestādes saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem saņem iepriekšēju atļauju nosūtīšanai, ja vien minētā Eiropas Savienības dalībvalsts nav piešķirusi šo atļauju šādai nosūtīšanai vispārīgi vai ar konkrētiem nosacījumiem;
- d) Komisija, ievērojot 81. pantu, ir nolēmusi, ka attiecīgā trešā valsts vai starptautiskā organizācija nodrošina pietiekamu aizsardzības līmeni vai, ja šāda lēmuma par aizsardzības līmeņa pietiekamību nav, tiek sniegtas vai pastāv atbilstošas garantijas saskaņā ar 82. pantu, vai, ja nav nedz lēmuma par aizsardzības līmeņa pietiekamību, nedz arī šādu atbilstošu garantiju, tad ir piemērojama atkāpe īpašās situācijās saskaņā ar 83. pantu; un

e) ja trešā valsts vai starptautiska organizācija datus tālāk nosūta citai trešai valstij vai starptautiskai organizācijai, EPPO šai trešai valstij vai starptautiskai organizācijai pieprasa lūgt iepriekšēju atļauju minētajai tālākai nosūtīšanai, kuru EPPO var sniegt tikai pēc tam, kad tā ir pienācīgi ņēmusi vērā visus būtiskos faktorus, tostarp noziedzīgā nodarījuma smagumu, nolūku, kādā operatīvie personas dati sākotnēji tika nosūtīti, un personas datu aizsardzības līmeni trešā valstī vai starptautiskā organizācijā, kurai operatīvie personas dati tiek tālāk nosūtīti.

2. EPPO var nosūtīt operatīvos personas datus bez Eiropas Savienības dalībvalsts iepriekšējas atļaujas saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu tikai tad, ja operatīvo personas datu nosūtīšana ir nepieciešama, lai novērstu tiešus un nopietnus draudus kādas Eiropas Savienības dalībvalsts vai trešās valsts sabiedriskajai drošībai vai kādas Eiropas Savienības dalībvalsts būtiskām interesēm, un nav iespējams laikus iegūt iepriekšēju atļauju. Nekavējoties tiek informēta iestāde, kas atbildīga par iepriekšējas atļaujas sniegšanu.

3. Eiropas Savienības dalībvalstij vai Savienības iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai ir aizliegts no EPPO saņemt operatīvos personas datus nosūtīt trešai valstij vai starptautiskai organizācijai. Tas neattiecas uz gadījumiem, kad EPPO ir atļāvusi šādu nosūtīšanu pēc tam, kad tā ir pienācīgi ņēmusi vērā visus būtiskos faktorus, tostarp noziedzīgā nodarījuma smagumu, nolūku, kādā operatīvie personas dati sākotnēji tika nosūtīti, un personas datu aizsardzības līmeni trešā valstī vai starptautiskā organizācijā, kurai operatīvie personas dati tiek nosūtīti. Minētais pienākums saņemt no EPPO iepriekšēju atļauju neattiecas uz lietām, kas ir nodotas kompetentajām valsts iestādēm saskaņā ar 34. pantu.

4. Šīs regulas 80. līdz 83. pantu piemēro, lai nodrošinātu, ka nemazinās ar šo regulu un Savienības tiesību aktiem nodrošinātais fizisku personu aizsardzības līmenis.

81. pants

Nosūtīšana, pamatojoties uz lēmumu par aizsardzības līmeņa pietiekamību

EPPO var nosūtīt operatīvos personas datus trešai valstij vai starptautiskai organizācijai, ja Komisija saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/680 36. pantu ir nolēmusi, ka šī trešā valsts, teritorija vai viens vai vairāki sektori minētajā trešā valstī, vai attiecīgā starptautiskā organizācija nodrošina pietiekamu aizsardzības līmeni.

82. pants

Nosūtīšana, kurai piemērojamas atbilstošas garantijas

1. Ja nav lēmuma par aizsardzības līmeņa pietiekamību, EPPO var nosūtīt operatīvos personas datus trešai valstij vai starptautiskai organizācijai, ja:

- a) juridiski saistošā instrumentā ir sniegtas atbilstošas garantijas attiecībā uz operatīvo personas datu aizsardzību; vai
- b) EPPO ir izvērtējusi visus apstākļus saistībā ar operatīvo personas datu nosūtīšanu un secina, ka pastāv atbilstošas garantijas attiecībā uz operatīvo personas datu aizsardzību.

2. EPPO informē Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju par 1. panta b) apakšpunktā minētās nosūtīšanas kategorijām.

3. Ja nosūtīšana balstās uz 1. punkta b) apakšpunktu, šādu nosūtīšanu dokumentē un dokumentāciju pēc pieprasījuma dara pieejamu Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam, ietverot nosūtīšanas datumu un laiku un informāciju par saņēmēju kompetento iestādi, par nosūtīšanas pamatojumu un par nosūtītajiem operatīvajiem personas datiem.

83. pants

Atkāpes konkrētās situācijās

1. Ja nav lēmuma par aizsardzības līmeņa pietiekamību vai ja nav atbilstošu garantiju saskaņā ar 82. pantu, EPPO var nosūtīt operatīvos personas datus trešai valstij vai starptautiskai organizācijai tikai ar nosacījumu, ka nosūtīšana ir vajadzīga:

- a) lai aizsargātu datu subjekta vai citas personas vitālas intereses;
- b) lai pasargātu datu subjekta legītīmās intereses;

- c) lai novērstu tiešus un nopietnus draudus kādas Eiropas Savienības dalībvalsts vai trešās valsts sabiedriskajai drošībai; vai
- d) atsevišķos gadījumos, lai veiktu EPPO uzdevumus, ja vien EPPO nekonstatē, ka nosūtīšanas gadījumā attiecīgā datu subjekta pamattiesības un pamatbrīvības ir svarīgākas par sabiedrības interesēm.

2. Ja nosūtīšana balstās uz 1. punktu, šādu nosūtīšanu dokumentē un dokumentāciju pēc pieprasījuma dara pieejamu Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam, ietverot nosūtīšanas datumu un laiku un informāciju par saņēmēju kompetento iestādi, par nosūtīšanas pamatojumu un par nosūtītajiem operatīvajiem personas datiem.

84. pants

Operatīvo personas datu nosūtīšana saņēmējiem, kas veic uzņēmējdarbību trešās valstīs

1. Atkāpjoties no 80. panta 1. punkta b) apakšpunkta un neskarot nevienu no šā panta 2. punktā minētajiem starptautiskajiem nolīgumiem, EPPO atsevišķos un konkrētos gadījumos saņēmējiem, kas veic uzņēmējdarbību trešās valstīs, operatīvos personas datus tieši var nosūtīt tikai tad, ja ir ievēroti pārējie šīs nodaļas noteikumi un ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- a) nosūtīšana ir absolūti nepieciešama tās uzdevumu veikšanai, kā paredzēts šajā regulā, nolūkos, kas izklāstīti 49. panta 1. punktā;
- b) EPPO konstatē, ka attiecīgā datu subjekta pamattiesības un pamatbrīvības nav svarīgākas par sabiedrības interesēm, kuru dēļ konkrētajā lietā ir nepieciešama nosūtīšana;
- c) EPPO uzskata, ka nosūtīšana iestādei, kas trešā valstī ir kompetenta 49. panta 1. punktā minētajos nolūkos, ir neefektīva vai nepiemērota, jo īpaši tādēļ, ka nosūtīšana nav paveicama laikus;
- d) iestāde, kas trešā valstī ir kompetenta 49. panta 1. punktā minētajos nolūkos, tiek informēta bez nepamatotas kavēšanās, ja vien tas nav neefektīvi vai nepiemēroti;
- e) EPPO informē saņēmēju par konkrēto nolūku vai nolūkiem, kas ir vienīgie, kādos saņēmējs operatīvos personas datus drīkst apstrādāt ar noteikumu, ka šāda apstrāde ir vajadzīga.

2. Šā panta 1. punktā minētais starptautiskais nolīgums ir jebkurš spēkā esošs divpusējs vai daudzpusējs starptautisks nolīgums starp Savienību un trešām valstīm tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās un policijas sadarbības jomā.

3. Ja nosūtīšana balstās uz 1. punktu, šādu nosūtīšanu dokumentē un dokumentāciju pēc pieprasījuma dara pieejamu Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam, ietverot nosūtīšanas datumu un laiku un informāciju par saņēmēju kompetento iestādi, par nosūtīšanas pamatojumu un par nosūtītajiem operatīvajiem personas datiem.

85. pants

Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja īstenotā uzraudzība

1. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs atbild par to šīs regulas noteikumu piemērošanas pārraudzību un nodrošināšanu, kuri attiecas uz fizisku personu pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzību attiecībā uz EPPO veiktu operatīvo personas datu apstrādi, kā arī par EPPO un datu subjektu konsultēšanu par visiem jautājumiem saistībā ar operatīvo personas datu apstrādi. Šajā nolūkā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs pilda šā panta 2. punktā noteiktos pienākumus, īsteno šā panta 3. punktā piešķirtās pilnvaras un sadarbojas ar valstu uzraudzības iestādēm saskaņā ar 87. pantu.

2. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam saskaņā ar šo regulu ir šādi pienākumi:

- a) izskatīt un izmeklēt sūdzības un saprātīgā termiņā informēt datu subjektu par iznākumu;
- b) vai nu pēc savas iniciatīvas, vai pamatojoties uz sūdzību, veikt izmeklēšanu un saprātīgā termiņā informēt datu subjektus par iznākumu;

c) pārraudzīt un nodrošināt to šīs regulas noteikumu piemērošanu, kuri attiecas uz fizisku personu aizsardzību attiecībā uz operatīvo personas datu apstrādi, ko veic EPPO;

d) vai nu pēc savas iniciatīvas, vai atbildot uz lūgumu sniegt konsultāciju, konsultēt EPPO par visiem jautājumiem saistībā ar operatīvo personas datu apstrādi, jo īpaši pirms tā izstrādā iekšējos noteikumus attiecībā uz pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzību saistībā ar operatīvo personas datu apstrādi.

3. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs saskaņā ar šo regulu var:

a) sniegt konsultācijas datu subjektiem par viņu tiesību īstenošanu;

b) nodot jautājumu EPPO, ja, iespējams, ir pārkāpti noteikumi, kas regulē operatīvo personas datu apstrādi, un attiecīgā gadījumā iesniegt priekšlikumus minētā pārkāpuma novēršanai un datu subjektu aizsardzības uzlabošanai;

c) apspriesties ar EPPO, kad pieprasījumi par konkrētu tiesību īstenošanu attiecībā uz operatīvajiem personas datiem ir noraidīti, pārkāpjot 56. līdz 62. pantu;

d) nodot jautājumu EPPO;

e) uzdot EPPO veikt to operatīvo personas datu labošanu, ierobežošanu vai dzēšanu, ko EPPO ir apstrādājusi, pārkāpjot noteikumus, kas regulē operatīvo personas datu apstrādi, un paziņot par šādām darbībām trešām personām, kurām šādi dati ir izpausti, ar noteikumu, ka tas netraucē izmeklēšanu un kriminālvajāšanu, ko vada EPPO;

f) nodot jautājumu Tiesai saskaņā ar Līgumos izklāstītajiem nosacījumiem;

g) iestāties lietās, ko izskata Tiesa.

4. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam ir piekļuve operatīvajiem personas datiem, ko apstrādā EPPO, un tās telpām, ciktāl tas vajadzīgs tā uzdevumu izpildei.

5. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs izstrādā gada ziņojumu par uzraudzības darbībām attiecībā uz EPPO.

86. pants

Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja dienesta noslēpums

Esot amatā un arī pēc pilnvaru laika beigām, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam un tā darbiniekiem ir pienākums glabāt dienesta noslēpumu attiecībā uz jebkādu konfidenciālu informāciju, ko tie ir ieguvuši, pildot savus dienesta pienākumus.

87. pants

Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja un valstu uzraudzības iestāžu sadarbība

1. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs rīkojas ciešā sadarbībā ar valstu uzraudzības iestādēm attiecībā uz konkrētiem jautājumiem, kuros nepieciešama valsts iesaistīšanās, jo īpaši tad, ja Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs vai valsts uzraudzības iestāde konstatē nozīmīgas neatbilstības Eiropas Savienības dalībvalstu praksē vai atklāj, iespējams, nelikumīgu nosūtīšanu, kas veikta, izmantojot EPPO sakaru kanālus, vai saistībā ar jautājumiem, kurus izvirzījusi viena vai vairākas valstu uzraudzības iestādes par šīs regulas īstenošanu un interpretāciju.

2. Gadījumos, kas minēti 1. punktā, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs un valstu uzraudzības iestādes, kuru kompetencē ir datu aizsardzības uzraudzība, var, darbojoties savas attiecīgās kompetences robežās, apmainīties ar attiecīgu informāciju un palīdzēt cits citam revīziju un pārbaūžu veikšanā, analizēt šīs regulas interpretācijas vai piemērošanas grūtības, pētīt problēmas, kas saistītas ar neatkarīgas uzraudzības vai datu subjektu tiesību īstenošanu, izstrādāt saskaņotus priekšlikumus jebkuru problēmu kopīgiem risinājumiem un veicināt informētību par datu aizsardzības tiesībām, ja tas ir vajadzīgs.

3. Eiropas Datu aizsardzības kolēģija, kas izveidota ar Regulu (ES) 2016/679, pilda arī uzdevumus, kas noteikti Direktīvas (ES) 2016/680 51. pantā attiecībā uz jautājumiem, kas reglamentēti šajā regulā, jo īpaši tiem, kuri minēti šā panta 1. un 2. punktā.

88. pants

Tiesības iesniegt sūdzību Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam

1. Ikvienam datu subjektam ir tiesības iesniegt sūdzību Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam, ja datu subjekts uzskata, ka ar datu subjektu saistīto operatīvo personas datu apstrāde, ko veic EPPO, pārkāpj šīs regulas noteikumus.
2. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs informē datu subjektu par sūdzības izskatīšanas virzību un iznākumu, tostarp par tiesību aizsardzības tiesā iespēju, ievērojot 89. pantu.

89. pants

Tiesības uz Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja lēmumu pārbaudi tiesā

Prasības par Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja lēmumiem ceļ Tiesā.

IX NODAĻA

FINANŠU UN PERSONĀLA NOTEIKUMI

1. IEDAĻA

Finanšu noteikumi

90. pants

Finanšu dalībnieki

1. Eiropas galvenais prokurors ir atbildīgs par budžeta izveides lēmumu sagatavošanu un to iesniegšanu Kolēģijai pieņemšanai.
2. Administratīvais direktors kā kredītrīkotājs ir atbildīgs par EPPO budžeta izpildi.

91. pants

Budžets

1. Eiropas galvenais prokurors, pamatojoties uz administratīvā direktora izstrādātu priekšlikumu, sagatavo EPPO ieņēmumu un izdevumu tāmi katram finanšu gadam, kas atbilst kalendārajam gadam. Minēto tāmi ietver EPPO budžetā.
2. EPPO budžeta ieņēmumi un izdevumi ir līdzsvarā.
3. Neskarot citus resursus, EPPO ieņēmumus veido:
 - a) Savienības iemaksa, kas ir ietverta Savienības vispārējā budžetā, ievērojot 7. un 8. punktu;
 - b) maksas par publikācijām un jebkādiem EPPO sniegtajiem pakalpojumiem.
4. EPPO izdevumi ietver Eiropas galvenā prokurora, Eiropas prokuroru, Eiropas deleģēto prokuroru, administratīvā direktora un EPPO darbinieku atalgojumu, administratīvos un infrastruktūras izdevumus un darbības izdevumus.
5. Ja Eiropas deleģētie prokurori rīkojas EPPO ietvaros, minēto darbību gaitā Eiropas deleģētajiem prokuroriem radušies attiecīgie izdevumi ir uzskatāmi par EPPO darbības izdevumiem.

EPPO darbības izdevumos principā neiekļauj izmaksas, kas saistītas ar kompetento valsts iestāžu veiktiem izmeklēšanas pasākumiem, vai juridiskās palīdzības izmaksas. Tomēr šajos darbības izdevumos – EPPO budžeta ietvaros – iekļauj konkrētas izmaksas, kas ir saistītas ar 6. punktā izklāstītajām izmeklēšanas un kriminālvajāšanas darbībām.

Darbības izdevumos iekļauj arī lietu pārvaldības sistēmas izveidi, apmācību, komandējumus un tulkojumus, kas ir vajadzīgi *EPPO* iekšējās darbības nodrošināšanai, piemēram, tulkojumus Pastāvīgajai palātai.

6. Ja *EPPO* vārdā tiek veikts izmeklēšanas pasākums, kura izmaksas ir īpaši augstas, Eiropas deleģētie prokurori pēc savas iniciatīvas vai pēc kompetento valsts iestāžu motivēta lūguma var apspriesties ar Pastāvīgo palātu par to, vai izmeklēšanas pasākuma izmaksas varētu daļēji segt *EPPO*. Šādas apspriedes neaizkavē izmeklēšanu.

Pastāvīgā palāta tad, pēc apspriešanās ar administratīvo direktoru un pamatojoties uz konkrētajos apstākļos veiktā pasākuma samērīgumu un ar šo pasākumu saistītajām ārkārtējām izmaksām, var nolemt pieņemt vai noraidīt lūgumu saskaņā ar šo kritēriju izvērtēšanas noteikumiem, kurus paredzēts izklāstīt *EPPO* reglamentā. Administratīvais direktors, pamatojoties uz pieejamiem finanšu resursiem, tad lemj par piešķiramās dotācijas summu. Administratīvais direktors nekavējoties par minēto lēmumu par dotācijas summu informē Eiropas deleģēto prokuroru, kurš nodarbojas ar lietu.

7. Saskaņā ar LESD 332. pantu šā panta 4. un 5. punktā minētos *EPPO* izdevumus sedz dalībvalstis. Eiropas Savienības dalībvalstis, kuras neiesaistās ciešākā sadarbībā *EPPO* izveidei, saņem korekciju par nepiedalīšanos saskaņā ar Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 609/2014 ⁽¹⁾ 11. pantu.

8. Šā panta 7. punktu nepiemēro Savienības iestāžu administratīvajām izmaksām, kas radušās, īstenojot ciešāku sadarbību *EPPO* izveidei.

92. pants

Budžeta izveide

1. Katru gadu Eiropas galvenais prokurors, pamatojoties uz administratīvā direktora izstrādātu priekšlikumu, sagatavo provizorisku *EPPO* ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu nākamajam finanšu gadam. Eiropas galvenais prokurors provizorisko tāmes projektu nosūta Kolēģijai pieņemšanai.

2. *EPPO* provizorisko ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu katru gadu līdz 31. janvārim nosūta Komisijai. *EPPO* tāmes projekta galīgo redakciju, kurā iekļauj štatu saraksta projektu, katru gadu līdz 31. martam nosūta Komisijai.

3. Komisija tāmi kopā ar Savienības vispārējā budžeta projektu nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei ("budžeta lēmēj institūcija").

4. Pamatojoties uz tāmi, Komisija Savienības vispārējā budžeta projektā iekļauj aplēses, ko tā uzskata par vajadzīgām attiecībā uz štatu sarakstu un tās iemaksas apjomu, kas attiecināma uz vispārējo budžetu, un iesniedz tās budžeta lēmēj institūcijai saskaņā ar LESD 313. un 314. pantu.

5. Budžeta lēmēj institūcija apstiprina apropriācijas iemaksai no Savienības vispārējā budžeta, kas piešķirama *EPPO*.

6. Budžeta lēmēj institūcija pieņem *EPPO* štatu sarakstu.

7. Kolēģija pēc Eiropas galvenā prokurora priekšlikuma pieņem *EPPO* budžetu. Tas kļūst par galīgo budžetu pēc Savienības vispārējā budžeta galīgās pieņemšanas. Vajadzības gadījumā to koriģē saskaņā ar to pašu procedūru, ko izmanto sākotnējā budžeta pieņemšanai.

8. Jebkādiem ēku projektiem, kuriem varētu būt ievērojama ietekme uz *EPPO* budžetu, piemēro Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 1271/2013 ⁽²⁾ 88. pantu.

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 609/2014 (2014. gada 26. maijs) par metodēm un procedūru, lai darītu pieejamus tradicionālos, PVN un NKI pašu resursus, un par pasākumiem, lai izpildītu kases vajadzības (OV L 168, 7.6.2014., 39. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1271/2013 (2013. gada 30. septembris) par finanšu pamatregulu struktūrām, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 208. pantā (OV L 328, 7.12.2013., 42. lpp.).

93. pants

Budžeta izpilde

1. Administratīvais direktors, kas darbojas kā EPPO kredītrīkotājs, izpilda tās budžetu saskaņā ar savu atbildību un budžetā atļautajās robežās.
2. Administratīvais direktors katru gadu nosūta budžeta lēmēj institūcijai visu informāciju, kas ir būtiska attiecībā uz jebkādu izvērtēšanas procedūru konstatējumiem.

94. pants

Pārskatu sniegšana un budžeta izpildes apstiprināšana

1. Līdz nākamā finanšu gada (N gads + 1) 1. martam EPPO grāmatvedis nosūta provizoriskos pārskatus par finanšu gadu (N gads) Komisijas grāmatvedim un Revīzijas palātai.
2. Līdz nākamā finanšu gada 31. martam EPPO nosūta budžeta un finanšu pārvaldības ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Revīzijas palātai.
3. Pēc katra finanšu gada beigām līdz 31. martam Komisijas grāmatvedis Revīzijas palātai nosūta EPPO provizoriskos pārskatus, kas konsolidēti ar Komisijas pārskatiem.
4. Revīzijas palāta vēlākais līdz nākamā gada 1. jūnijam saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 148. panta 1. punktu izsaka savus apsvērumus par EPPO provizoriskajiem pārskatiem.
5. Kad ir saņemti Revīzijas palātas apsvērumi par EPPO provizoriskajiem pārskatiem saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 148. pantu, EPPO grāmatvedis saskaņā ar savu atbildību sagatavo EPPO galīgos pārskatus un iesniedz tos Kolēģijai atzinuma sniegšanai.
6. Pēc katra finanšu gada beigām līdz 1. jūlijam EPPO grāmatvedis galīgos pārskatus kopā ar 5. punktā minēto Kolēģijas atzinumu nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai.
7. Pēc katra finanšu gada beigām līdz 15. novembrim EPPO galīgos pārskatus publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.
8. Pēc katra finanšu gada beigām vēlākais līdz 30. septembrim Administratīvais direktors Revīzijas palātai nosūta atbildi uz tās apsvērumiem. Minēto atbildi administratīvais direktors nosūta arī Komisijai.
9. Administratīvais direktors pēc Eiropas Parlamenta pieprasījuma iesniedz tam visu informāciju, kas vajadzīga attiecīgā finanšu gada budžeta izpildes apstiprinājuma procedūras netraucētai piemērošanai, kā noteikts Delegētās regulas (ES) Nr. 1271/2013 109. panta 3. punktā.
10. Pēc Padomes ieteikuma, kas pieņemts ar kvalificētu balsu vairākumu, Eiropas Parlaments pirms N + 2 gada 15. maija sniedz administratīvajam direktoram apstiprinājumu par N gada budžeta izpildi.

95. pants

Finanšu noteikumi

Eiropas galvenais prokurors, pamatojoties uz administratīvā direktora priekšlikumu, sagatavo EPPO piemērojamo finanšu noteikumu projektu. Kolēģija minētos noteikumus pieņem pēc apspriešanās ar Komisiju. Finanšu noteikumi saturiski neatkāpjas no Delegētās regulas (ES) Nr. 1271/2013 noteikumiem, izņemot tad, ja šāda atkāpšanās ir konkrēti nepieciešama EPPO darbībai un Komisija ir devusi iepriekšēju piekrišanu.

2. IEDAĻA

Personāla noteikumi

96. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Uz Eiropas galveno prokuroru un Eiropas prokuroriem, Eiropas deleģētajiem prokuroriem, administratīvo direktoru un EPPO darbiniekiem attiecas Civildienesta noteikumi un nodarbināšanas kārtība un noteikumi, kas pieņemti, Savienības iestādēm savstarpēji vienojoties, lai īstenotu minētos Civildienesta noteikumus un nodarbināšanas kārtību, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi.

Eiropas galveno prokuroru un Eiropas prokurorus pieņem darbā kā EPPO pagaidu darbiniekus saskaņā ar Nodarbināšanas kārtības 2. panta a) punktu.

2. EPPO darbiniekus pieņem darbā saskaņā ar noteikumiem un regulējumu, ko piemēro Eiropas Savienības ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem.

3. Pilnvaras noslēgt darba līgumus, kas iecelēj institūcijai piešķirtas saskaņā ar Civildienesta noteikumiem un nodarbināšanas kārtību, īsteno Kolēģija. Attiecībā uz EPPO darbiniekiem Kolēģija šīs pilnvaras var deleģēt administratīvajam direktoram. Šajā punktā minētā pilnvaru deleģēšana neattiecas uz Eiropas galveno prokuroru, Eiropas prokuroriem, Eiropas deleģētajiem prokuroriem vai administratīvo direktoru.

4. Kolēģija pieņem atbilstošus noteikumus, lai īstenotu Civildienesta noteikumus un nodarbināšanas kārtību saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantu. Kolēģija kā daļu no plānošanas dokumenta pieņem arī personāla resursu plānošanu.

5. Uz EPPO un tās personālu attiecas Protokols par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā.

6. Eiropas deleģētos prokurorus pieņem darbā kā īpašos padomdevējus saskaņā ar Nodarbināšanas kārtības 5., 123. un 124. pantu. Kompetentās valsts iestādes sekmē Eiropas deleģēto prokuroru funkciju īstenošanu saskaņā ar šo regulu un atturas no jebkādas darbības vai politikas, kas var negatīvi ietekmēt to karjeru vai statusu valsts prokuratūras sistēmā. Jo īpaši kompetentās valsts iestādes nodrošina Eiropas deleģētos prokurorus ar resursiem un iekārtām, kas nepieciešamas viņu funkciju veikšanai saskaņā ar šo regulu, un nodrošina, ka viņus pilnībā integrē to valsts prokuratūras dienestos. Tiek nodrošināts, ka ievieš adekvātus pasākumus, lai panāktu to, ka tiek saglabātas Eiropas deleģēto prokuroru tiesības, kas saistītas ar sociālo nodrošinājumu, pensiju un apdrošināšanas segumu saskaņā ar valsts shēmu. Tāpat tiek nodrošināts, ka Eiropas deleģētā prokurora kopējais atalgojums nav zemāks par atalgojumu, ko šis prokurors saņemtu, ja būtu palicis tikai valsts prokurora amatā. Eiropas deleģēto prokuroru vispārējie darba nosacījumi un darba apstākļi ietilpst kompetento valsts tiesu iestāžu atbildības jomā.

7. Eiropas prokurori un Eiropas deleģētie prokurori, īstenojot savas izmeklēšanas un kriminālvajāšanas pilnvaras, nesaņem nekādas pavēles, norādījumus vai instrukcijas, izņemot tās, kuras ir skaidri paredzētas 6. pantā.

97. pants

Pagaidu darbinieki un līgumdarbinieki

1. Pagaidu darbiniekiem, kuri Savienības iestādēs, struktūrās, birojos vai aģentūrās nodarbināti saskaņā ar Nodarbināšanas kārtības 2. panta a) punktu un kurus EPPO pieņem darbā ar līgumu, kas noslēgts pirms vai ne vēlāk kā vienu gadu pēc tam, kad EPPO kļūst darbotiespējīga saskaņā ar 120. panta 2. punktā minēto lēmumu, piedāvā līgumus saskaņā ar Nodarbināšanas kārtības 2. panta f) punktu, savukārt visi pārējie līguma nosacījumi paliek nemainīgi, neskarot vajadzību ievērot no Nodarbināšanas kārtības izrietošos pienākumus. Tiek uzskatīts, ka minētie pagaidu darbinieki visu savu dienesta laiku ir nostrādājuši EPPO.

2. Līgumdarbiniekiem, kuri Savienības iestādēs nodarbināti saskaņā ar Nodarbināšanas kārtības 3.a vai 3.b pantu un kurus EPPO pieņem darbā ar līgumu, kas noslēgts pirms vai ne vēlāk kā vienu gadu pēc tam, kad EPPO kļūst darbotiespējīga saskaņā ar 120. panta 2. punktā minēto lēmumu, piedāvā līgumus saskaņā ar Nodarbināšanas kārtības 3.a pantu, savukārt visi pārējie līguma nosacījumi paliek nemainīgi. Tiek uzskatīts, ka šie līgumdarbinieki visu savu dienesta laiku ir nostrādājuši EPPO.

3. Pagaidu darbiniekiem, kuri Savienības struktūrās vai aģentūrās nodarbināti saskaņā ar Nodarbināšanas kārtības 2. panta f) punktu, un līgumdarbiniekiem, kuri Savienības iestādēs, struktūrās, birojos vai aģentūrās nodarbināti saskaņā ar Nodarbināšanas kārtības 3.a pantu, un kurus EPPO pieņem darbā ar līgumu, kas noslēgts pirms vai ne vēlāk kā vienu gadu pēc tam, kad EPPO kļūst darbotiespējīga saskaņā ar 120. panta 2. punktā minēto lēmumu, piedāvā līgumus ar tādiem pašiem nosacījumiem. Tiek uzskatīts, ka minētie darbinieki visu savu dienesta laiku ir nostrādājuši EPPO.

98. pants

Norīkote valsts eksperti un pārējais personāls

1. EPPO papildus savam personālam var izmantot norīkotos valsts ekspertus vai citas personas, kuras nodotas tās rīcībā, bet kuras tā nav pieņēmusi darbā. Norīkote valsts eksperti, pildot uzdevumus saistībā ar EPPO funkcijām, ir pakļauti Eiropas galvenajam prokuroram.

2. Kolēģija pieņem lēmumu, kurā izklāstīti noteikumi par valsts ekspertu norīkošanu darbam EPPO vai par citām personām, kuras nodotas EPPO rīcībā, bet ko tā nav pieņēmusi darbā.

X NODAĻA

NOTEIKUMI PAR EPPO ATTIECĪBĀM AR TĀS PARTNERIEM

99. pants

Kopīgi noteikumi

1. EPPO, ciktāl tas ir nepieciešams tās uzdevumu veikšanai, var izveidot un uzturēt sadarbības attiecības ar Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem vai aģentūrām saskaņā ar to attiecīgajiem mērķiem, kā arī ar to Eiropas Savienības dalībvalstu iestādēm, kuras neiesaistās ciešākā sadarbībā EPPO izveidei, trešo valstu iestādēm un starptautiskām organizācijām.

2. EPPO, ciktāl tas ir svarīgi tās uzdevumu veikšanai, saskaņā ar 111. pantu var ar šā panta 1. punktā minētajām vienībām tieši apmainīties ar visu informāciju, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi.

3. Šā panta 1. un 2. punktā izklāstītajos nolūkos EPPO var noslēgt darba vienošanās ar 1. punktā minētajām vienībām. Minētās darba vienošanās regulē tehniskus un/vai darbības aspektus, un to mērķis jo īpaši ir veicināt sadarbību un informācijas apmaiņu starp to pusēm. Darba vienošanās nevar būt pamats tam, ka tiek atļauta personas datu apmaiņa, nedz arī tās var būt juridiski saistošas Savienībai vai tās dalībvalstīm.

100. pants

Attiecības ar Eurojust

1. EPPO izveido un uztur ciešas attiecības ar Eurojust, balstot tās uz savstarpēju sadarbību to attiecīgo pilnvaru robežās un uz operatīvo, administratīvo un vadības saišu attīstīšanu to starpā, kā noteikts šajā pantā. Šajā nolūkā Eiropas galvenais prokurors un Eurojust priekšsēdētājs regulāri tiekas, lai apspriestu abpusēji svarīgus jautājumus.

2. Operatīvos jautājumos EPPO var iesaistīt Eurojust savās darbībās saistībā ar pārrobežu lietām, tostarp:

a) saskaņā ar šīs regulas attiecīgajiem noteikumiem apmainoties ar informāciju, tostarp personas datiem, par tās veiktu izmeklēšanu;

- b) aicinot *Eurojust* vai tās kompetento(-os) valsts(-u) locekli (locekļus) sniegt atbalstu tās lēmumu vai savstarpējas tiesiskās palīdzības lūgumu nosūtīšanā uz Eiropas Savienības dalībvalstīm, kuras ir *Eurojust* dalībnieces, bet kuras nepiedalās EPPO izveidē, kā arī uz trešām valstīm, vai šādu lēmumu vai lūgumu izpildē minētajās valstīs.

3. EPPO, pamatojoties uz sistēmu "informācija ir/nav atrasta", ir netieša piekļuve informācijai, kas atrodas *Eurojust* lietu pārvaldības sistēmā. Ikreiz, kad tiek konstatēta sakritība starp datiem, ko lietu pārvaldības sistēmā ievadījusi EPPO, un datiem, kas ir *Eurojust* rīcībā, par sakritības faktu tiek paziņots gan *Eurojust*, gan EPPO, kā arī tai Eiropas Savienības dalībvalstij, kura sniedza datus *Eurojust*. EPPO veic attiecīgus pasākumus, lai *Eurojust*, pamatojoties uz principu "informācija ir/nav atrasta", varētu piekļūt informācijai, kas atrodas tās lietu pārvaldības sistēmā.

4. EPPO var paļauties uz *Eurojust* atbalstu un administratīvajiem resursiem. Šādā nolūkā *Eurojust* var sniegt EPPO pakalpojumus, kas ir kopējās interesēs. Detaļas reglamentē, izmantojot vienošanos.

101. pants

Attiecības ar OLAF

1. EPPO izveido un uztur ciešas attiecības ar OLAF, kuru pamatā ir savstarpēja sadarbība to attiecīgo pilnvaru robežās un informācijas apmaiņa. Šo attiecību mērķis jo īpaši ir nodrošināt, lai ar papildināmību un atbalstu, ko OLAF sniedz EPPO, Savienības finanšu interešu aizsardzībai tiktu izmantoti visi pieejamie līdzekļi.

2. Neskarot 3. punktā izklāstītās darbības, gadījumā, ja EPPO veic kriminālizmeklēšanu saskaņā ar šo regulu, OLAF nekādu paralēlu to pašu faktu administratīvu izmeklēšanu neuzsāk.

3. EPPO veiktas izmeklēšanas gaitā EPPO var lūgt OLAF saskaņā ar OLAF pilnvarām sniegt atbalstu EPPO darbībai vai to papildināt, jo īpaši:

a) sniedzot informāciju, analīzi (tostarp tiesu ekspertīzes analīzes), speciālās zināšanas un operatīvo atbalstu;

b) atvieglinot kompetento valsts administratīvo iestāžu un Savienības struktūru īpašo darbību koordināciju;

c) veicot administratīvu izmeklēšanu.

4. Lai OLAF varētu apsvērt piemērotu administratīvu rīcību saskaņā ar tā pilnvarām, EPPO var sniegt OLAF attiecīgu informāciju par gadījumiem, kad EPPO ir pieņēmusi lēmumu izmeklēšanu neveikt vai ir izbeigusi lietu.

5. EPPO, pamatojoties uz sistēmu "informācija ir/nav atrasta", ir netieša piekļuve informācijai, kas atrodas OLAF lietu pārvaldības sistēmā. Ikreiz, kad tiek konstatēta sakritība starp datiem, ko lietu pārvaldības sistēmā ievadījusi EPPO, un datiem, kas ir OLAF rīcībā, par sakritības faktu tiek paziņots gan OLAF, gan EPPO. EPPO veic attiecīgus pasākumus, lai OLAF, pamatojoties uz principu "informācija ir/nav atrasta", varētu piekļūt informācijai, kas atrodas EPPO lietu pārvaldības sistēmā.

102. pants

Attiecības ar Eiropolu

1. EPPO izveido un uztur ciešas attiecības ar Eiropolu. Šādā nolūkā tie noslēdz darba vienošanos, kurā izklāstīta to sadarbības kārtība.

2. Ja tas vajadzīgs EPPO veiktas izmeklēšanas nolūkā, EPPO pēc pieprasījuma ir iespēja saņemt jebkādu Eiropola rīcībā esošu būtisku informāciju par nodarījumu tās kompetences ietvaros, un tā var arī lūgt Eiropolu sniegt analītisku atbalstu konkrētā EPPO veiktā izmeklēšanā.

103. pants

Attiecības ar citām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām

1. EPPO izveido un uztur sadarbības attiecības ar Komisiju Savienības finanšu interešu aizsardzības nolūkā. Šādā nolūkā tās noslēdz nolīgumu, kurā izklāsta sadarbības kārtību.
2. Neskarot EPPO veikto izmeklēšanu pareizu norisi un konfidencialitāti, tā nekavējoties sniedz attiecīgajai Savienības iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai un citiem attiecīgajiem cietušajiem pietiekamu informāciju, lai tie varētu veikt attiecīgus pasākumus, jo īpaši:
 - a) tādus administratīvus pasākumus kā piesardzības pasākumi Savienības finanšu interešu aizsardzībai šajā sakarā. EPPO Savienības iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai var ieteikt konkrētus pasākumus;
 - b) iestāties kā civilprasītāja tiesvedībā;
 - c) pasākumus nolūkā administratīvi atgūt summas, kam jābūt Savienības budžetā, vai saukt pie disciplināras atbildības.

104. pants

Attiecības ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām

1. Regulas 99. panta 3. punktā minētās darba vienošanās ar trešo valstu iestādēm un starptautiskām organizācijām var jo īpaši attiekties uz stratēģiskās informācijas apmaiņu un uz sadarbības koordināciju norīkošanu darbam EPPO.
2. Lai veicinātu sadarbību atbilstīgi EPPO darbības vajadzībām, EPPO ar attiecīgo kompetento iestāžu piekrišanu var noteikt kontaktpunktus trešās valstīs.
3. EPPO ir saistoši starptautiskie nolīgumi ar vienu vai vairākām trešām valstīm, ko Savienība noslēgusi vai kam Savienība pievienojusies saskaņā ar LESD 218. pantu, tādās jomās, kuras ir EPPO kompetencē, piemēram, starptautiskie nolīgumi attiecībā uz sadarbību krimināllietās starp EPPO un minētajām trešām valstīm.
4. Gadījumā, kad 3. punktā minētā nolīguma nav, dalībvalstis, ja tas atļauts saskaņā ar attiecīgo daudzpusējo starptautisko nolīgumu un ja saņemts trešās valsts akcepts, atzīst EPPO par kompetento iestādi un – attiecīgā gadījumā – paziņo to kā kompetento iestādi nolūkā īstenot dalībvalstu noslēgtos daudzpusējos starptautiskos nolīgumus par tiesisko palīdzību krimināllietās, ja nepieciešams un iespējams – minētajos nolīgumos izdarot grozījumu.

Dalībvalstis var arī paziņot EPPO kā kompetento iestādi nolūkā īstenot citus to noslēgtus starptautiskos nolīgumus par tiesisko palīdzību krimināllietās, tostarp minētajos nolīgumos izdarot grozījumu.

5. Gadījumā, kad šā panta 3. punktā minētā nolīguma nav vai šā panta 4. punktā minētā atzīšana nenotiek, Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, var saskaņā ar 13. panta 1. punktu izmantot savas dalībvalsts valsts prokurora pilnvaras, lai trešo valstu iestādēm lūgtu tiesisko palīdzību krimināllietās, pamatojoties uz starptautiskajiem nolīgumiem, ko attiecīgā dalībvalsts ir noslēgusi, vai piemērojamiem valsts tiesību aktiem un – vajadzības gadījumā – ar kompetento valsts iestāžu starpniecību. Šādā gadījumā Eiropas deleģētais prokurors informē trešo valstu iestādes par to, ka pierādījumus, kas savākti uz minētā pamata, izmantos EPPO šīs regulas īstenošanas vajadzībām, un attiecīgā gadījumā cenšas saņemt šo iestāžu piekrišanu. Jebkurā gadījumā trešo valsti pienācīgi informē par to, ka atbildes uz lūgumu galīgais saņēmējs ir EPPO.

Ja EPPO nevar pildīt savas funkcijas, pamatojoties uz attiecīgu starptautisku nolīgumu, kā minēts šā panta 3. vai 4. punktā, EPPO tiesisko palīdzību krimināllietās konkrētā lietā un savas materiāltiesiskās kompetences robežās var lūgt arī trešo valstu iestādēm. EPPO ievēro nosacījumus, ko minētās iestādes var noteikt attiecībā uz tās informācijas izmantošanu, kuru tās ir sniegušas uz minētā pamata.

6. Ievērojot pārējos šīs regulas noteikumus, EPPO izmeklēšanas vai pierādījumu izmantošanas kriminālizmeklēšanā nolūkos var pēc pieprasījuma sniegt kompetentajām trešo valstu iestādēm vai starptautiskām organizācijām informāciju vai pierādījumus, kas jau ir EPPO rīcībā. Pēc apspriešanās ar Pastāvīgo palātu Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, lemj par jebkādu šādu informācijas vai pierādījuma pārsūtīšanu saskaņā ar savas dalībvalsts tiesību aktiem un šo regulu.

7. Ja ir nepieciešams pieprasīt personas izdošanu, Eiropas deleģētais prokurors, kurš nodarbojas ar lietu, var lūgt savas dalībvalsts kompetentajai iestādei izdot pieprasījumu par izdošanu saskaņā ar piemērojamiem līgumiem un/vai valsts tiesību aktiem.

105. pants

Attiecības ar Eiropas Savienības dalībvalstīm, kuras neiesaistās ciešākā sadarbībā EPPO izveidei

1. Regulas 99. panta 3. punktā minētās darba vienošanās ar to Eiropas Savienības dalībvalstu iestādēm, kuras neiesaistās ciešākā sadarbībā EPPO izveidei, var jo īpaši attiekties uz stratēģiskās informācijas apmaiņu un uz sadarbības koordinātoru norīkošanu darbam EPPO.

2. Lai veicinātu sadarbību atbilstīgi EPPO vajadzībām, EPPO ar attiecīgo kompetento iestāžu piekrišanu var noteikt kontaktpunktus Eiropas Savienības dalībvalstīs, kuras neiesaistās ciešākā sadarbībā EPPO izveidei.

3. Gadījumā, ja starp EPPO un to Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras neiesaistās ciešākā sadarbībā EPPO izveidei, nepastāv tiesību instruments, kas attiecas uz sadarbību krimināllietās un nodošanu, dalībvalstis paziņo EPPO kā kompetento iestādi nolūkā īstenot piemērojamās Savienības aktus par tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās attiecībā uz gadījumiem, kas ir EPPO kompetencē, savās attiecībās ar Eiropas Savienības dalībvalstīm, kuras neiesaistās ciešākā sadarbībā EPPO izveidei.

XI NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

106. pants

Juridiskais statuss un darbības nosacījumi

1. Visās dalībvalstīs EPPO ir tiesībspēja un rīcībspēja, ko saskaņā ar valsts tiesību aktiem piešķir juridiskām personām.

2. Nepieciešamos pasākumus attiecībā uz EPPO izmitināšanu un telpām, kas nodotas tās rīcībā Luksemburgā, kā arī konkrētos noteikumus, ko minētajā dalībvalstī piemēro Kolēģijas locekļiem, EPPO administratīvajam direktoram un darbiniekiem un viņu ģimenes locekļiem, nosaka galvenās mītnes nolīgumā, kas jānoslēdz starp EPPO un Luksemburgu līdz dienai, kad EPPO uzsākas veikt izmeklēšanas un kriminālvajāšanas uzdevumus, kas noteikti 120. panta 2. punktā.

107. pants

Valodu lietošanas kārtība

1. Aktiem, kas minēti šīs regulas 21. un 114. pantā, piemēro Padomes Regulu (EEK) Nr. 1/58 ⁽¹⁾.

2. Kolēģija ar divu trešdaļu locekļu balsu vairākumu pieņem lēmumu par EPPO valodu lietošanas iekšējo kārtību.

3. EPPO administratīvajai darbībai nepieciešamos tulkošanas pakalpojumus centrālajā līmenī nodrošina Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs, ja vien steidzamības dēļ nav vajadzīgs cits risinājums. Eiropas deleģētie prokurori lemj par kārtību, kādā notiek tulkošana izmeklēšanu nolūkā saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 1/58, ar ko nosaka valodu lietojumu Eiropas Ekonomikas kopienā (OV L 17, 6.10.1958., 385./58. lpp.).

108. pants

Konfidencialitāte un dienesta noslēpums

1. Kolēģijas locekļiem, EPPO administratīvajam direktoram un darbiniekiem, norīkotajiem valsts ekspertiem un citām personām, kuras nodotas EPPO rīcībā, bet kuras tā nav pieņēmusi darbā, un Eiropas deleģētajiem prokuroriem ir saistošs pienākums ievērot konfidencialitāti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem attiecībā uz visu informāciju, kas ir EPPO rīcībā.
2. Jebkurai citai personai, kas piedalās vai palīdz EPPO funkciju veikšanā valsts līmenī, ir saistošs pienākums ievērot konfidencialitāti, kā tas paredzēts saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem.
3. Konfidencialitātes ievērošanas pienākumu attiecina arī uz 1. un 2. punktā minētajām personām pēc tam, kad tās ir atstājušas amatu vai darbu, un pēc darbības izbeigšanas.
4. Konfidencialitātes ievērošanas pienākums saskaņā ar piemērojamiem valsts vai Savienības tiesību aktiem attiecas uz visu EPPO saņemto informāciju, ja vien minētā informācija jau nav likumīgi publiskota.
5. Izmeklēšanu, ko veic EPPO vadībā, aizsargā ar noteikumiem par dienesta noslēpumu saskaņā ar piemērojamajiem Savienības tiesību aktiem. Jebkurai personai, kas piedalās vai palīdz veikt EPPO funkcijas, ir pienākums ievērot dienesta noslēpumu saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem.

109. pants

Pārredzamība

1. Dokumentiem, kuri nav lietas materiāli, tostarp šo materiālu elektroniskiem attēliem, ko glabā saskaņā ar šīs regulas 45. pantu, piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1049/2001 ⁽¹⁾.
2. Eiropas galvenais prokurors sešu mēnešu laikā pēc viņa iecelšanas amatā dienas sagatavo priekšlikumu sīki izstrādātiem noteikumiem par šā panta piemērošanu. Minēto priekšlikumu pieņem Kolēģija.
3. Par lēmumiem, ko EPPO pieņēmusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 8. pantu, var iesniegt sūdzību Eiropas Ombudam vai celt prasību Tiesā saskaņā ar attiecīgi LESD 228. un 263. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

110. pants

OLAF un Revīzijas palāta

1. Lai atvieglotu cīņu pret krāpšanu, korupciju un citām nelikumīgām darbībām, uz kurām attiecas Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013, sešu mēnešu laikā no dienas, kuru nosaka Komisija saskaņā ar 120. panta 2. punktu, EPPO pievienojas 1999. gada 25. maija Iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) ⁽²⁾, un pieņem attiecīgus noteikumus, kas piemērojami Eiropas galvenajam prokuroram, Eiropas prokuroriem, EPPO administratīvajam direktoram un darbiniekiem, norīkotajiem valsts ekspertiem un citām personām, kuras nodotas EPPO rīcībā, bet kuras tā nav pieņēmusi darbā, un Eiropas deleģētajiem prokuroriem, izmantojot minētā nolīguma pielikumā pievienoto paraugu.
2. Revīzijas palātai ir tiesības – uz dokumentu pamata un uz vietas – veikt revīziju visiem uzņēmējiem un apakšuzņēmējiem, kas no EPPO ir saņēmuši Savienības līdzekļus.
3. OLAF var veikt izmeklēšanu, tostarp pārbaudes un inspekcijas uz vietas, saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas noteiktas Regulā (ES, Euratom) Nr. 883/2013 un Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96 ⁽³⁾, ar mērķi noteikt, vai saistībā ar EPPO finansētajiem izdevumiem ir bijuši pārkāpumi, kas skar Savienības finanšu intereses.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienų Komisijas 1999. gada 25. maija Iestāžu nolīgums par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) (OV L 136, 31.5.1999., 15. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienų finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

4. Neskarot 1., 2. un 3. punktu, darba vienošanās ar Savienības struktūrām, trešo valstu iestādēm un starptautiskām organizācijām un EPPO līgumi ietver noteikumus, kuros Revīzijas palāta un OLAF ir skaidri pilnvaroti veikt šādas revīzijas un izmeklēšanas atbilstoši to attiecīgajām kompetencēm.

111. pants

Noteikumi par sensitīvas neklasificētas un klasificētas informācijas aizsardzību

1. EPPO iedibina iekšējus noteikumus par sensitīvas neklasificētas informācijas aizsardzību, tostarp šādas informācijas radīšanu un apstrādi EPPO.
2. EPPO iedibina iekšējus noteikumus par ES klasificētas informācijas aizsardzību, kuri atbilst Padomes Lēmumam 2013/488/ES ⁽¹⁾, nolūkā nodrošināt līdzvērtīgu šādas informācijas aizsardzības līmeni.

112. pants

Administratīvā izmeklēšana

Uz EPPO administratīvajām darbībām attiecas Eiropas Ombuda izmeklēšana saskaņā ar LESD 228. pantu.

113. pants

Vispārīgais atbildības režīms

1. EPPO līgumisko atbildību regulē tiesību akti, kas piemērojami attiecīgajam līgumam.
2. Tiesai ir jurisdikcija taisīt spriedumu, ievērojot jebkuru šķirējtiesas klauzulu, kas ietverta EPPO noslēgtā līgumā.
3. Ārpuslīgumiskas atbildības gadījumā EPPO saskaņā ar vispārīgajiem principiem, kas kopēji Eiropas Savienības dalībvalstu tiesībām, atlīdzina jebkādu kaitējumu, ko radījusi EPPO vai tās darbinieki, veicot savus pienākumus, ciktāl tos var tiem piedēvēt.
4. Šā panta 3. punkts attiecas arī uz kaitējumu, kas radies Eiropas deleģētā prokurora kļūdas dēļ, viņam pildot pienākumus.
5. Tiesai ir jurisdikcija strīdos par 3. punktā minētā kaitējuma kompensāciju.
6. Eiropas Savienības dalībvalstu tiesas, kas ir kompetentas izskatīt strīdus saistībā ar EPPO līgumisko atbildību, kā minēts šajā pantā, nosaka ar atsauci uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1215/2012 ⁽²⁾.
7. EPPO darbinieku personisko atbildību reglamentē noteikumi, kas izklāstīti piemērojamajos Civildienesta noteikumos un nodarbināšanas kārtībā.

114. pants

Īstenošanas noteikumi un plānošanas dokumenti

Kolēģija pēc Eiropas galvenā prokurora priekšlikuma pieņem jo īpaši:

- a) katru gadu – plānošanas dokumentu, kurā ietverts EPPO gada un daudzgadu plāns;
- b) krāpšanas apkarošanas stratēģiju, kas ir samērīga ar krāpšanas riskiem no īstenojamo pasākumu izmaksu un ieguvumu viedokļa;
- c) noteikumus par Eiropas deleģēto prokuroru nodarbināšanas kārtību, veikuma kritērijiem, profesionālo neatbilstību, tiesībām un pienākumiem, kā arī noteikumus par interešu konfliktu novēršanu un pārvaldību;

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2013/488/ES (2013. gada 23. septembris) par drošības noteikumiem ES klasificētas informācijas aizsardzībai (OV L 274, 15.10.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 351, 20.12.2012., 1. lpp.).

d) sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 1049/2001 piemērošanu EPPO darbībā;

e) īstenošanas noteikumus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 45/2001 24. panta 8. punktā.

115. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 49. panta 3. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 2017. gada 20. novembra.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 49. panta 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 49. panta 3. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

116. pants

Steidzamības procedūra

1. Deleģētie akti, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, stājas spēkā nekavējoties, un tos piemēro, kamēr nav izteikti nekādi iebildumi saskaņā ar 2. punktu. Paziņojot deleģētu aktu Eiropas Parlamentam un Padomei, izklāsta iemeslus, kādēļ izmanto steidzamības procedūru.
2. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu saskaņā ar 115. panta 6. punktā minēto procedūru. Šādā gadījumā Komisija nekavējoties atceļ aktu, ievērojot Eiropas Parlamenta vai Padomes paziņojumu par lēmumu izteikt iebildumus.

117. pants

Paziņojumi

Katra dalībvalsts izraugās iestādes, kuras ir kompetentas šīs regulas īstenošanas nolūkā. Informāciju par izraudzītajām iestādēm, kā arī par jebkādām turpmākām izmaiņām šajā informācijā vienlaicīgi paziņo Eiropas galvenajam prokuroram, Padomei un Komisijai. Dalībvalstis EPPO paziņo arī plašu sarakstu, kurā iekļauti valsts materiālo krimināltiesību noteikumi, kas piemērojami Direktīvā (ES) 2017/1371 un jebkādos citos attiecīgos valsts tiesību aktos definētajiem nodarījumiem. EPPO nodrošina, ka informācija, ko saņem ar šiem sarakstiem, tiek publiskota. Turklāt dalībvalstis, kuras saskaņā ar 30. panta 3. punktu plāno ierobežot 30. panta 1. punkta e) un f) apakšpunkta piemērošanu, piemērojot to tikai konkrētiem smagiem nodarījumiem, paziņo EPPO sarakstu ar minētajiem nodarījumiem.

118. pants

Noteikumu par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic EPPO, pārskatīšana

Saistībā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 pielāgošanu saskaņā ar Regulas (ES) 2016/679 2. panta 3. punktu un 98. pantu Komisija pārskata šajā regulā izklāstītos noteikumus par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic EPPO. Komisija attiecīgā gadījumā iesniedz legīslatīvā akta priekšlikumu, lai grozītu vai atceltu minētos noteikumus.

119. pants

Pārskatīšanas klauzula

1. Ne vēlāk kā piecus gadus pēc dienas, ko saskaņā ar 120. panta 2. punktu nosaka Komisija, un pēc tam reizi piecos gados Komisija uzdod veikt izvērtējumu un iesniedz izvērtējuma ziņojumu par šīs regulas īstenošanu un ietekmi, kā arī par EPPO un tās darba prakses efektivitāti un lietderību. Komisija nosūta izvērtējuma ziņojumu kopā ar saviem secinājumiem Eiropas Parlamentam un Padomei un valstu parlamentiem. Izvērtējuma konstatējumus publicē.
2. Komisija iesniedz legīslatīvo aktu priekšlikumus Eiropas Parlamentam un Padomei, ja tā secina, ka ir nepieciešami papildu vai sīkāk izstrādāti noteikumi par EPPO izveidi, tās funkcijām vai tās darbībām piemērojamo procedūru, tostarp par tās pārrobežu izmeklēšanām.

120. pants

Stāšanās spēkā

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. EPPO īsteno savu kompetenci attiecībā uz jebkuru nodarījumu, kas ir tās kompetencē un kas ir izdarīts pēc dienas, kad šī regula stājusies spēkā.

Kad EPPO ir izveidota, EPPO uzņemas tai ar šo regulu uzticētos izmeklēšanas un kriminālvajāšanas uzdevumus dienā, kas jānosaka ar Komisijas lēmumu, ko pieņem, pamatojoties uz Eiropas galvenā prokurora priekšlikumu. Komisijas lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Diena, kas jānosaka Komisijai, nav agrāk kā trīs gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā dienas.

Dalībvalstis, kuras iesaistās ciešākā sadarbībā, ievērojot lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar LESD 331. panta 1. punkta otro vai trešo daļu, šo regulu piemēro, sākot no attiecīgajā lēmumā noteiktās dienas.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Luksemburgā, 2017. gada 12. oktobrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
U. REINSALU

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV